



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

המאשימה: מדינת ישראל
על-ידי באי-כוחה – הפרקליטים גב' שירי רום וחיים ויסמונסקי

נ ג ד

הנאשם: 2. אברהם בן אברהם בללי, ת.ז. 50718436
על-ידי באי-כוחו – עורכי הדין גב' גלית בש ו/או אורן יצחק
מטעם הסניגוריה הציבורית

הכרעת-דין



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

תוכן-העניינים

1			
2			
3	3	כתב האישום	א.
4	5	תוכנת 'הסוס הטרויאני'	
5	7	עובדות כתב האישום	
6			
7	9	תגובת הנאשם לכתב האישום	ב.
8	9	זירת המחלוקת	ג.
9	10	ראיות התביעה	ד.
10	11	(1) עדות אנשי רשויות החקירה	
11	21	(2) עדויות וראיות נוספות בפרשה	
12	35	(3) עדות פילוסוף	
13	59	(4) עדות יוני אור	
14	62	(5) קורבנות משרד 'בללי פילוסוף'	
15			
16		פרשת ההגנה	ה.
17	62	עדות הנאשם – אברהם בללי	
18			
19		דיון	ו.
20	82	(1) הערכת עדותו של פילוסוף	
21	86	(2) הערכת עדותו של יוני אור	
22	93	(3) הערכת עדותו של הנאשם	
23			
24		דיון והכרעה בשאלות המשפטיות העולות מהמקרה	ז.
25	102	(1) דיון והכרעה בשאלת חוקיות החיפוש במשרד החקירות	
26	112	(2) הרשעה על סמך ראיות נסיבתיות	
27	118	(3) עבירת קשירת הקשר	
28	123	(4) סוגיית המבצעים בצוותא	
29	127	(5) עבירת קבלת דבר במרמה	
30	131	(6) עבירות על חוק המחשבים	
31	135	(7) עבירות על חוק הגנת הפרטיות	
32	140	(8) עבירות על חוק האזנת סתר	
33	144	(9) עתירה להרשעה לפי סעיף 184 לחסד"פ	
34			
35	145	סוף דבר	ח.
36		כתב-האישום	א.

1. כנגד הנאשם 2, אברהם בללי (להלן: "הנאשם") וכנגד שישה נאשמים נוספים, הוגש כתב-אישום המייחס להם מעורבות בפעילות של ריגול עסקי בפרשה שזכתה לכינוי התקשורתי "פרשת הסוס הטרויאני". בהמשך אוחד משפטו של נאשם 8 עם ההליך דנן.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

במועד הרלוונטי לכתב-האישום היו הנאשם ואליעזר פילוסוף (להלן: "פילוסוף"), חוקרים פרטיים מורשים והמנהלים והבעלים המשותפים של משרד 'בללי-פילוסוף חקירות', שפעל ממשרד שברחוב רש"י 6 ברמת-גן (להלן: "המשרד"). כתב-האישום ייחס לנאשמים מעורבות בהחזרת תוכנת מחשב מסוג 'סוס טרויאני', אשר פותחה על-ידי בני הזוג רות ומיכאל האפרתי, למחשבים של גורמים שונים (להלן יכוננו גורמים אלו: "הקורבנות"). ההליכים כנגד יתר הנאשמים בתיק (ביניהם פילוסוף), כמו גם ההליכים כנגד בני הזוג האפרתי וארבעה חוקרים פרטיים אחרים, שהאשמו בכתבי-אישום נפרדים - אלכס ויינשטיין, ניב חי, צביקה מנילוביץ' ודורון מסד - הסתיימו זה מכבר, לאחר שהודו, הורשעו ודינם נגזר.

כתב-האישום ייחס לנאשם את העבירות הבאות:

- א. קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- ב. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
- ג. חֲדִירָה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת - עבירה לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1977 (להלן: "חוק המחשבים"), לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
- ד. החזרת נגיף מחשב - עבירה לפי סעיף 6(ב) לחוק המחשבים, לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
- ה. האזנת-סתר שלא כדין - עבירה לפי סעיף 2(א) לחוק האזנת סתר, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק האזנת סתר"), לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
- ו. שימוש שלא כדין בהאזנת-סתר - עבירה לפי סעיף 2(ב) לחוק האזנת סתר.
- ז. התקנת מכשיר למטרת האזנת-סתר - עבירה לפי סעיף 2(ג) לחוק האזנת סתר, לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
- ח. פגיעה בפרטיות במספר אופנים - עבירה לפי סעיף 5, יחד עם סעיפים 2(5), 2(9), 2(10) ו-2(11) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"), לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
- ט. ניהול מאגר מידע בלתי מורשה - עבירה לפי סעיף 31א(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות.

2. העבירות המיוחסות לנאשם מתייחסות לקורבנות שלהלן:

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1. שלושה מחשבים של מר גדי אילן, איש עסקים.

2.

3. מחשב אחד של חברת 'Sinitus AG' (חברת נאמנות שווייצית), בשימושה

4. הקבוע של עו"ד ג'ודית המבורגר.

5.

6. מחשב אחד של חברת "תביג פלסטיק בע"מ", בשימושו הקבוע של הבעלים, מר

7. ישראל גרובר.

8.

9. מחשב אחד של חברת 'צילומעתיק בע"מ', בשימושו הקבוע של הסמנכ"ל, מר דב

10. קנטור.

11.

12. שני מחשבים של חברת 'HOT' לטלוויזיה בכבלים, בשימושן הקבוע של גב' נעמה שמואל וגב' טלי בורשטיין.

13.

14. מחשב אחד של חברת 'אלייד השקעות בע"מ', בשימושו הקבוע של המנכ"ל, מר

15. ערן קלינגהופר.

16.

17. מחשב אחד של 'מל"מ מערכות', בשימושו הקבוע של המנכ"ל, מר גלעד רבינוביץ'.

18.

19.

20. מחשב אחד בשימושה הקבוע של גב' נטליה ויזלטיר, גרושתו של מר מיכאל

21. האפרתי ואם בתו הבכורה.

22.

23. מחשב אחד שבעליו אינו ידוע למאשימה, אם כי פרי כי התכנים ממחשב זה הושגו

24. באותה שיטה, של החדרת ה'סוסים הטרויאניים' נשואי הפרשה.

25.

26. ניסיון הדבקה וחדירה למחשבו של פרופ' עו"ד דב פרימר, מומחה לדיני משפחה.

27.

28. סך-הכל הואשם הנאשם בחדירה באמצעות 'הסוס הטרויאני' ל-13 מחשבים, ובניסיון חדירה

29. למחשב נוסף.

30.

31. בנספח ב' לכתב-האישום פורטו סוגי הקבצים וכמויות הקבצים אשר הועתקו שלא כדין ממחשבי

32. הקורבנות שלעיל.

33.

34

- 36 3. במסגרת פעילותם האישית של בני הזוג מיכאל ורות האפרתי בחברת 'TargetEye'
37 הרשומה במדינת ישראל, בארה"ב ובלונדון (להלן: "**חברת TargetEye**"), פיתחו בני הזוג
38 תוכנה מסוג 'סוס טריויאני', אשר ביכולתה לחדור באופן מוסווה למחשב המחובר לרשת האינטרנט
39 ולהעביר מהמחשב בו היא מושתלת (להלן: "**המחשב הנגוע**"), מידע ונתונים אל מחשב אחר,
40 לרוב ללא ידיעת המשתמש במחשב הנגוע.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

סוגי הנתונים שיכולים להיות מועברים הינם:

- א. תצלום מסך המחשב הנגוע (screenshot) אחת לכל פרק-זמן מוגדר מראש. תצלום המסך נשמר על-פי רוב כקובץ תמונה בעל סיומת שמית *.jpg, ומהווה שיקוף בזמן-אמת של החומר הנצפה במסך המחשב הנגוע ברגע נתון. כפועל-יוצא מקבלת תצלומי המסך של המחשב הנגוע, באפשרותו של 'הסוס הטרויאני' לקבל ולהעביר בין השאר גם תיעוד בזמן-אמת של שיחות המתבצעות בתקשורת בין מחשבים, כגון תכתובות מייל בעת כתיבתם, תכתובות מסרים מידיים (כגון: 'ICQ', ו-'MESSENGER'), ועוד.
- ב. רשימת כל הקבצים האגורים במחשב הנגוע.
- ג. רשימת כל הסיסמאות שהוקלדו על-ידי המשתמש במחשב הנגוע.
- ד. רשימת כל הקלדות המקלדת שבוצעו על-ידי המשתמש במחשב הנגוע (ידועים גם 'כלוגים').
- ה. רשימת כל אתרי האינטרנט אליהם גלש המשתמש במחשב הנגוע.
- ו. כל המסמכים השמורים במחשב הנגוע, ובין היתר המסמכים הבאים:
 - (1) מסמכים אשר נערכו באמצעות מעבד תמלילים (למשל קבצים בעלי סיומת שמית *.doc, *.rtf);
 - (2) מסמכים שנערכו באמצעות גיליון אלקטרוני כדוגמת תוכנת 'Excel' (קבצים בעלי סיומת שמית *.xls);
 - (3) מסמכים שנערכו בתוכנת עריכת מצגות כדוגמת תוכנת 'PowerPoint' (קבצים בעלי סיומת שמית *.pps, *.ppt);
 - (4) מסמכים שנערכו בתוכנת 'Access' (קבצים בעלי סיומת שמית *.mdb);
 - (5) מסמכים סרוקים (למשל קבצים בעלי סיומת שמית *.tif);
 - (6) מסמכים שנערכו בתוכנת 'Acrobat' (קבצים בעלי סיומת שמית *.pdf);
 - (7) מסמכים השמורים בפורמט אינטרנטי (למשל קבצים בעלי סיומת שמית *.php, *.asp, *.htm, *.html);
 - (8) מסמכים השמורים בפורמט טקסטואלי פשוט (קבצים בעלי סיומת שמית *.txt).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 תמונות השמורות במחשב הנגוע (למשל קבצים בעלי סיומת שמית
2 *.gif , *.jpg , *.bmp ועוד).
3
4 סרטוני וידיאו ממוחשבים השמורים במחשב הנגוע (למשל קבצים בעלי
5 סיומת שמית *.asf).
6
7 תכתובות דואר אלקטרוני (להלן - דוא"ל) (למשל קבצים בעלי סיומת
8 שמית *.pst, *.dbx, *.eml).
9
10 (להלן: "החומרים מהמחשב הנגוע").
11

עובדות כתב-האישום

- 12
13
14 4. במחצית שנת 2004, או בסמוך לכך, נוצר קשר בין פילוסוף, בשם משרד החקירות
15 בללי-פילוסוף, לבין רות האפרתי, נציגת חברת 'TargetEye'. השניים דנו באפשרות לשיתוף-
16 פעולה בין משרד החקירות 'בללי-פילוסוף לבין חברת 'TargetEye' בנוגע לאספקת מודיעין
17 עסקי באמצעות החדרת 'סוסים טרויאניים' למחשבים של בתי עסק וחברות מסחריות.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 על-פי שיטת העבודה, יפנו פילוסוף והנאשם לרות האפרתי, לאחר שהראשונים יקבלו הזמנה
2 מלקוחות משרדם (להלן: "המזמינים") להשגת מודיעין עסקי במסגרת חקירות שיבצע עבורם
3 משרד 'בללי-פילוסוף'. פילוסוף והנאשם יעבירו לרות האפרתי את פרטי הקורבנות המיועדים
4 להקדירה, את טיב הנתונים המבוקשים, את סוגי הקבצים הרלוונטיים למזמין, ואפיונים פרטניים
5 נוספים לגבי הקדירה המיועדת.
6

7 חברת 'TargetEye' או מי מטעמה, יגדירו את מאפייני תוכנת 'הסוס הטרויאני' בהתאם לדרישות
8 שהועברו על-ידי פילוסוף והנאשם, ויחדירו את התוכנה בעצמם או באמצעות אחרים או
9 באמצעות פילוסוף והנאשם, למחשבי קורבנות החקירה. 'הסוס הטרויאני' יוחדר למחשבי
10 הקורבנות במסווה של הצעה עסקית תמימה אשר תישלח למחשבי הקורבן בהודעת דואר
11 אלקטרוני (להלן: "דוא"ל"), שעם פתיחתו יוחדר 'הסוס הטרויאני' למחשב, או על-ידי משלוח
12 תקליטור מוסווה באמצעות הדואר או באמצעות שליח, שעם הפעלתו במחשב הקורבן יוחדר
13 'הסוס הטרויאני'.
14 לאחר ההחדרה, יחל תהליך אוטומטי של שליחת נתונים וקבצים ממחשבו של הקורבן אל שרת
15 FTP שהוגדר מראש בתוכנת 'הסוס הטרויאני'. שרת FTP (File Transfer Protocol) הינו
16 שרת מחשב בו ניתן לאחסן קבצי מחשב שונים, בעיקר כאלו בעלי נפח ניכר, ולהוריד ממנו
17 קבצים אלו, והכל באמצעות רשת האינטרנט, תוך שימוש בפרוטוקול ייחודי להתקשרות בין-
18 מחשבים. לצורך הליך זה רכשו פילוסוף והנאשם שרת FTP שהוצב בחדרו של פילוסוף, וניתן לו
19 השם: 'BP007' (להלן: "שרת BP007").
20

21 פילוסוף והנאשם נכנסו אחת לכמה זמן לשרת ה-FTP והורידו למחשביהם האישיים את הקבצים
22 שנשלחו לשרת זה ממחשבי הקורבנות.
23 לאחר עיבוד ובירור הקבצים הרלוונטיים, העבירו פילוסוף והנאשם את הקבצים הנ"ל לידי
24 המזמינים, וזאת על-גבי מדיה מגנטית או באמצעות עותק קשיח.
25

26 במסגרת חלוקת התפקידים הפנימית, היה פילוסוף אחראי על הקשר מול רות האפרתי, על
27 ההיבטים הטכניים הקשורים ל'סוס הטרויאני' ועל שרת ה-BP007, וידא את הצלחת תהליך
28 הדבקת הקורבנות ופעל לעיון, סינון והעברת המידע שהתקבל בשרת BP007. הנאשם היה אחראי
29 על גיוס מזמינים חדשים, על הקשר השוטף מול המזמינים הקיימים, על העברת המידע למזמינים
30 ועל הרחבת פעילות משרד 'בללי-פילוסוף' בתחום הריגול העסקי.
31 כמו-כן קיבל לרשותו הנאשם חומרים שהועתקו מהמחשבים הנגועים, וכן טיפל בגביית כספים
32 מהמזמינים או ממי מטעמם, ובהעברת תשלומים לחברת 'TargetEye' עבור חלקה במעשים
33 המתוארים לעיל.
34
35

ב. תגובת הנאשם לכתב-האישום

36
37
38 5. הנאשם כפר בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב-האישום.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

הנאשם אישר שהוא חוקר פרטי מורשה, אך ביקש להדגיש כי לא עבד או ניהל משרד בשם 'בללי-פילוסוף' אלא החזיק וניהל משרד עצמאי בשם 'בללי חקירות', לגביו ניהל מערכת הנהלת חשבונות נפרדת. טען כי הקשר בינו ובין פילוסוף התמצה בחלוקה של שכירות המשרד ואישר כי לעיתים ניהל יחד עם פילוסוף תיקי חקירה משותפים, אך לא משרד משותף. הנאשם הכחיש כל קשר לחברת 'TargetEye' וטען כי לא היה בקשר עם רות האפרתי. עוד הכחיש מחוסר ידיעה את כל הקשור לפרטים הטכניים ולתהליך העבודה סביב 'הסוס הטרויאני', כולל את חלקו הנטען, ואף הכחיש כי מכיר תוכנה שכזו. בהתייחס להעברת הכספים לחברת 'TargetEye', אישר כי במספר בודד של פעמים נתבקש על-ידי פילוסוף להעביר לחברת 'TargetEye' כספים מחשבוננו, אולם הדבר נעשה משיקולי מס ומבלי שהייתה לו כל ידיעה בגין אילו שירותים הועברו הכספים.

ג. זירת המחלוקת

6. מרבית המוצגים שנתפסו הוגשו לתיק בית-המשפט בהסכמה. עם זאת, באי-כוח הנאשם ביקשו לטעון כנגד פגמים ואי-חוקיות שנפלו באופן ביצוע החיפוש שנערך במשרד 'בללי-פילוסוף', עקב העדרו של הנאשם בעת החיפוש, שכן לטענת הנאשם בינו לבין פילוסוף לא התקיימה שותפות במשרד. לפיכך, הפרו חוקרי המשטרה את הוראת לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), כאשר נמנעו מהבאת הנאשם למשרד בעת עריכת החיפוש. עוד טענו כי החומרים שנתפסו במחשבים ומיוחסים לנאשם אינם קשורים אליו; וכן טענו לגבי מידת מעורבותו של הנאשם בפרשה.

ז. ראיות התביעה

7. התביעה ביקשה לבסס את התשתית הראייתית להרשעת הנאשם על מכלול של ראיות נסיבתיות, ושילובן של אלו ברקע לפרשה ובתהליך חשיפת הפרשה על-ידי הרשויות. במסגרת ראיות אלו הציגה המאשימה את שרת BP007, מחשבים ואביזרי אחסון מידע (להלן: "החומרה") שנתפסו אצל הנאשם ופילוסוף במסגרת החיפוש שנעשה בביתם ובעיקר במשרד (להלן: "החיפוש") ביום 24.5.05 (להלן: "יום הפרוץ"); חומרה שנתפסה בחיפוש שבוצע בחנותו של יוני אור, ברחוב רש"י 8 ברמת-גן ביום הפרוץ (תפקידו של יוני אור בפרשה יפורט להלן); קבצים ממחשבי הקורבנות שנתפסו גם על-גבי החומרה שנתפסה בחיפוש, וקבצים שהורדו על-ידי המשטרה משרת BP007 במהלך החקירה הסמויה; השוואה של קבצים אלו לקבצים שנמצאו במספר אביזרי חומרה ואצל מספר נאשמים אחרים; עותקים מודפסים של קבצים, יומנים, פנקסים, ותכתובות אחרות שנתפסו במהלך החיפוש; חומר שנתפס אצל בני הזוג האפרתי



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 בדירותיהם בלונדון וגרמניה; עדויות של אנשי משטרה שהיו מעורבים בהליך החקירה הסמויה
- 2 והגלויה; עדויות של הקורבנות אשר במחשביהם הותקן 'הסוס הטרויאני'; עדויות של נאשמים
- 3 נוספים בפרשה וכן עדויות של אנשים נוספים הקשורים לפרשה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

(1) עדויות אנשי רשויות החקירה

8. ת/1844 - תצהירו של רפ"ק ניר נתיב ועדות פקד דיוניד נודלמן:

בתצהיר זה, שצורף לבקשת ההסגרה של בני הזוג האפרתי מאנגליה, ובעדות פקד נודלמן - שניהם אנשי מחשבים ממפלג ההונאה תל-אביב, מתואר הרקע לפרשה ואופן חשיפתה על-ידי רשויות החקירה.

תחילתה של החקירה בעניין 'הסוס הטרויאני', בתלונה מיום 31.8.04 שהוגשה למשטרה על-ידי מר אמנון ז'קונט - בעלה של גב' ורדה רזיאל-ז'קונט, שהיא אימה של גב' נטליה ויזלטיר. הגב' ויזלטיר היא גרושתו של מר מיכאל האפרתי, שכאמור כתב את תוכנת 'הסוס הטרויאני' בה נעשה שימוש בפרשה. מר ז'קונט ציין בתלונתו כי הוא חושד שהפריצה נעשתה על-ידי מיכאל האפרתי על רקע מקצועיותו של זה בתחום המחשבים, ולאור סכסוך סביב גירושי מיכאל האפרתי מגב' ויזלטיר. בתלונה זו לא נמצאו ראיות לפריצה.

ביום 30.11.04 הגישה גב' ויזלטיר תלונה נוספת למשטרה, בשל קבצים חשודים שנשלחו אליה באמצעות דוא"ל. בבדיקה שבוצעה במחשבה של גב' ויזלטיר נמצא שהוא נגוע בתוכנה מסוג 'סוס טרויאני'. בדיקה מול ספקית האינטרנט וחברת כרטיסי האשראי העלתה, כי כרטיס האשראי בו שולם חשבון הדוא"ל, ממנו נשלח לגב' ויזלטיר הדוא"ל הכולל את רכיב 'הסוס הטרויאני', מוחזק על-ידי M. HAEPHRATI.

ניתוח המחשב באמצעות תוכנת הניתור "רחרחן" (SNIFFER) העלה כי 'הסוס הטרויאני' מתחיל, מיד לאחר הדבקתו את המחשב, בשליחת קבצים מהמחשב לכתובת IP שהוגדרה לו מראש. בדיקת כתובת ה-IP העלתה כי מדובר בשרת FTP הקשור לחברת 'TargetEye' של בני הזוג האפרתי.

בעקבות זאת, החלה המשטרה להעתיק קבצים משרת ה-FTP של בני הזוג האפרתי. במסגרת ההעתקה התגלו מאות קבצי מחשב הנחזים לקבצים של חברות מסחריות שונות. בבדיקה שנערכה מול חברות אלו עלה כי הקבצים ניטלו ממחשבי החברות ללא רשותן. בבדיקות נוספות של הקבצים שהועתקו משרת ה-FTP של בני הזוג האפרתי, התגלו קבצי הפעלה שתפקידם לשדר קבצים מסוימים משרת ה-FTP שנבדק, לשרתי FTP אחרים. בין השרתים האחרים הללו התגלה גם שרת BP007 המצוי במשרדם של הנאשם ופילוסוף. הקשר בין שרת BP007 לבין הנאשם ופילוסוף התגלה במענה לצווי בית-משפט, במסגרתם מסרה ספקית הגישה לאינטרנט - חברת 'בזק בינלאומי בע"מ', לחוקרי המשטרה, כי מי שעומד מאחורי כתובת ה-IP של שרת BP007 הוא פילוסוף. בפרטי ההתקשרות צוינו גם מספרי הטלפון של פילוסוף במשרד 'בללי-פילוסוף' (כל זאת על-אף תוכנה בשם 'NO-IP' שהותקנה בשרת BF007 במטרה לטשטש את כתובת ה-IP אליה מחובר השרת).

9. עדותה של רנ"ג עפרה בהר:

רנ"ג בהר הינה חוקרת הונאה במשטרה, ובפרשה זו הייתה כפופה למפקח אריאל פרידמן, ראש צוות החקירה האחראי על החקירה בעניין הנאשם ופילוסוף.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

רנ"ג בהר ערכה את החיפוש שבוצע במשרד 'בללי-פילוסוף', ביום הפרוץ (ת/248 - דו"ח החיפוש). עוד השתתפו בחיפוש צוותים של חוקרי מפלג הונאה תל-אביב בסיוע חוקרי ימ"ר ת"א, כאשר החיפוש בוצע כאמור בנוכחותו של פילוסוף, ללא נוכחות הנאשם. במהלך החיפוש נתפסו רוב הראיות החפציות אשר עומדות לחובת הנאשם, ואלו הוגשו לבית-המשפט במהלך עדותה של רנ"ג בהר, כאשר העדה אישרה כי רוב הממצאים נתפסו על שולחנו של הנאשם במשרד - הכל כפי שיפורט בהמשך. בין היתר הוגשו ת/1251 - מחשב נייד שנתפס על שולחן הנאשם; ת/1252 - דיסק קשיח נייד שנתפס בתיק בו היה המחשב הנייד של הנאשם; ת/1250 - מחשב נייד של פילוסוף; ת/1254 - מחשב נייד שנתפס על שולחנו של פילוסוף, ובמחשב זה הופעל שרת BP007; מספר יומנים ופנקסים שנתפסו על שולחנו של הנאשם ובהם: ת/250, ת/252, ת/256, ת/262 ו-ת/263; מסמכים ותכתובות שנתפסו על שולחנו של הנאשם ובהם: ת/255 (אסופת מסמכים), ת/257 (תיקית מסמכים ירוקה הנושאת את הכיתוב "תיק ארה"ב בני נוימן"), ת/259 (מסמכים מתיק היד של הנאשם), ת/260 (תכתובות ומסמכים מהשולחן), ת/261 (תכתובות מודפסות של דואר אלקטרוני), ת/264 (מסמכים ורשימות טלפונים), ת/269 (מסמכים שנתפסו בתיק המחשב הנייד של הנאשם); וכן מסמכים ותכתובות משולחן פילוסוף ובהם ת/265 (תכתובות עם בני נוימן ואחרים).

בהתייחס לכך העידה רנ"ג בהר:

"ש: איך ידעתם אחרי זה במחוז מאיפה נלקח כל דף,
ת: כי זה רוכז, זה רוכז.
ש: אז תסבירי.
ת: זה רוכז במקומות נפרדים, ניירת ומוצגים שנתפסו בללי, וניירת מוצגים שנתפסו פילוסוף.
ש: בתוך איזושהי אריזה, בתוך?
ת: זה היה בתוך ארגזים מופרד לחלוטין, עד שהסתייענו ביתר אנשי ההונאה כדי לסמן את הניירות נייר נייר,
ש: או.קיי. או.קיי.
ת: אבל זה היה מופרד והיה מסודר,
ש: והיה רשום, מה היה רשום,
ת: היה רשום נתפס בללי, תפיסה של בללי תפיסה של פילוסוף, הכל היה מופרד."

(עמ' 1650, ש' 31).

העדה מסרה כי כאשר הגיעו החוקרים לתחנת המשטרה עם החומר שנתפס, ריכזו את כל הראיות בחדר נפרד, תחת פיקוחה של השוטרת ענבר לוי. העדה אישרה את ת/249 (רשימה ובה פירוט מיקומם של הראיות כפי שנתפסו במשרד), ותיארה, על-גבי שרטוט המשרד (ת/1816), את התיאור שקיבלה מפילוסוף לגבי כל חלק במשרד. עוד אישרה שסימנו במדבקה כחולה את הממצאים שנתפסו במשרד, על-מנת להבדילם מן הממצאים שהובאו מיתר משרדי החקירות המעורבים בפרשה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

העדה סיפרה כי צוות החיפוש בראשותה הגיע לאזור המשרד מוקדם בבוקר וחיכה מחוץ לבניין, עד שהצוות הראשון שיסיים את החיפוש בביתו של הנאשם או בביתו של פילוסוף, יגיע למקום עם אחד מהנאשמים ועם מפתחות המשרד. אותה עת התברר להם כי יוני אור עבר מהמשרד לבניין סמוך, והם פנו לבית-המשפט לצורך הוצאת צו נוסף לחיפוש בחנותו של יוני אור. חיפוש זה בוצע על-ידי צוות בראשות פקד דני יופה. העדה מסרה כי בסביבות השעה שמונה בבוקר הגיע למשרד הצוות מביתו של פילוסוף, יחד עם פילוסוף, או אז ביקשו להיכנס למשרד לצורך עריכת החיפוש. אולם, כאשר ביקשו לפתוח את דלת המשרד גילו שהדלת נעולה מבפנים. לאחר מספר רגעים נפתחה הדלת מבפנים על-ידי בנו של הנאשם (להלן: "עידן"). רנ"ג בהר מסרה כי הופתעו לגלות את עידן במשרד.

יצוין, כי בחקירתה הראשית העידה רנ"ג בהר כי משגילתה את עידן במשרד ביקשה שיעזוב את המקום, אולם בחקירתה הנגדית מסרה כי למראה בנו של הנאשם הושיבה אותו בחדר צדדי עם אחד השוטרים, כדי שלא יפריע לחיפוש. משהבינה כי עידן שוחרר על-ידי פקד שוקרי בעת החיפוש בביתו של הנאשם, בטענה כי יש לו בחינת בגרות, החליטה לעכב את עידן לחקירה.

וכך סיפרה:

"ת: אנחנו הבנו שהתעסק עם המחשבים כי היה חושך והיה 'דיסק און

קי' באחד המחשבים והוא היה, הילד היה מבוהל כשאנחנו הגענו.

ש: או.קיי. אז כל זה זה בעצם השערה שלך. את לא ראית אותו חודר למחשבים,

ת: לא ראיתי אותו נכנס לתוך המשרד אם זאת השאלה, לא ראיתי

באיזה שלב הוא הגיע,

ש: לא ראית אותו גם נוגע במחשבים,

ת: לא ראיתי, הוא פתח את הדלת, כשאני ראיתי אותו הוא היה בדלת."

(עמ' 1669, ש' 9).

באשר לביצוע החיפוש ללא נוכחות הנאשם, השיבה העדה בחקירתה הנגדית כי לא התעניינה מדוע לא הביאו גם את הנאשם לחיפוש במשרד, שכן תפקידה היה לבצע את החיפוש, ומבחינתה נוכחותו של פילוסוף במקום הספיקה, משום שראתה בפילוסוף שותף למשרד. עוד ציינה, כי נמצאה במשרד ניירת משותפת למשרד 'בללי-פילוסוף חקירות', וכן מסרה, כי פילוסוף אישר להם לבצע את החיפוש במשרד מבלי שטען דבר או חצי דבר בנוגע להפרדה מסוימת בין חלקו לחלקו של הנאשם במשרד.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בנוסף, אישר להם לערוך את החיפוש ללא עדים מטעמו.

"לא, שניונת, הערת לי לגבי הקיר המחיצה שאמרתי למה. גם כשנכנסנו לשם, גם כשהיינו עם פילוסוף כבר בתוך המשרד, למה קראתי לזה מחיצה ולא קיר? לא כדי להיות גאון גדול אלא כדי להסביר, שפילוסוף לא התייחס לזה כאל קיר. כי הוא לא התייחס לזה כאל משרד נפרד, הוא התייחס לזה כאל פינות עבודה באותו משרד."

(עמ' 1662, ש' 20).

וכן:

"ש: אני אשאל אותך שאלה תעני לי אם זה היה או לא היה. האם אליעזר פילוסוף אמר לך שהם שותפים במבנה, בשכירות של המבנה?
ת: לא נכנסנו לזה במשרד.
ש: לא שאלתם אותו?
ת: לא, זה גם לא עניין אותנו.
ש: לא, את אומרת שאליעזר עשה לכם את איפה כל אחד עובד, אז אני מניח שהוא הנחה אותכם,
ת: לא, אני הנחתי באותו זמן, ובאמת אני לא ילדה בת עשרים וקצת תיקים היו לי בעבר, בדרך-כלל כשאני נכנסת לדירה גם דירת מגורים ואחד החדרים מושכר לדייר אחר אז אומרים לי סטופ זה לא שלי. פילוסוף לא אמר לנו את זה בשום שלב."

(עמ' 1663, ש' 12).

באשר לשלבי החקירה בהם הייתה מעורבת, תיארה רנ"ג בהר את הדרך בה הגיעו החוקרים, באמצעות מידע שדלו מקבצי המחשב, לחוקר הפרטי צביקה מנילוביץ' (להלן: "מנילוביץ'"), וגילו את הדמיון בין הקבצים שנתפסו אצל מנילוביץ' לקבצים שהורדו ממחשבי הנאשם. סיפרה כי גם הנאשם וגם פילוסוף לא שיתפו פעולה עם החוקרים במהלך חקירותיהם, ובעוד האחרון היה שקט, הרי שהנאשם צעק ואיים ללא הרף במהלך כל חקירתו. עוד מסרה כי הנאשם סירב לחתום על הודעותיו (ת/191 ו-ת/192).

לשאלת ב"כ הנאשם אישרה כי יוני אור נחקר כחשוד בפרשה. בהתייחס לדיסק הקשיח הנייד עב/6א, השיבה בחקירתה הנגדית כי היא בטוחה בכך שהדיסק היה באותו התיק בו היה גם המחשב הנייד של הנאשם, אף שגילו זאת רק בחיפוש הפרטני יותר שביצעו בתחנת המשטרה. העדה טענה כי "אין סיכוי" שזה הושלל בתיק המחשב.

התרשמתי כי רנ"ג בהר מסרה בעדותה פרטים מדויקים ואמינים, גם כאשר דובר בפרטים שאינם מתיישבים עם טענת המאשימה בדבר מסקנתם הנדאית של חוקרי המשטרה כי השניים שותפים, ולכן ניתן להסתפק בנוכחות אחד מהם, כגון שמסרה כי לא ביררו עם פילוסוף האם הם שותפים לשכירות המבנה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

10. עדותו של פקד יובל זילכה:

עד נוסף שהיה מעורב בחיפוש במשרד הינו פקד יובל זילכה. פקד זילכה, בנוסף לתפקידו בצוות הקורבנות, השתתף בחיפוש שבוצע בביתו של פילוסוף, ומשזה הסתיים הגיע עם פילוסוף למשרד והשתתף בחיפוש שנערך במשרד.

טען, כי בעת החיפוש במשרד פילוסוף לא ציין כי קיימת הפרדה במשרד בין חלקו לחלקו של הנאשם. העד אישר שהפרידו את החומר שנתפס בשולחנו של הנאשם מהחומר שנתפס בשולחנו של פילוסוף, והצהיר כי "לא היה פה מקום לטעויות" (עמ' 1152, ש' 2). תיאר שוב את שאירע כשלא הצליחו להיכנס למשרד וכשהדלת נפתחה לבסוף מבפנים על-ידי בנו של הנאשם, וטען שפ' ל הצוות חש כי מדובר בחשד לשיבוש הליכים מצד הבן.

העד לא ידע להשיב מדוע לא הובא הנאשם לחיפוש במשרד.

עוד נשאל על-ידי ב"כ הנאשם, מדוע לא התמקדו בחלקו של פילוסוף במשרד והותירו לצוות השני את עבודת החיפוש בחלקו של הנאשם, והשיב:

"מה זאת אומרת? זה לא משטרה אחת עושה חיפוש אצל, חוקרת את פילוסוף ומשטרה ב' עושה חוקרת את בללי. מדובר בו באותו מפלג. הגענו לערוך חיפוש. לא נראה שאני אעשה חיפוש בשולחן של פילוסוף ואני אגיד להתראות. אני לא מבין, הגענו לאותו מקום, עשינו חיפוש, טרחנו לרשום מאין נתפסו המסמכים, משולחנו של פילוסוף או משולחנו של בללי ולציין את זה בדוח החיפוש".
(עמ' 1177 ש' 11).

העד לא זכר, ולא ידע למסור, פרטים רבים בנוגע לחיפוש במשרד, ועדותו הייתה תמציתית ביותר.

11. עדותו של פקד דני יופה:

חבר נוסף בצוות החיפוש במשרד היה פקד דני יופה, קצין חקירות תחת פיקודו של פקד נודלמן, מי שיועד לחיפוש בחלקו של יוני אור במשרד. העיד, כי כאשר הגיעו לאזור המשרד בבוקר יום הפְּרוֹץ נוכחו שחנותו של יוני אור עברה לרחוב רש"י 8 - בניין הצמוד לבניין בו שכן המשרד. לכן הוציאו מיד צו חדש לכתובת המעודכנת. כאשר יוני אור הגיע לחנות, הוא ביצע חיפוש נרחב בחנות - באישורו של יוני (דו"ח החיפוש ת/288). על-סמך אינפורמציה שקיבל מיוני נתפס בחנות מחשבו הנייד של הנאשם ת/1253.

12. עדותו של פקד משה שוקרי:



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

פקד שוקרי, מי שהיה אחראי על החיפוש בביתו של הנאשם, העיד על שאירע במהלך החיפוש בביתו. העד אישר שהחיפוש החל בשעה שש בבוקר. במסגרת החיפוש נתפס בחדר העבודה של הנאשם ת/167 - פנקס ובו כתובות מייל. העד הציג מזכר שכתב נוכח התנהגות הנאשם במהלך החיפוש:

"ש: באילו נסיבות ערכת אותו?

ת: לאחר החיפוש, אני... את מה שארע במהלך החיפוש, לציין

שהחיפוש נערך באווירה לא טובה מבחינתנו, למרות שזה די חריג.

בסך-הכל אנחנו עורכים הרבה מאוד חיפושים, אבל הנאשם אבי

בללי היה מאוד תוקפני ולא נחמד והעיר כל מני הערות, ואיים עלינו

וכדומה ומצאתי לנכון ל... את זה לאחר מכן."

(עמ' 783, ש' 29).

העד הוא גם מי שגבה את הודעתו של הנאשם במשטרה (ת/165). מסר שהנאשם סירב לשתף פעולה בחקירתו, סירב לקרוא ולחתום על הודעתו, סירב לספק לחוקרים דוגמת כתב-יד (ת/189), סירב לקיים עימותים (ת/190) וכו'.

לגבי משמעות החקירה ואופן הטיפול בממצאים, השיב:

"בהנחיות שקיבלנו יום לפני הפשיטה, אנחנו... זה היה ממש רעידת אדמה,

גם עברנו כי כמו שאמרתי קודם, החקירה הזאת הייתה ממודרת מבפנים.

ידעו עליה חוקרים בודדים, ז"א רק חוקרי המחשוב ואולי... וכדומה. כל

המפלג כוון רק לעניין הזה של תיק הסוסים הטרויאנים. המסמכים האלו זה

מסמכים שנתפסו במהלך החיפושים. היה פול של כל המסמכים. ברגע

שאנשים הגיעו מהחיפושים, היו שתי בנות שריכוזו את כל החומר, אנחנו

את כל החומר הבאנו לרכוזת האלו. הם סימנו אותם וכדומה. הפול הזה של

כל המסמכים, זה אך ורק של פרשת הסוסים הטרויאנים אין בלבול."

(עמ' 795, ש' 9).

בחקירתו הנגדית חזר העד על תיאור התנהגותו הבוטה של הנאשם בעת החיפוש בביתו. העיד שדווקא אישתו של הנאשם ניסתה להרגיעו, ושזו התנהגה באופן רגוע ואצילי לאורך החיפוש. טען שהתנהגות המשטרה בעת החיפוש הייתה למופת.

מאשר שבסיום החיפוש נלקחו הנאשם ואישתו לחקירה במשטרה. העד אישר שהתברר כי

לאישתו של הנאשם אין קשר לפרשה.

עוד סיפר, כי במהלך חקירתו של הנאשם נכנס אחד הקצינים לחדר והודיע לו כי בנו של הנאשם נתפס ונעצר במשרד, העד ציין כי נדהם, שכן שיחרר את הבן לצאת לבחינת הבגרות, כפי שטען, ובדיעבד התברר לו שהבן רץ לסדר דברים במשרד.

העד ציין כי אף שבמהלך החיפוש התבקש הנאשם שלא לדבר עם בני משפחתו, ראה את הנאשם מדבר מספר פעמים עם ילדיו בלחישות בצד. גם פקד רות בעל-טקסא, מי שהייתה שותפה לחקירת הנאשם, מסרה עדות דומה לזו שמסר פקד שוקרי (ת/177).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

13. עדותה של פקד ענבר אלון-לוי:

פקד אלון-לוי ריכזה את המוצגים שהתקבלו בעקבות החקירה בתיק.

העדה מתארת את הליך העבודה עם המוצגים:

"**ת:** צוותי החקירה שיצאו לחיפושים תפסו את המוצגים, סימנו אותם, הביאו אותם אלי, אני ערכתי את ההשוואות בנוכחות חוקר שתפס את המוצגים בין דוחות החיפוש לבין המוצגים שנמצאו מולי בפועל. וידאתי שהסימון תואם את דוחות החיפוש, המוצגים הוכנסו לחדרים שיועדו לכך, הושארו במעקב שלי, המוצגים הונחו בהפרדות בין, ההפרדה הייתה של משרדי החקירות השונים, בתוך כל משרד חקירות הייתה הפרדה בין מקומות חיפוש שונים אם נערכו מספר חיפושים הקשורים לאותו משרד, והיתה הפרדה נוספת בין כל מוצג ומוצג.

ש: על-ידי מי סומנו המוצגים?

ת: המוצגים סומנו על-ידי החוקרים שביצעו את החיפוש."

(עמ' 1505, ש' 24).

העדה אישרה שהמוצגים הופרדו לפי שלוש רמות: משרדי החקירות השונים, לאחר מכן לפי מקום התפיסה הספציפי במשרדים או במקומות אחרים, ולבסוף הפרדה בין המחשבים שנתפסו ליתר המוצגים. כל פעולה במוצגים בוצעה דרכה.

14. עדותו של מפקח אריאל פרידמן:

העד הינו קצין החקירות וראש צוות החקירה בהקשר לנאשם ופילוסוף. בנוסף, השתתף בחיפוש שבוצע ביום 5.6.05 במשרדו של החוקר הפרטי מנילוביץ' ממשרד החקירות 'מטרה' (ת/30).

יצוין, כי החוקרים הגיעו למנילוביץ' דרך מסמכים שנתפסו במשרדו של הנאשם, אשר קשורים לחקירה שהזמינה א.ד. ממנילוביץ' כנגד ר.ד. - בעלה לשעבר. העד ציין כי השם "**צביקה**" עלה בחקירתו של יוני אור, וכעת הצליחו החוקרים לקשר את אותו "צביקה" למנילוביץ'.

העד הסביר, כי הקשר העיקרי של משרד 'בללי-פילוסוף' למנילוביץ' היה באמצעות הנאשם, אשר הציג את מנילוביץ' כחברו הטוב, וכך עולה גם ממסמכים שנתפסו בביתו ובמשרדו של הנאשם. אלו כללו קבצים שהורדו באמצעות 'הסוס הטרויאני' ממחשבים הקשורים לעסקיו של ר.ד..

העד אישר כי הנאשם לא שיתף פעולה בחקירתו, ושמר על זכות השתיקה בחקירותיו. בהתייחס לחיפוש שבוצע במשרד, מסר כי הוא הגיע עם פילוסוף למשרד לאחר שהחיפוש בביתו של פילוסוף הסתיים, ושם חברו לצוות החיפוש שהמתין במקום.

העד הסביר כי החיפוש בביתו של פילוסוף הסתיים לפני החיפוש שבוצע בביתו של הנאשם. לכן פילוסוף היה זה שנלקח למשרד. בנוסף ציין כי כראש צוות החקירה, היה מעוניין להיות נוכח בחיפוש במשרד.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 בהתייחס לנוכחותו של עידן במשרד, מסר כי כאשר ניסו להיכנס למשרד לא הצליחו לפתוח את
- 2 הדלת, ולבסוף עידן היה זה שפתח את הדלת מבפנים. ציין כי הבן סיפר שהגיע למשרד בכדי
- 3 לבדוק באינטרנט תוצאות של משחק כדורסל.
- 4 העד אישר שעצר את עידן משום שהימצאותו במשרד, והתנהגותו של הבן כאשר נתגלה, נראתה
- 5 לו מחשידה, והוא מצא לנכון להמשיך ולחקור את העניין. משלא נמצאו ראיות לשיבוש הליכים
- 6 על-ידי הבן - הוא שוחרר בתום שלושה ימים.
- 7
- 8 בחקירתו הנגדית אישר העד שבתדרוך שקיבלו לפני החיפוש נאמר להם כי הנאשם ופילוסוף
- 9 הינם שותפים. העיד, שפילוסוף לא טען בפניו בשום שלב, שאין מדובר בשותפות, וכן אישר
- 10 שפילוסוף לא ביקש נוכחות של עדים נוספים בעת החיפוש.
- 11 העד טען שהעובדה שהוא עצמו, כראש צוות החקירה, ביצע את החיפוש בביתו של פילוסוף, אינה
- 12 מעידה שפילוסוף נתפס בעיני החוקרים כ"דג גדול יותר" מאשר הנאשם. טען שלא ראה צורך
- 13 בכך שגם הנאשם יהיה נוכח בחיפוש במשרד.
- 14 מסר כי את המוצגים שנתפסו חילקו המחפשים לארגזים נפרדים: אלו שנתפסו בחלקו של הנאשם
- 15 במשרד, ואלו שנתפסו בחלקו של פילוסוף. אישר שהדביקו על הארגזים מדבקות כחולות.
- 16
- 17 העד לא יכול היה לאשר שבמועד הפרוץ לא היו להם ראיות מוקדמות כנגד הנאשם.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

(2) עדויות וראיות נוספות בפרשה

15. עדותה של רות האפרתי:

אף שהוזמנה מספר פעמים באמצעות צו הבאה, ואף שהוכרזה כעדה עויינת, ואף שהובהר לה כי ניתן יהיה להרשיעה על-פי סעיף 5 לפקודת ביזיון בית-המשפט - סירבה רות האפרתי לענות על השאלות שהופנו אליה, הן בחקירתה הראשית והן בחקירתה הנגדית.

בהחלטתי מיום 5.2.07, קיבלתי את בקשת התביעה לקבל את אמרות-החוץ של רות האפרתי, מכוח סעיף 10 א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, בהתאם להלכת "העד השותק" שנקבעה בבית-המשפט העליון ב-דנ"פ 4390/91 מדינת ישראל נ' חג' יחיא, פ"ד מז(3), 661, ככל שמדובר בהודעותיה במשטרה בארץ ובלונדון, והראיות שאישרה בהודעות אלו; וכן אישרתי לקבל כראיה את כתב-האישום, הכרעת-הדין וגזר-הדין של רות האפרתי, במסגרת הליך ת.פ. 40061/06 (מחוזי-ת"א).

מנגד, דחיתי את בקשת התביעה להגיש את פרוטוקול חקירתה החלקית של רות האפרתי בפני כב' השופט כספי, במסגרת הליך ת.פ. 40205/05. כן דחיתי את בקשתה להגשת המסמכים שהוגשו במסגרת עדותה בפני כב' השופט כספי, למעט אלו שאושרו על-ידה בחקירתה במשטרה.

ראוי לציין, כי באי-כוח הנאשם היו היחידים מפין כל באי-כוח הנאשמים בהליך המקורי, שלא הביעו התנגדות נחרצת להגשת אמרות-החוץ של רות האפרתי, בטענה כי אלה יכולות דווקא לסייע להגנתו של הנאשם. ההגנה אף אינה משיגה על המשקל שיש לתת לעדותה של רות האפרתי. דברים אלו באו לידי ביטוי בהסכמות לגבי זירת המחלוקת בתיק (עמ' 2282-2283 לפרוטוקול).

בהודעותיה מתארת רות האפרתי את תחילת העבודה עם פילוסוף, תחילה בהקשר לחקירת אישיות שביצע עבודה פילוסוף, ולאחר מכן בעבודה עם 'הסוס הטרויאני'.

מאשרת שפילוסוף ביקש ממנה כי תחדירה הראשונה תתבצע למחשבי קורבנות א' ו-ב', ומשזו הייתה מוצלחת - החדירו את 'הסוס הטרויאני' גם לקורבנות נוספים. המאשימה הציגה מגוון תכתובות לגבי הקורבנות השונים.

בהתייחס לקשריה עם הנאשם, אישרה רות האפרתי שהקשר האקטיבי היה עם פילוסוף בלבד, אולם טענה כי הנאשם ענה מספר פעמים לטלפון במשרד. בהמשך התבקשה על-ידי פילוסוף להוציא חשבוניות על-שמו של הנאשם בגין "פרויקט שווייץ" (ת/1253, ש' 189).

העדה אישרה כתובות דוא"ל וטלפונים שלה, אשר הופיעו בראיות שנתפסו בביתו ובמשרדו של הנאשם.

בהמשך הודעתה אישרה, כי לפחות פעם-פעמיים שמעה את קולו של הנאשם ברקע כאשר שוחחה עם פילוסוף, תוך שציינה כי זכורה לה שיחה בעניין שיווק 'הסוס הטרויאני' לשוק האמריקאי.

העדה הוסיפה וציינה, כי היא בטוחה בכך שהיה זה הנאשם שדיבר ברקע, שכן קולו מובחן וקל לזיהוי (ת/1524, ש' 465).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בהתייחס ליחסיה עם יוני אור, אישרה כי מעורבותו הייתה במסגרת תמיכה טכנית בלבד (ת/1524, ש' 280), וכן שיוני סידר לה הנחה בחברה שמספקת שירות אחסון מידע, ותו לא.

16. ראיות בדבר ידיעת הנאשם על רות האפרתי:

המאשימה ביקשה להוכיח כי בניגוד לעדותו בבית-המשפט, הכיר הנאשם את רות האפרתי, פרטיה של האחרונה היו מצויים בחזקתו במספר אופנים, ויש בכך כדי להעיד על מעורבותו בהתקשרות עימה גם מעבר לפרטים כללים אותם מסר לו פילוסוף לגביה.

המאשימה הציגה את ת/252 - יומן אשר נתפס על שולחנו של הנאשם. בעדותו בבית-המשפט אישר הנאשם כי ברשותו היה יומן דומה. כן אישר את כתב-ידו ביומן (עמ' 2191, ש' 11 - עמ' 2192, ש' 15). בתאריך 9.5.05 מופיע ביומן הכיתוב "רות האפרתי מלכת היופי" ותחתיו מספר טלפון וכתובת מייל. בהודעתה מיום 2.2.06 (ת/1524, ש' 33-38) אישרה רות האפרתי כי הפרטים הנ"ל הם פרטיה.

מוצג ת/262 הוא פנקס חקירות שנתפס במשרד. על הפנקס מופיעה מדבקה 'בללי חקירות' וכיתוב בכתב-ידו של הנאשם: "נפתח ב-3.11.04 נובמבר 2004". בפנקס מופיע, בשני מקומות, מספר פקס - לגביו אישרה רות האפרתי בחקירתה (ת/1524, עמ' 11, ש' 419), וכן כפי שעולה מתכתובת דוא"ל בין רות האפרתי לפילוסוף (ת/1201, נומרטור 352) - כי מדובר בפקס בישראל שסורק ומעביר לחו"ל מסמכים שנשלחים אליה.

מוצג ת/263 הוא פנקס נוסף שנתפס במשרד, על-גביו הודבק כרטיס הביקור של 'בללי חקירות' ועל כריכתו רשום בכתב-יד "נפתח 30.1.05". גם בפנקס זה מופיע הפקס בישראל, ובתאריך 10.5.05 מצוין: "רות האפרתי מלכת היופי" ומופיעים הטלפון והמייל של רות האפרתי בחו"ל.

מוצג ת/264 כולל אסופת מסמכים שנתפסו על שולחנו של הנאשם. נומרטור 103 - דף עליו מספר הטלפון וכתובת המייל של רות האפרתי שנתפס על שולחנו של הנאשם במשרד.

ב-ת/264 שלעיל הוצגו מסמכים נוספים, כגון נומרטור 12, הנושא את הלוגו 'בללי חקירות', ובתאריך 20.3.05 מופיע הכיתוב: "תשובה ממלכת הכיתה בתחום המשך עבודה בארץ בעניינים האישיים שלה", וכן: "תשובה ממלכת הכיתה בנושא מיילים (PASSWORD) תשלום", ונומרטור 1, בו מופיע: "בדיקה לגבי פרויקט מלכת היופי. פעילות שוטפת".

ת/245 הוא מסמך הנושא את הכותרת "פנקס שמות מיילים אבי בללי". הפנקס נתפס בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם, ובו, בעמ' 13, מופיע השם: "רות האפרתי" וכתובת מייל -לגביה אישרו פילוסוף (עמ' 2058, ש' 20-21) ורות האפרתי (ת/1522, ש' 84-89; ו-ת/1524, ש' 288-289), כי היא שימשה את רות האפרתי לצורך פעילותה.

17. הפקדת כספים לחשבונה של רות האפרתי בלונדון:



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

המאשימה הציגה מספר ראיות להפקדות כספים שבוצעו על-ידי הנאשם אישית לחשבון בני הזוג אפרתי בלונדון. ראיות אלו נתפסו בחיפוש במשרד וגם בחיפוש בדירות בני הזוג האפרתי בגרמניה ובלונדון:

מוצג ת/255, נומרטור 78 ונומרטור 72, הינם פלטים בנקאיים מיום 4.11.04 ו-22.11.04 בהתאמה, שנתפסו במשרדו של הנאשם ומתארים הפקדות שבוצעו על-ידי הנאשם לחשבון חברת 'TargetEye' בלונדון על-סך 1416.66 ליש"ט ו-1925.77 ליש"ט בהתאמה, ואשר מופיעים גם ב-ת/1214, נומרטורים 63 ו-66 - פלטים בנקאיים של חברת 'TargetEye' שנתפסו בביתם של בני הזוג האפרתי בלונדון.

מוצג ת/259 הוא פלט לגבי הפקדה נוספת שביצע פילוסוף בדצמבר 2004, ואשר נתפס בתוך תיק היד של הנאשם ובמשרד.

מוצג ת/1214, נומרטור 66 - שנתפס בבית בני הזוג האפרתי בלונדון - מהווה ראיה להפקדה שלישית של הנאשם לחברת 'TargetEye' תחת שם המבצע: "BELLELY AVI INVESTIGATIONS".

במסגרת ת/255 הוצגו גם חשבוניות (נומרטור 71 ו-79), אשר הוצאו על-שם הנאשם מאת חברת 'TargetEye' בגין סכומים תואמים לאלו המפורטים לעיל, ואשר הוצעו עבור "PROJECT SWISS 1ST MONTH", "PROJECT SWISS 2ND MONTH" וכן בעבור "INSTALLATION". לגבי "פרויקט שוויץ".

המאשימה הציגה מוצגים נוספים בעניין זה, כגון ת/255, נומרטור 73 - תכתובת בין רות האפרתי לפילוסוף, הכוללת פרטי התשלום הנדרש בגין "פרויקט שוויץ", וזו תואמת לחשבוניות שנתפסו בתיק היד של הנאשם (ת/259). שתי החשבוניות האחרונות ב-ת/259 מציינות במפורש את השם "ILAN", ואף הן על-שם הנאשם (ת/1860). שם זה מופיע אף הוא בהקשר ל"פרויקט שוויץ".

18. הקשר של הנאשם ל"פרויקט שוויץ" ולצביקה מנילוביץ':
 החוקר הפרטי צביקה מנילוביץ' הינו המנהל של משרד חקירות פרטיות 'מטרה'. כאמור לעיל, הורשע מנילוביץ' יחד עם שותפו למשרד דורון מסד, במסגרת ת.פ. 3892/05 (שלוש-ת"א), בקבלת נכסים שהושגו בפשע - עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין, ובפגיעה בפרטיות - עבירה לפי סעיף 5, יחד עם סעיפים 2(5), 2(9), 2(10) ו-2(11) לחוק הגנת הפרטיות. הרשעתו של מנילוביץ' מתבססת על הזמנת חקירה אותה ביצע עבור גב' א.ד., על רקע פרידתה של זו ממר ר.ד.. במסגרת הפרידה, ביקשה א.ד. ממנילוביץ' לגלות מידע על עסקיו של בעלה, ושילמה לו בתמורה סכום של כ-450 אלף דולר. במסגרת הפעולות להשגת המידע נעשו חקירות למחשבים של הקורבנות גדי אילן (קורבן א') וחברת 'סינטוס' השוויצרית (קורבן ב'), ומכאן השם "פרויקט שוויץ".



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 לטענת המאשימה מי שהשיגו את הקבצים עבור מנילוביץ' היו הנאשם ופילוסוף, כאשר פילוסוף
2 אישר בעדותו כי "פרויקט שוויץ" היה הפרויקט הראשון בו הופעלה שיטת 'הסוס הטרויאני'
3 (עמ' 2076, ש' 3-14).

4 במהלך החקירה התברר כי חלק ניכר מהקבצים שקיבלו מנילוביץ' ומסד נמצאו גם בדיסק הקשיח
5 של הנאשם.

6
7 המאשימה הציגה מספר ראיות הקושרות את הנאשם למנילוביץ' ולפרויקט שוויץ, ובהן:

8
9 א. ת/256 - יומן אשר נתפס על שולחנו של הנאשם במשרד, המזכר במספר מקומות
10 את הקשר העסקי הענף בין הנאשם למנילוביץ' גם עובר לתקופה של "פרויקט
11 שוויץ".
12

13 ב. ת/262 - פנקס ובו ציון פגישות של הנאשם עם מנילוביץ', וכן הכיתוב "תיק שוויץ"
14 שוטף" מיום 3.11.04.
15

16 ג. בפנקס זה מצוינת גם כתובת הדוא"ל eshel_p@hotmail.com, כאשר על-פי
17 טענת המאשימה מדובר במר אשל פסטי, מנהל חברת 'HPI' הניגרית וסגנו של גדי
18 אילן. שמו של אשל מצויין גם כ"פרויקט" בתכתובת בין פילוסוף לרות האפרתי
19 (ת/149), וכתובת הדוא"ל שלו מופיעה בצילומי מסך של מחשבו של גדי אילן
20 (ת/273), אשר נמצאו בדיסק הקשיח הנייד של הנאשם (ת/1252).
21

22 ד. ת/263 - פנקס שנתפס במשרד בו רשום בתאריך 31.1.05 "תשובה מצביקה לגבי
23 הפרויקטים החדשים הנדרשים בארץ ובחו"ל ואישור הפרטים הנדרשים".
24 בתאריך 6.2.05 נרשם: "צביקה לבדוק נושא המענק בונוס", כאשר המאשימה
25 מקשרת זאת לסעיף הבונוס שמופיע בהסכם בין מנילוביץ' ל-א.ד. (ת/1509).
26

27 ה. ת/264 - מזכרים שנתפסו על שולחן הנאשם במשרד - נומרטורים 8, 4, 23:
28 אזכורים נוספים של מנילוביץ' ו"פרויקטים".
29

30 ו. ביום 5.6.05 התבצע חיפוש במשרד החקירות 'מטרה' שבבעלות מנילוביץ' ומסד.
31 עורך החיפוש, פקד אריאל פרידמן, הציג בבית-המשפט את דו"ח החיפוש (ת/301)
32 ואת ת/302 - יומן שנתפס במשרד "מטרה" ושייך למנילוביץ'.
33 בתאריך 19.9.04 נרשם ביומן: "אבי בללי לתת פיילוט של התיק של (שמה)
34 הפרטי של א.ד.". בתאריך 26.12.04 נרשם: "שלווה+אוולין לראות מה
35 קורה+... החלטות להמשך עם בללי הפסקה של סיניטוס", ועוד רישומים.
36

37 ז. המאשימה הציגה בסיכומיה (עמ' 28-30) טבלה מפורטת ובה מועדי ותכני
38 הרישומים הנוגעים לנאשם ולמנילוביץ', בהתאמה לתאריכי וסכומי ההעברות
39 שביצעו הנאשם ופילוסוף לחשבונה של רות האפרתי בחו"ל.
40



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

ת. עוד טענה, כי ראוי היה שההגנה תעיד את מנילוביץ' מטעמה אם ברצונה לסתור ממצאים אלו, אולם לטענת ההגנה, הרי שבשל גירסתו המצומצמת והשותקת של מנילוביץ' בעת חקירתו במשטרה - לא היה לה בסיס להעדתו כעד מטעמה.

19. ניסיונו של הנאשם לגייס את עידו בן-יוסף לפרויקט הסוס הטרויאני:

במסגרת ת/264 לעיל, נתפסה במשרד תכתובת דוא"ל מודפסת ששלח הנאשם לאדם בשם עידו בן-יוסף. תכתובת זו ותכתובות נוספות, נמצאו גם במחשב הנייד של הנאשם, ת/1253, אשר נתפס בחנותו של יוני אור ביום הפרוץ. להלן לשון התכתובת:

"עידו צהרים טובים.

הפרויקט בשווייץ מתחלק לשני חלקים.

חלק א הינו חוקי לחלוטין ומדובר במידע סודי וחשוב מאד שהושג על-ידי

משרדי.

חלק ב אופרטיבי כלל לא נוגע לך.

בחלק א אני צריך אותך לניתוח החומר באופן יסודי בגין היותך במדינה זאת והדמויות מוכרות לך.

בחלק ב יתעסקו אנשים הבקאים בתחום הנל.

עבודת עיבוד החומרים הנמצאים ברשותי הם ליבו של העניין, ובעבודה זאת

אני צריך ניתוחים מקצועיים והמלצות לגבי הדמויות הפועלות.

אני מכיר את יכולתך לנתח דברים וסומך עליך שתוכל לעזור לי.

הפרויקט כולו שלי ושל שותפי שאתה מכיר גם אותו.

בלי כל קשר אני יכול לתת לך להרויח כספים בתחום המודיעין העסקי שאני

עוסק בו רבות היום וזה מתקשר להבנת הפרויקט המדובר.

אני בהחלט אסכים לתת לך להביא פרויקטים גדולים בריגול ומודיעין עסקי

שאני נותן כיום את השירות הטוב בעולם בלי מרכאות!

חזור אלי בהקדם (הדגשות שלי - ח.כ.)."

המאשימה מבקשת לקשר דברים אלו לפעילות חברת 'HPI' של הקורבן, גדי אילן, באפריקה,

ובעיקר בניגוריה, אזורים בהם שהה, לכאורה, בן-יוסף.

יצוין, כי השם "ido, ben yosef" מופיע גם בפרטי ההרשמה של שרת ה-BF007 לתוכנת NO-IP (70/ת).

20. ניסיון שיווק הסוס הטרויאני לשוק האמריקאי:

בחקירתה במשטרה מיום 2.2.06 (ת/1524, ש' 471), מסרה רות האפרתי:

"בשלב מסוים פילו אמר שיש לו יכולת להיכנס לשוק האמריקאי עם

התוכנה שלנו. פילו לא מדבר אנגלית ולכן לא יכול היה לעשות זאת. לכן מי

שנסע לארה"ב על-מנת לנסות ולמכור את השירות האפרתיים שלנו היה אבי



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בללי. אני יודעת שהוא נסע ונפגש עם אנשים בארה"ב והסביר להם את יכולות התוכנה שלנו ומה אנחנו מסוגלים לתת. וזאת אני יודעת באמצעות השיחה שלי עם פילו בטלפון בעניין הזה, שכאשר דיווח לי כשאבי חזר על התפתחות המגעים עם האמריקאים, בללי היה איתו בחדר והתערב ברקע בשיחה והוסיף לדברים שמסר לי פילו. שפילו ביקש לחזור באזני על הדברים האלו, אמרתי לו שאין צורך כי שמעתי ברקע את הדברים מבללי ואין צורך שיחזור עליהם. באותה שיחה פילו עידכן אותי שבללי הציע לאמריקאים לערוך עבורם פיילוט על-מנת שיראו ממש את יכולות המערכת. אבל בסופו של דבר כלום לא הסתייע ולא יצא מזה כלום. למיטב זכרוני הייתה שיחה אחת נוספת שגם בה התערב אבי בללי, אבל אני לא זוכרת את פרטיה.

ש. את בטוחה שזה היה אבי, אולי זה היה מישהו אחר?
ת. אני בטוחה ב-100%, יש לו קול שקל לזהות אותו ואני מכירה את הקול שלו."

מוצג ת/257 הינו תיקיית מסמכים שנתפסה במהלך החיפוש על שולחנו של הנאשם, עליה מופיע הכיתוב: "תיק ארה"ב נוימן בני". פילוסוף אישר כי תיקייה זו אינה שייכת לו (עמ' 2063, ש' 28 ואילך). בתיקה נמצאו תכתובות בין הנאשם לנוימן בנוגע לשירות שיניב להם רווח גדול (נומרטור 39; וראו גם ת/261), וכן תכתובת בין פילוסוף לרות האפרתי, בה היא כותבת:

"מה קורה עם פרויקטים והאם לדעתך ניתן להעלות את המחיר.. הסיכון אגב, מבחינת חומרת העבירה הוא זהה, אבל בכל אופן, עם המחירים הקיימים .. מה קורה עם שוויץ ועם ארה"ב? (הדגשה שלי - ח.כ.)."

מוצג ת/260 כולל מסמכים שנתפסו במשרד, ובהם תכתובות בין הנאשם ונוימן בנוגע להשגת מידע ממחשבי חברה כלשהי ובקשה לקוד כניסה למחשבי החברה (נומרטור 40). בפנקסו של הנאשם, ת/263 לעיל, מצויים אזכורים לגבי ארה"ב, ובתאריך 3.5.05 נכתב: "לשלוח לארה"ב בתפוצה לגבי עבודות בארץ כולל נושא המחשוב".

21. ניסיון הנאשם להוציא לפועל את "פרויקט רוסיה":
במסגרת המסמכים שנתפסו על שולחנו של הנאשם במשרד, ישנו מזכר הנושא לוגו של 'בללי חקירות' (ת/264, נומרטור 1) בו צוין תחת הכותרת "שבוע עבודה 2.4.05-27.3.05":
"בדיקה עם יאיר קרני לגבי פרויקט רוסיה" (כנ"ל ב-ת/264, נומרטורים 2 ו-12).

בעקבות המזכר נחקר מר קרני במשטרה (ת/1757). בהודעתו מסר כי נתבקש על-ידי הנאשם להכיר לו גורמים ברוסיה אותם ינסה לעניין בתחום פעילותו. קרני ציין כי לגבי הוצאת מידע, דיבר הנאשם על אמצעים טכנולוגיים חוקיים (ת/1757, עמ' 2, ש' 16). עוד ציין קרני כי בפגישותיו עם הנאשם נכח גם פילוסוף, וקרני התרשם כי השניים הם שותפים (ת/1758).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

קרני מסר כי תיכנן לקשר את הנאשם עם עובד בחברת השקעות, אשר מבצע, בין היתר, עסקאות עם בנקים, ואמור היה להגיע לישראל במסגרת משלחת של ראש ממשלת רוסיה.
ת/1534, נומרטור 47, הוא מסמך מוגן סיסמה שנתפס בשרת BF007 ביום 12.4.05 ובו תכתובת בין פילוסוף לרות האפרתי, בה הוא מודיע לה "...קיבלנו פקס שהלקוח הרוסי (גדול ביותר בתחום הבנקאי) מגיע בסוף החודש לארץ - והוא רוצה להיפגש איתנו בקשר לפרויקטים שלנו" ושואל אותה לגבי יכולתם בתחום ורצונם להיכנס אליו.
בתשובתה מאשרת לו רות האפרתי את היתכנות הטכנית ומתמחרת את העלויות שיידרשו.

בחקירתה במשטרה אישרה רות האפרתי כי פילוסוף התעניין באפשרות לחדור לבנקים ברוסיה, אך הפרויקט לא יצא לפועל (ת/1523, עמ' 6; ו-ת/1524, עמ' 6). לעומת זאת, פילוסוף העיד בבית-המשפט כי מדובר ב"פנטזיה", אך לא סיפק הסבר חליפי לתכתובות (עמ' 2094, ש' 19).

המאשימה ציינה כי עבירות הניסיון אינן מיוחסות לנאשם בהקשר ל"פרויקט רוסיה", משום שזה לא יצא לפועל.

22. עדות נהג המונית אליהו שמואלי:

העד אליהו שמואלי הינו נהג המונית עימו יצרה רות האפרתי קשר במהלך החודשים ינואר-מאי 2005 לערך, והשתמשה בשירותיו לביצוע משלוחים.
מעיד, שחלק ניכר מהמשלוחים אסף העד ממשדרי 'בללי-פילוסוף חקירות' ברחוב רש"י 6 ברמת-גן. העד מאשר שבאחת הפעמים פתח את המעטפה שניתנה לו וראה שיש בה דיסק.
העד אישר כי קיבל את המשלוחים אך ורק מפילוסוף, וזה היה גם היחיד שהיה עימו בקשר מטעם המשרד.

23. העד אבי גונן:

מר גונן ניהל קו חלוקה של חלוקת דואר עסקי. מסר כי הכיר את הנאשם דרך אחד העובדים שלו. במהלך חודש ספטמבר 2004 פגש את הנאשם ובנו במקרה ליד ביתם ברמת-גן. העד ציין שנעזר בשירותיו של הנאשם במסגרת חקירה פרטית לה נדרש. מעיד שהיה במשרד שבע-שמונה פעמים, בחלקם נפגש עם הנאשם ובחלקם ביקר אצל יוני אור, ממנו רכש ציוד היקפי.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

העד מסר שבתחילת שנת 2005 הציע לו הנאשם עבודה כאיש קשר בארה"ב, בתחום של השגת מידע עסקי ופרטי:

"ת: כשהוא סקר בפניי ממש בגדול, לא דיבר לא על שיטות, לא אמצעים, לא אנשים וכן הלאה. הוא דיבר על השגת מידע מכל מיני צורות, כל מיני-, מחשבים.
ש: באיזה תחומים?
ת: מידע עסקי, מידע פרטי.
ש: ובאיזה אופן הוא אמר לך שהוא משיג מידע?
ת: הוא לא אמר לי באיזה אופן.
ש: הוא אמר לך-, אמרת משהו לגבי מחשבים, מה בדיוק הוא אמר לך בנושא הזה?
ת: הוא אמר ש-, זה אני, תפסתי את זה אז וגם היום כהתפארות, כן, להשוויץ שהוא יכול להגיע לכל מאגר מידע איכשהו. הוא לא אמר איך ואני לא האמנתי לו כמובן.
ש: שהוא יכול להגיע ל-? אתה לא השלמת.
ת: לכל מאגר מידע שהוא בעולם.
ש: ומה ז"א להגיע למאגר מידע? מה הכוונה?
ת: טוב אני, מכיוון שאני איש מחשבים בעברי, אני יודע שבשביל להגיע למחשב מסוים צריך איכשהו לחדור פנימה. זה היה ברור לי, אבל אני לא האמנתי לו שהוא יכול להגיע לכל מאגר מידע. פשוט נראה לי כהתפארות...
ש: מה המטרה בלהגיע למאגר מידע? לפי דבריו.
ת: כמו שהוא אמר, אם הוא יכול להשיג מידע מכל מקום בעולם אז צריך איכשהו לחדור פנימה. הוא לא אמר את המילים לפרוץ, או את המילים לחדור וכן הלאה. הוא לא דיבר על שיטה. הוא אמר שהוא יכול להגיע למידע בכל מקום בעולם.
ש: ואת זה הוא אמר לך שהוא דרך מחשבים?
ת: הוא לא אמר לי איך הוא עושה את זה."

(עמ' 1378, ש' 6 ואילך).

העד ציין שהנאשם ידע כי לעד ניסיון בתחום המחשבים. בהמשך חקירתו אישר את הדברים שמסר בהודעתו במשטרה:

"ש: אז אני מקריאה: 'הוא אמר לי שמשגיגים מידע דרך מחשבים והוצאת מידע ממאגרי מידע ויודעים לפרוץ למחשבים בכל העולם. לא הזכיר את שם התוכנה target eye...'

העד: כן, אמרתי."

(עמ' 1380, ש' 17).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 בחקירתו הנגדית אישר כי עידן, בנו של הנאשם, עבד אצלו באחד החופשים בחלוקת דואר.
2 כאשר נשאל מדוע לא סיפר בחקירתו במשטרה שהנאשם ביצע עבורו חקירות אישיות, טען
3 שביקש להגן על הנאשם מאופיין של חקירות אלו.
4 העד אישר שהנאשם הציע לו לעבוד כשכיר ולא כשותף. העיד כיצד נהג העד להתפאר ולהתרברב
5 בפניו לגבי יכולותיו, למרות שציין כי לא האמין לו.
6 עוד אישר, כי העבודה שהוצעה לו על-ידי הנאשם לא תוארה כקשורה להשגת חומר ממאגרי
7 מידע, אלא כקשורה לקשרי לקוחות. ציין שהוא עצמו לא עסק במחשבים באותה תקופה בה הציע
8 לו הנאשם עבודה.

9
10 בהתייחס לעדותו של גונן, ביקשה המאשימה לציין ולהדגיש כי עיתוי שיחותיו של הנאשם עם
11 גונן היה בסמוך למועד נסיעתו של הנאשם לארה"ב ולפגישותיו עם בני נוימן שם, ואלו מתחברים
12 לרצונו לקדם את שיווק 'הסוס הטרויאני' בארה"ב.
13

24. עדות משה חגי:

14 העד הוא יועץ ביטחוני. התמחה בעברו אצל הנאשם בתחום החקירות הפרטיות.
15 בתקופה הרלוונטית לפרשה פנה העד לנאשם עקב פנייה של חברת 'צ'מפיון מוטורס' אליו,
16 בבקשה שיעזור להם לאתר דליפת מידע ממחשבי החברה. העד ציין כי הנאשם אישר לו
17 שמשרדם עוסק בחקירות בנושאי מחשבים. עוד ציין, כי בפגישה שהתקיימה במשרדי הנאשם
18 הכיר הנאשם לעד את שותפו - פילוסוף.
19 לדברי העד, הנאשם הציע לו לקיים חקירה בעניין תמורת כ-5,000 דולר. כאשר ביקש העד
20 הוכחה ליכולתם לאתר את הדליפה, אמר לו הנאשם שהוא ישיג לו דיסק עם הנתונים שדלפו, אך
21 בהמשך העיד כי הנאשם חזר בו וטען שמדובר בעניין בלתי-חוקי.
22 העד מסר כי הנאשם הסביר לו שכיום ניתן לחזור למחשבים לא רק באמצעות דיסקים, אלא גם
23 באמצעות מיילים, ושהם מקושרים למשרד בארה"ב אשר מתמחה בהכנסת והוצאת מידע
24 ממחשבים. לשאלת הסניגורית, אישר כי יתכן שהנאשם ביקש להרשימו, כאשר בהתייחס לאופיו
25 של הנאשם ציין העד כי הוא מודע לכך שהנאשם נוטה להגזמה בדבריו, ושהוא "מדבר הרבה
26 יותר מהגובה שלו".
27

28
29 העד אישר כי הנאשם ביקש ממנו, בתמורה לעזרתו בחקירה, להעביר אליו לקוחות מתחום
30 החקירות. עוד אישר, כי דיבר כל אותה עת רק עם הנאשם, ולא עם פילוסוף.
31
32 העד ציין כי כאשר הפרשה התפוצצה, הסתבר לו שהנתונים שהעביר לו הנאשם אינם תואמים את
33 אלו שנחשפו בחקירת 'הסוס הטרויאני'.
34

35 בא-כוח התביעה ביקש לציין בהקשר לעדות מר חגי, כי התברר שחברת 'צ'מפיון מוטורס', אשר
36 פנתה לחגי לצורך בדיקת זליגת מידע ממחשביה, הייתה אכן אחת מהקורבנות של הנאשמים
37 האחרים בעניין 'הסוס הטרויאני'. רות האפרתי, שחשדה בשלב מסוים שפעילותה מול 'צ'מפיון
38 מוטורס' נחשפה, אף התכתבה עם פילוסוף בעניין (ת/990, ת/1012). פילוסוף אף כתב
39 לרות האפרתי, לאחר פנייתו של חגי לנאשם, ש"אנחנו" בקשר עם 'פולקסווגן' וכרגע אין
40 "להם" קישור לרות האפרתי.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1

2

25. הודעות עו"ד ארנון שוטלנד:

3

4

5

6

7

8

עו"ד שוטלנד ייצג את בני הזוג האפרתי בחלק מסכסוך האישות בין מיכאל האפרתי לנטליה ויזלטיר. בהודעתו השנייה במשטרה, שהוגשה בהסכמה לבית-המשפט (ת/1765), תיאר עו"ד שוטלנד פגישה שהתקיימה במשרדי הנאשם באפריל 2005, בה הציע לו הנאשם שירותי חקירה הכוללים קבלת מידע מחברות גדולות וחברות מתחרות, מידע סודי שמתקבל באמצעות מחשבים. עו"ד שוטלנד ציין שהבין כי העניין "לא מריח טוב". ביומניו של הנאשם, ת/265 ו-ת/252, מופיעים אזכורים לגבי פגישות עם עו"ד שוטלנד.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 **26. חומרים ממחשבי בללי-פילוסוף:**
- 2 כמצוין, חלק ניכר מראיות התביעה הינם קבצים שנתפסו על-גבי המחשבים ואביזרי אחסון מידע
- 3 של הנאשמים בפרשה, הן במסגרת החקירה הסמויה והן במסגרת החיפוש והתפיסה.
- 4
- 5 להלן בקצרה המחשבים והחומרים שנתפסו:
- 6
- 7 **א. מחשב נייד ת/1251 - נתפס על שולחנו של הנאשם במשרד. במחשב נתפסו 181**
- 8 **קבצים הקשורים ל"פרויקט שוויץ" ממחשב PCXP בשימוש עו"ד ג'ודית המבורגר**
- 9 **(קורבן ב'), העובדת בחברת 'סינטוס' שוויץ. קבצים אלו מתוארכים לתאריכים**
- 10 **הרלוונטיים לפרשה.**
- 11 **עוד נתפסו במחשב זה טפסים הנושאים את שם המשרד המשותף ומעידים על**
- 12 **השותפות בו.**
- 13 **כן נתפסו תכתובות עם בני נוימן (ת/142, ת/210), בחתימת שם המשרד המשותף.**
- 14
- 15 **ב. דיסק קשיח נייד ת/1252 - מדובר בדיסק קשיח נייד שנתפס בתיק הנשיאה של**
- 16 **המחשב הנייד ת/1251.**
- 17 **על-גבי הדיסק נתגלו עשרות תיקיות ותיקיות-משנה, ובהן אלפי קבצים הנושאים את**
- 18 **הקידומת של 'הסוס הטרויאני' (וגם כאלו שאינן נושאות קידומת זו אך תוכנן מעיד**
- 19 **על זהותן), ממחשבי קורבן 1 גדי אילן; מאות קבצים ממחשבי 'תביג פלסטיק' (קורבן**
- 20 **ג'); מאות קבצים ממחשבי חברת 'צילומעתיק' (קורבן ד'); ומאות קבצים ממחשב**
- 21 **שבעליו אינו ידוע (קורבן י'), אך מתקשר לגדי אילן.**
- 22 **בין היתר נתפסו על-גבי הדיסק עשרות צילומי מסך המייצגים צילום אלקטרוני בזמן-**
- 23 **אמת של הנעשה על-גבי המחשב ושל תכתובות בזמן-אמת עם מחשבים אחרים (כגון:**
- 24 **כתיבת הודעות דוא"ל, שימוש בתוכנת מסרים מיידיים, לוגים של הקלדות מקלדת**
- 25 **ועוד) - המהווים האזנת-סתר.**



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 התביעה מתייחסת להסתייגויות ההגנה מראיה זו, וטוענת כי המדבקה הכחולה
2 שהודבקה על-גבי הדיסק, מעידה כי הדיסק הקשיח נתפס וסומן כבר בעת החיפוש
3 במשרד. כמו-כן, מבצעי החיפוש, כמצוין לעיל, בטוחים שהדיסק נתפס בתיק המחשב
4 (עמ' 1674-1675 לפרוטוקול). מציינים שבחשבונית אשר הוציא יוני אור מופיע
5 הפריט ככזה שנמכר לנאשם (ת/1829), וכן שפילוסוף אישר בעדותו שהדיסק לא
6 שיידך לו (עמ' 2052-2053 לפרוטוקול).
7

8 **ג. השוואה בין הדיסק הקשיח הנייד ת/1252, למחשבי מנילוביץ'-מסד**
9 **(ת/1846 ו-ת/1835) - המאשימה הגישה השוואה מקיפה בין החומר שנתפס בדיסק**
10 **הקשיח של הנאשם לחומר שנתפס במחשבי מנילוביץ' ודורון מסד. מדובר בחומר**
11 **שהתקבל ממחשבי ג'ודית המבורגר וגדי אילן. במסגרת השוואה זו, התגלו 258**
12 **קבצים בעלי שם קובץ זהה, כאשר הקידומת השמית הינה ייחודית והיא בת 30-35**
13 **תווים. לכן, לטענת המאשימה, יש לראות בכך "טביעת אצבע ייחודית". בנוסף,**
14 **ישנם 182 מקבצים זהים שאינם נושאים את השם הדיגיטלי של 'הסוס הטרויאני',**
15 **דבר המעיד כי אלו עובדו, מוינו וסודרו.**
16 **בהשוואה זו ניתן להיווכח גם בזהות בשמות התיקיות בהן אוכסנו הקבצים, וזהות**
17 **בקבצים שנמצאו בכל תיקיה, באופן המעיד על העתקתן.**
18

19 **ד. מחשב נייד ת/1253 - מחשב נייד זה נתפס בעת החיפוש בחנותו של יוני אור. על-**
20 **גבי מחשב זה, נתפסו 16 הודעות דוא"ל מהנאשם לעידו בן-יוסף, בנוגע לפעילות**
21 **סודית ועלומה הקשורה גם לאנשי עסקים בשווייץ. תכתובות אלו הינן מאותם**
22 **התאריכים בהם החלה השתלת הסוסים הטרויאנים במחשבי הקורבנות הקשורים**
23 **ל"פרויקט שווייץ".**
24

25 **ה. שרת מחשב BP007 - משרת זה, שנתפס במשרד על שולחנו של פילוסוף, העתיקו**
26 **חוקרי המשטרה קבצים גם במסגרת החקירה הסמויה. במסגרת זו הועתקו אלפי**
27 **קבצים שהתקבלו ממחשבי הקורבנות, וכן תכתובות (חלקן מוגנות בסיסמה) בין**
28 **פילוסוף לרות האפרתי.**



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

במסגרת קבצים אלו שייכו החוקרים 2252 קבצים ממחשבי קורבן א', 4359 קבצים
למחשב קורבן ב', 6930 קבצים ממחשב קורבן ג', 1248 קבצים ממחשב קורבן ד',
450 קבצים ממחשבי קורבן ה', 19 קבצים ממחשב קורבן ו', 55 קבצים ממחשב
קורבן ז', 16 קבצים ממחשב קורבן ט', 110 קבצים ממחשב קורבן י' וכן קבצים
נוספים. במסגרת קבצים אלו ישנם גם אלפי צילומי מסך בזמן-אמת המהווים האזנת-
סתר.

במסגרת החקירה הגלויה (ת/1254), התגלו בשרת בעיקר קבצים הקשורים
לתכתובות בין פילוסוף לרות האפרתי וחזרה לפילוסוף, הן כאלו הקשורים לסוס
הטרויאני והן כאלו הקשורים לטיפול של פילוסוף בסוגיית האישות שהפנתה אליו
רות האפרתי. במסגרת אלו נמצאו תכתובות בעניין קורבן יא', אולם מכיוון שלא
נמצאו קבצים שנתקבלו מקורבן זה, בחרה המאשימה להאשים את הנאשם בעבירת
הניסיון בלבד לגבי קורבן זה. כן נתפסו בשרת טפסים משותפים של משרד החקירות
'בללי-פילוסוף', עליהם מתנוסס לוגו של גלובוס מוקף מחשבים.

ו. **השוואה בין החומרים שהורדו משרת BP007 לדיסק הקשיח הנייד**
(ת/1252) - המאשימה מבקשת להראות כי לנאשם זיקה ישירה לקבצים שהתקבלו
מהשרת. על-פי ההשוואה (טבלה ת/1861), נתגלו 1699 קבצים זהים בשמם
ובתוכנם בשרת ובדיסק הקשיח.

ז. **השוואה בין החומרים שהורדו משרת BP007 לחומרים שנתפסו במחשבי**
מנילוביץ'-מסד - נספח ה' לסיכומי המאשימה. בהשוואה זו התגלו 1270 קבצים
זהים בשמם ובתוכנם, כולם קשורים למחשבי הקורבנות ב"פרויקט שוייץ".

(3) עדות אליעזר פילוסוף

27. העד סיפר כי הכיר את הנאשם מתקופת שירותם במשטרה, כשהנאשם היה ממונה על
החקירות בתחנת הרצליה והעד היה עוזרו. אחרי שפרשו מהמשטרה, עבדו השניים יחד כחוקרים
פרטיים במשך תקופה קצרה.
בשנת 2004 התחדש הקשר, והם חזרו לעבוד במשרד, שהיה עד אז משרדו של הנאשם בלבד.

לגבי שיטת העבודה שנהגה ביניהם, העיד העד כי:

ת": ...המשרד למעשה עבדנו תחת קורת גג אחת, כל אחד היה לו את
הלקוחות האישיים שלו בלי כל קשר אחד לשני, וכמובן שמטבע
הדברים, היות שעובדים תחת קורת גג אחת יש גם מספר לקוחות
משותפים, זאת הייתה השיטה,
ש: מה הכללים לגבי, איך הגיעו לקוחות, מי החליט מה משותף ומה
לא?



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 ת: אם לקוח מגיע דרך טלפון משותף של המשרד או מתוך פרוספקטים
 2 ששלחנו ביחד תחת כותרת משותפת אז זה משותף, כך כל אחד בא
 3 עם מטען של לקוחות משלו."
 4 (עמ' 2043, ש' 18 ואילך).

5
 6 שיתוף-הפעולה בין השניים היה בעיקר בתיקים שדרשו מיומנות טכנית, שהייתה התמחות של
 7 העד. בדרך-כלל ההכנסות מתיקים משותפים חולקו חצי בחצי.

8
 9 העד מתאר, כי הוא והנאשם חתמו על הסכם מול בעל-הבית של המשרד, לפיו כל אחד מהם נושא
 10 בחצי מעלויות השימוש במשרד, וכך היה גם לגבי יתר התשלומים בגין המשרד. בשלב מסוים
 11 חתמו על הסכם שיתוף-פעולה (ת/176) שהיה בתוקף עד מרץ 2004.
 12 במשרד היו ארבעה קווי טלפון - כולם בבעלות הנאשם. העד ציין כי את החשבון של אחד מהם,
 13 ששימש אותו, שילם בעצמו ל'בזק'.

14
 15 לנאשם ולעד היו קווים נפרדים ועל שולחנם היו שני מכשירים, אחד לקו האישי שלהם ואחד לקו
 16 של השני, וזאת משום שאם הייתה מגיעה שיחה לשני, ואם זה לא היה נמצא במשרד, היה זה
 17 שנמצא מקבל עבורו הודעה.

18 חוץ משניהם לא היה עוד אדם במשרד, למעט יוני אור (להלן: "יוני"), שקיבל בתקופה מסוימת
 19 חדר נפרד לצורך פעילותו בתחום המחשבים, וכן חוקר שעבד כפרילנסר, בעיקר בעבודות חקירה
 20 בשטח.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

העד סיפר על אופן גיוס הלקוחות והעבודה על תיקים משותפים:

- 1
2
3 "ש: איך הגיעו אליכם לקוחות למשרד?
4 ת: א' מפה לאוזן פרוספקטים שהיינו שולחים בכמויות, ופקסים,
5 ש: מה היה נוהל העבודה שלכם לעניין אופן קבלת תיקים? מגיע לקוח מה
6 עושים איתו?
7 ת: קודם כל מגיע לקוח, אם הוא מגיע מטעמי אז אני יושב איתו לבד בלי כל
8 קשר לאבי אותו דבר הפוך,
9 ש: ואם הוא,
10 ת: אם מגיע לקוח משותף, בדרך-כלל היינו יושבים ביחד בשלב ראשון ואז
11 מוודאים מה התחום, אם זה הנושא התחום הטכני יותר אז בהמשך אני
12 הייתי מטפל בו כי אני האיש הטכני וכל מה שכרוך בכך, אם חקירת
13 אישות או כל תיק אחר בהתאם למי שטיפל, בהתאם למי שטיפל, זאת
14 אומרת אם אני הייתי עמוס באיזה תיק אז הוא היה מטפל אם זה היה הפוך
15 אז אני הייתי, לא היה איזשהו חלוקה ברורה בעניין. בהתאם לעומס.
16 ש: מה לגבי, איזה הסכם היה לכם עם לקוחות?
17 ת: היה הסכם כתוב ומה אנחנו נותנים ומה הוא מקבל בהתאם למחירים והכל.
18 ש: עם כל הלקוחות היו הסכמים כתובים?
19 ת: לא.
20 ש: מה ידעת לגבי פעולות שעשה כללי ולהיפך מה הוא ידע לגבי פעולות
21 שאתה מבצע?
22 ת: לגבי הדברים האישיים, לקוחות אישיים, חקירות אישיות כל אחד שמר
23 את זה לעצמו. לגבי הפעילות המשותפת שבתיקים משותפים היינו
24 מוסרים אחד לשני פחות או יותר, לא נכנסנו אחד לנשמה של השני,
25 גומרים את התיק מגישים ללקוח את הדוח."
26 (עמ' 2048, ש' 8 ואילך).
- 27
28 העד אישר את השרטוט ת/1816, אשר שורטט על-ידו ומתאר את מבנה המשרד.
29 העד והנאשם ישבו באולם גדול שחולק לשניים על-ידי קיר בגובה כמעט עד התקרה, כאשר
30 הנאשם ישב מימין והעד משמאל.
31 העד אישר שהוא והנאשם רכשו מיוני שני מחשבים אישיים, כאשר כל אחד מהם שילם ליוני בגין
32 המחשב שרכש.
33 באשר לעידו בן-יוסף, מסר העד כי הכיר אותו לפני 15 שנה ולא היה עימו בקשר מאז (עמ'
34 2046, ש' 24); באשר לבני נוימן, מסר שידוע לו כי הוא ידידו של הנאשם ושיש לו משרד
35 חקירות בארה"ב (עמ' 2047, ש' 2); ובאשר לאבי גונן, העד מאשר שביקר במשרד אצל
36 הנאשם, אבל לא ידוע לו באיזה עניין (עמ' 2058, ש' 5).
37
- 38 בהתייחס ליום הפרוץ ונוכחותו של עידן כללי במשרד, תיאר העד בהתרגשות את שאירע בעת
39 הכניסה למשרד:
40 "ש: איזה קשר היה לעידן כללי למשרד אם בכלל?
41 ת: שום קשר, חוץ מהעוול שנעשה לו.
42 ש: היה לו מפתח למשרד?
43 ת: לא.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

בפני כב' השופט חאלד כבוב

ש: אגב ביום החיפוש כשהשוטרים הגיעו איתך למשרד מי פתח להם את הדלת?

ת: ביום החיפוש עידן כללי פתח להם את הדלת וכל מה שהתנהל לאחר מכן היה בושה למשטרת ישראל. הייתי שם בהחלט, זה פשוט היה מזעזע כבודו לראות איך מתנהלים לילד בן 17. זה בספרי הזוועה הכי גדולים זה לא קיים.

ש: מדוע לא נכנסתם עם המפתח שלך?

ת: נכנסנו, ניסינו לפתוח עם המפתח שלי, עידן היה בפנים, המפתח בתוך הדלת, לא נפתחה הדלת, אבל זה לקח מספר שניות עם שתי דפיקות ראשונות נפתחה הדלת."

(עמ' 2052, ש' 3 ואילך).

משחוצגו לעד הראיות שנתפסו בחיפוש במשרד, אישר כי לנאשם היה מחשב נייד מסוג 'IBM', וכאשר הוצג לו המחשב הנייד שנתפס בחנותו של יוני - אישר כי אין זה מחשב ששייך לו עצמו. גם לגבי הכונן הקשיח הנייד שנתפס, אישר העד שהוא לא שייך לו.

העד אישר כתובות דוא"ל וסיסמאות שהוקראו לו, כשייכות לו. עוד אישר, שבנה יחד עם הנאשם אתר אינטרנט תדמייתי משותף שישב באותו מחשב בו הותקן שרת BF007, וזה בבנה על-ידי חברה של יוני.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

באשר לקשר עם יוני, מסר:

"את יוני אור אני מכיר לא אישית כל כך אבל עוד מתקופת Ivory כשהוא עבד ב-ivory ואני למעשה עוד לפני, זה חברת מחשבים, ומעבר לכך אני מכיר את הבעלים עצמם של Ivory, עכשיו את יוני הכרתי משם הוא עבד שם אחראי משמרת או משהו כזה, אבל בין לבין התברר לי גם שחלק מהמשפחה שלי מכירה את אח של יוני שהוא גדול ממנו, ואז האח אמר לי שאחיו הסתבך עם ivory והקמנו קשר ואז הוברר שהוא גנב מ-Ivory כספים וחלקים וכל מיני דברים."

(עמ' 2056, ש' 11 ואילך).

העד סיפר, כי לבקשתו טיפל הנאשם בעניינו הפלילי של יוני, והעד טיפל בעניינו האזרחי מול 'IVORY'.

במקביל הזמין את יוני, באישור הנאשם, לשבת במשרד ולנסות "להרים את עצמו מחדש". יוני פתח, בחדר נפרד במשרד, עסק למחשבים, ובמקביל סיפק לנאשם ולעד שירותי תמיכה טכנית בנושא המחשב.

יוני עזב את המשרד מספר שבועות לפני יום הפרוץ, לבקשתו של הנאשם.

העד סיפר, כי מסר את מחשבו של הנאשם ליוני לתיקון, שכן הנאשם לא דיבר עם יוני באותה העת.

היכרותו של העד עם רות האפרתי החלה במחצית השנייה של 2004, לאחר שזו פנתה אליו לשם חקירה בנוגע לבעיה אישית.

לאחר קשר ראשוני זה, הציעה רות האפרתי לעד שינסה לאתר עבורה לקוחות, שכן יש לה תוכנה באמצעותה "חודרים למחשבים ומוציאים חומר". עוד אישר שהוא ורות האפרתי חתמו על "הסכם סודיות" במסגרת התקשרותם; אישר את כתובות הדוא"ל ושמות החברות בהן השתמשה רות האפרתי; אישר כי התכתב עם רות האפרתי באמצעות דוא"ל שהועבר דרך השרת, ושחלק מהתכתבויות אלו נעשו בקבצים מוגני סיסמא; מסר כי השרת BP007, באמצעותו העבירו ואכסנו רות האפרתי והעד את הקבצים, נבנה על-ידי יוני, ופעל ממחשב שהיה ליד שולחנו. השרת נקנה במחצית השנייה של 2004, והייתה לו וליוני גישה אליו.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 כאשר נשאל מי נתן לשרת BP007 את שמו, השיב:

2
3 " הוא צץ באופן אקראי, איך בדיוק הוא צץ לא זוכר, כמו שנתנו
4 לאתר את השם פורטיס עמד לפנינו תקליטורים של חברת פורטיס,
5 אז אמרנו נעשה את זה, יוני היה מעורב גם בנושא של השם. קשה
6 לי לומר לך בדיוק איך הגענו לשם.
7 ש: יכול להיות שהאותיות BP הם ראשי תיבות?
8 ת: לא, זה אקראי, יכול להיות, אבל זה אקראי, אני לא מאמין שחשבנו
9 על זה באותו רגע."
10 (עמ' 2072, ש' 7).

11
12 לגבי העברת הכספים שביצע הנאשם לחשבונות של רות האפרתי בחו"ל, העיד העד:

13
14 "ש: אני רוצה רק להציג לך, חלק מהחשבונות אכן נרשם פילוסוף
15 investigation, יש פה חשבונית 147 וגם 146 שרשום בללי אבי
16 investigation,
17 ת: כן, זה עדיין שלי, ביקשתי ממנו להפקיד את הכסף.
18 ש: במה מדובר, כסף למי?
19 ת: לרות האפרתי האפרתי.
20 ש: זה חשבונית שמי הוציא לכם?
21 ת: רות האפרתי האפרתי.
22 ש: עבור כסף שהפקדתם בקשר למה?
23 ת: כסף שהפקדתי,
24 ש: שהפקדת בקשר למה?
25 ת: בקשרים שהיו בינינו בענייני עבודה.
26 ש: כן, אבל כשרשום בללי אבי investigation אז מי הפקיד את
27 הכסף?
28 ת: מי שהפקיד את הכסף זה אבי על-פי בקשתי, ביקשתי ממנו קח את
29 החשבונית תפקיד.
30 כ.ה. כבוב: למה שיפקיד את זה על שמו? למה ביקשת ממנו שיפקיד,
31 ת: אני אנסה להסביר, אני דיברתי אז עם הבנק אמרו לי שיש איזושהי
32 מגבלה של העברת מטבע זר, אז לא יכולתי לעשות את זה כל הזמן
33 אז ביקשתי ממנו מספר פעמים להפקיד עבורי."
34 (עמ' 2070, ש' 3 ואילך).

35
36 כמו-כן אישר כי אינו שולט בקריאה וכתיבה באנגלית.

37
38 העד ציין, כי הוא זה שהמציא לרות האפרתי את הכינוי "מלכת הכיתה", ושיתכן שהנאשם שמע
39 אותו קורא לה כך.
40 באשר לקבצים שקיבל מרות האפרתי, טען שאת חלקם מחק ואת היתר לא הספיק להעביר הלאה
41 כי נתפס.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1
2 העד העיד כי הוא מכיר את מנילוביץ' מתחום החקירות ומתיקים שמנילוביץ' ביצע עבורו בעבר.
3 אישר שראה אותו במשרד אצל הנאשם. כן אישר שהוא נוהג בג'יפ. העד העיד כי אינו מכיר את
4 א.ד..

5
6 בהתייחס למזמיני הקדירה לקורבנות, לגביהם טוענת המאשימה שהיו בטיפולו של הנאשם,
7 התחמק העד מתשובה ישירה, אך טען שמדובר בפרויקטים שלו בלבד:
8

9 "אז כבודו אני אענה על השאלה הזאת, מר בללי לא קשור, זה פרויקטים
10 שלי. איננו קשור."
11 (עמ' 2079, ש' 10).
12

13 המאשימה הקשתה עם העד בנושא זהות מזמיני החקירה, ומשזה המשיך להתחמק, ביקשה להכריז
14 עליו כעד עוין (עמ' 2083, ש' 22). בהחלטתי בעניין זה, קבעתי כי הסתירות בתשובותיו של
15 העד אינן עולות לכדי הצדקה להגדירו כעד עוין, אף שתשובות אלה אינן נוחות למאשימה,
16 ומצאתי לדחות את עתירתה.
17

18 העד המשיך וסיפר, כי כל שידע הנאשם הוא שהעד בקשר עם רות האפרתי, אך לא מעבר לכך;
19 וכאשר נשאל לגבי הקבצים שנתקבלו מרות האפרתי ונמצאו במחשבו של הנאשם, לא ידע להשיב
20 על כך, אך הפנה את החשד לכיוונו של יוני מבלי לפרט (עמ' 2087, ש' 8).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

המאשימה עימתה את העד עם השימוש שעשה בתכתובותיו בלשון רבים, כאילו דיבר גם בשמו של הנאשם; אך הנאשם הסביר זאת בכך שזוהי דרך התנסחותו, ולחילופין טען שהוא נוטה להציג את פעילותו כחוקר פרטי בלשון רבים בכדי להרשים את השומע בגודלו של המשרד, ובהמשך השיב:

"ש: אני רוצה להציג לך מתוך אותו ת/1201 שזה תכתובות בינד לבין רות האפרתי, אתה כותב לה פה בנומרטור 253 בוקר טוב שוחחנו עם הלקוחה אתמול לא נתנה תשובה סופית היא רוצה מספר ימים לראות אם היא הצליחה להתארגן עם הכסף.

ת: נו?

ש: מי זה שוחחנו?

ת: אני לא זה שוחחנו. תסתכלי בהרבה מהמקרים אני מדבר בדרך-כלל בלשון רבים.

ש: למה אתה מדבר בלשון רבים?

ת: לא יודע,

ש: היום דווקא מאוד הקפדת לא לדבר בלשון רבים.

ת: לא גם היום דיברתי, ותיקנתי את עצמי לאחר מכן. ניתן לשמוע את זה בהקלטה, אולי זה השפעה של לואי ה-16."

במקרה אחר, הנוגע לבקשתה של רות האפרתי לאחסן אצלו חומר שאינו קשור אליו, הסביר העד שהסכמת שותפו (קרי הנאשם), נדרשת בשל חלקו בבעלות על המחשב עליו מותקן שרת BP007:

"ש: אני אציג לך עוד תכתובת אחת נומרטור 351 מאותו מוצג, ממך

לרות האפרתי, אתה כותב לה, בקשר להקצאת מקום סיסמא פלוס

שם משתמש אני צריך לקבל את הסכמתו של שותפי,

ת: יכול להיות שמדובר פה היא ביקשה ממני איך קוראים לזה, לשים

חומר אצלי בשרת, וזה לא חדש לכם, והיות והמחשב הוא לא שלי,

אז שאלתי את אבי לבקש את הסכמתו שיאשר כי זה גם מחשב שלו,

לא רק שלי."

(עמ' 2091, ש' 27).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

לבסוף אישר כי לפחות במקרה אחד התייחס אל הנאשם, בהתכתבויותיו עם רות האפרתי, כשותפו:

"ש: בעמוד השני אתה כותב לה לרות האפרתי, בעמוד השני לכתובת הזאת
 בינך לבין רות האפרתי, אתה כותב, אני מצטטת, עקב הבעיה
 האחרונה בפרויקט החדש וההשלכה שנוצרה עקב כך סביר מאוד
 להניח כי איבדנו את הלקוח, ובהמשך אתה כותב, עקב כך קיימנו דיון
 שותפי ואני והחלטנו הזמנת העבודה היא כנגד הצלחה בלבד, היתכנות
 תשולם רק במקרה של הצלחה.

ת: כן.

ש: גם פה שותפי, מי זה שותפי?

ת: זה חברי למשרד, עוד פעם,

ש: הכוונה לאבי בללי?

ת: הכוונה לאבי בללי."

(עמ' 2093, ש' 18).

בחקירתו הנגדית חזר וציין כי לנאשם לא היה כל קשר ישיר עם רות האפרתי. כן אישר את
 ההפרדה, בפעילות המשרד, בינו ובין הנאשם.
 העד מסר שהנאשם לא ניסה למכור את 'הסוס הטרויאני' בחו"ל בשום שלב, אלא ניסה לקדם
 פעילויות חקירה והתקנת מצלמות במעגל סגור.

בנוגע ליוני, העיד שלאחר שהכיר בין יוני לרות האפרתי נוצר בין השניים קשר עצמאי וישיר.
 העד אישר שרות האפרתי שלחה תכתובות דוא"ל ליוני דרך שרת BP007, כאשר יוני קרא
 אותם, בהתחלה, במחשבו של העד, ולאחר מכן קיבל וקרא אותם ישירות למחשבו שלו.
 אף שבאת-כוח הנאשם התעקשה לקבל מן העד תשובה בדבר הקשר שבין רות האפרתי לבין יוני,
 לא אישר העד כי ידע על מהות הקשר במלואו:

"ש: איזה פעולות באמת יוני ביצע עבור רות האפרתי? פעולות שאתה

ידעת עליהם?



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 ת: אחד מהם זה היה השרת אצל חבר שלו שהוא קישר ביניהם. היה
 2 עוד, שהיא שלחה לי מיילים שמיועדים ליוני, שהיא חושדת
 3 שמישו חדר לה למחשב, עוקבים אחריה או משהו כזה ושיוני
 4 יבדוק את זה ויתן לה תשובות, הוא היה איתה בקשר בעניין הזה אני
 5 לא יודע מה הוא נתן לה ואיזה תשובות.
 6 ש: הוא עזר לה גם בהפעלה, נגיד בעיות טכניות שהתעוררו בכל מה
 7 שקשור לתפעול של הסוס הטרויאני?
 8 ת: כן, עד כמה שאני יודע כן, והם היו גם בקשר טלפוני בעניינים
 9 האלה. אחרי שהכרתי אותה כבר ממש לא ערבו אותי בעניין."
 10 (עמ' 2097, ש' 30 ואילך).
 11
 12 העד אישר שלייוני הייתה אפשרות להיכנס לכל המחשבים במשרד, כולל לקבצים שאוכסנו בשרת
 13 BP007, כולל גישה מרחוק, ושהיו לו כל הסיסמאות למחשבים אלו. ברם, העד לא יכול היה
 14 לאשר אם יוני אכן קרא קבצים הקשורים לסוס הטרויאני, וטען שלדעתו יוני לא עשה כן.
 15 כן אישר, שלייוני הייתה אפשרות להעביר ולאכסן קבצים בין המחשבים ברשת, גם ללא קבלת
 16 אישור ממשלמשי המחשבים אך למעט העברת סרטים אינו יודע אם עשה זאת (עמ' 2112, ש'
 17 4).
 18 עוד מסר, כי לעיתים יוני עבד על המחשבים שלהם במשרד, אך הסביר שלא נעזר ביוני בפעילות
 19 סינון ואחסון החומר שהתקבל מרות האפרתי.
 20
 21 בהתייחס לעזיבתו של יוני את המשרד, סיפר העד כי יוני עזב את המשרד לבקשת הנאשם, לאחר
 22 שהתברר לנאשם ולעד שיוני מכר להם חומרה במחירים גבוהים ממחירי השוק, דבר שפגע בהם,
 23 בעיקר לאור העזרה שהנאשם והעד העניקו לו כאשר הסתבך עם חברת המחשבים 'IVORY'.
 24 עוד סיפר, כי לבקשתה של רות האפרתי, אישר לה לאכסן בשרת חומר שלה אשר אינו קשור
 25 אליו או ללקוחותיו, למשך יומיים (עמ' 2100, ש' 16).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בחקירתו הנגדית נשאל העד על שאירע בעת הכניסה למשרד ביום הפרוץ, היחס של השוטרים לבנו של הנאשם, וגירסתו לעניין החיפוש בחלקו של הנאשם במשרד והשיב:

"ת: כן, בושה למשטרת ישראל, הוא ניסה לפתוח עם המפתח וכנראה היה מפתח בצד שני ולא הצליח, אז אני דפקתי בדלת פעמיים או שלוש ושתיים שלוש שניות לאחר מכן הדלת נפתחה המנעול נפתח, עידן פתח את הדלת. עכשיו פה זה סיטואציה כבודו שאני מאוד מאוד כעוס עליה אז יש לי המון אמוציות בעניין הזה, אותו יובל התנפל על עידן הצמיד אותו לקיר וכל הילד הוא בן 17, וצעק לו תוריד את המכנסיים, הילד היה עם מכנסיים קצרות, בקטע הזה אני כבודו התערבתי וכמעט התרחשה שם תגרה, וצעקתי ליובל שיניח לילד, זאת לא התנהגות, הילד הוא קטין, שיזמין נוער ושלא יעשה עליו שום חיפוש, והיה שם דין ודברים בעניין הזה וזאת הייתה התנהגות ברוטאלית ביותר של יובל זליכה, פשוט ברוטאלית. אחרי שכל העניין הזה נרגע ביקשתי, היה גם שם כמדומני פרידמן שהוא היה הרגוע בכל העניין, אריאל פרידמן, הוא לפחות הוא היה בסדר בכל הנושא גם בחיפוש אצלי בבית כבודו, והוא ביקש מעידן להכנס לחדר איפה שיוני ישב, בינתיים החדר היה ריק כי יוני פינה מספר ימים קודם את המקום, ופשוט ושם הוא היה כל מהלך החיפוש, אני נכנסתי, התיישבתי מאחורי השולחן שלי ואז התחיל להתנהל חיפוש, הם התחילו לחפש אצלי, פירקו לי את המחשבים, לקחו לי את המחשב ואת כל החומרים, מה שהם לקחו לקחו, שמו מלפנים שני ארגזי קרטון, בשלב ראשון הם מילאו ארגז אחד עם הדברים שהם מצאו אצלי, אני חוזר, הם שמו ממול לשולחן שלי בצמוד לקיר שני ארגזי קרטון, וכל מה שהם תפסו פשוט ריכזו בתוך אחד הארגזים, ואז הם עברו ביקשו ממני להתלוות אליהם בצד השני של המשרד, ואני אמרתי להם מפורשות שהצד השני איננו שלי, זה החלק שלי של המשרד ואני לא מוכן להיות שותף לחיפוש שם, לא שלי, זה דברים פרטיים של בללי, ובכל אופן החיפוש נערך והם התחילו למלא את הקופסה השנייה גם כן, ובשלב מסוים הם כבר הכניסו לקופסאות ללא אבחנה, דברים שלי לשם ושלו לשם,

עו"ד ויסמונסקי: איך אתה יודע לא היית שם?

ת: הייתי שם. ראיתי. כשאתה בא מהצד של אבי עם דברים ביד ואתה שם בקופסה שלי אז ברור שזה לא, והערתי להם על זה לא פעם שהחיפוש שם נעשה ללא בללי. וזה הרבה לא עניין אותם. זה בערך מה שהיה שם.

עו"ד בש: אז בעצם אתה התנגדת לחיפוש בחלק של בללי שמבחינתך הוא לא היה החלק שלך,

ת: נכון.

כ. ה. כבוב: הבעת התנגדות מפורשת לכך?



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 ת: בהחלט. אמרתי את זה לכולם שהיו שם, הייתה עופרה, היה אריאל
2 פרידמן, היה יובל זליכה, היו עוד שני שוטרי בילוש, זהו, אם זכרוני
3 אינו מטעה אותי, ואמרתי להם את זה לא פעם, שהם מבצעים חיפוש
4 לא חוקי, אבי לא נמצא אין מי מטעמו ואני לא מוכן להיות מטעמו,
5 אני מוכן לשתף פעולה בקטע שעשיתם אצלי חיפוש בבית ובחלקי.
6 עו"ד בש: זאת אומרת שבשום פנים ואופן לא נתת את ההסכמה
7 שלך כמו שהם ניסו לטעון אחר כך.
8 ת: בהחלט שלא. לא."
9 (עמ' 2102, ש' 15 ואילך).
10
11 העד הסביר שזה לא מצב חריג שעידן מגיע למשרד, ושהוא היה בו מספר פעמים בעבר. גם
12 העובדה שעידן נעל את דלת המשרד מבפנים אינה חריגה, שכן זו הדרך בה נהגו לסגור את הדלת.
13 העד חזר וציין כי בשום אופן לא אישר את החיפוש בחלקו של הנאשם במשרד, ואף ציין זאת
14 מפורשות מול השוטרים:
15
16 "עו"ד רום: אני מציגה לך את דוח החיפוש ת/248, זאת החתימה שלך?
17 ת: נכון.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 ש: עכשיו דרך אגב בהמשך בחתימות העדים רשום ללא עדים
 2 לבקשת המחזיק פילוסוף.
 3 ת: שקר וכזב.
 4 ש: למה חתמת?
 5 ת: כי אני חתמתי זה עוד לא היה.
 6 ש: איפה מופיע בדוח,
 7 ת: אני במפורשות, מי שהחתימה אותי הייתה עופרה, אמרתי לה
 8 מפורשות אני מוכן לחתום רק על החלק שלי בחיפוש, על הצד שלי,
 9 היא אמרה אין בעיה זה החלק שלך רק."
 10 (עמ' 2120, ש' 8).

11 בהתייחס ליוני, חזר וציין כי ליוני לא היה שום קשר לקורבנות, ויוני לא קיבל שום חלק
 12 מהרווחים בגין חקירות שביצע העד.
 13 בהתייחס לנאשם, אישר שהייתה לו גישה טכנית לשרת BP007, אך הביע ספק אם נוכח יכולותיו
 14 הטכניות של הנאשם אכן עשה כן (עמ' 2119, ש' 30).

18 **28. תכתובות המעידות על שותפות מהותית בין הנאשם לפילוסוף:**
 19 לטענת המאשימה, הראיות שנתפסו במשרד 'בללי-פילוסוף חקירות' מעידות, כי למרות הפרדה
 20 מול רשויות המס התנהלו והציגו הנאשם ופילוסוף את עצמם כשותפים לכל דבר. גם הנאשם
 21 אישר בעדותו כי החל מאפריל 2004 חילקו השניים את הרווחים מעבודתם המשותפת באופן
 22 שווה (עמ' 2170, ש' 1). הקשר עם רות האפרתי רק חיזק שותפות זו, והן הנאשם והן פילוסוף
 23 מתייחסים לעצמם באינספור תכתובות בלשון רבים, ומזכירים את האחר כשותפם (ראה עדותו
 24 של פילוסוף לעיל). גם פרופיל המשרד בשמו המשותף, המופיע באתר האינטרנט המשותף
 25 (ת/174), מציג את השניים כשותפים, ותדפיס של אתר זה נמצא על שולחנו של הנאשם
 26 (ת/264), עם תכתובות בין הנאשם לבנות האתר, נועה גורן.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

(4) עדות יוני אור

29. העד יוני אור העיד כי בבעלותו חברה לשירות ומכירה בתחום המחשבים. כיום החנות ממוקמת ברחוב רש"י 8 רמת-גן, בבניין הצמוד לבניין בו מצוי משרד 'בללי-פילוסוף חקירות'. העד הכיר את פילוסוף כשעבד בחברת 'אייבורי מחשבים' (להלן: "אייבורי"), כאשר פילוסוף היה לקוח של 'אייבורי'; ואילו את הנאשם הכיר כאשר נזקק לחוקר פרטי ועורך-דינו הפנה אותו לנאשם.

בסוף 2004 הציע לו פילוסוף לעבור למשרד, ללא תשלום שכירות, ובתמורה עזר לפילוסוף ולנאשם בענייני מחשבים שהיו ברשותם.

העד העיד על מיקום העובדים במשרד על-גבי התרשים **ת/1816** ועל האווירה הטובה ששררה במשרד. לקראת אמצע מאי 2005 עבר למיקומו הנוכחי.

העד מסר כי לנאשם היו שני מחשבים ניידים, ולפילוסוף מחשב נייד אחד ומחשב נייה אחד. אישר שמכר לנאשם דיסק קשיח נייד לצורכי גיבוי. בנוסף בנה לפילוסוף שרת, שישב על-גבי מחשבו הנייה של פילוסוף במשרד.

העד אישר שבנה למשרד אתר אינטרנט לבקשת הנאשם (תדפיס האתר - **ת/174**).

לעד הוצג מחשב **עב/6 24.5.05** שנתפס במשרד, והוא אישר כי מדובר במחשבו של הנאשם, ושה נרכש ממנו.

עוד הוצג לו דיסק קשיח נייד **עב/6א 24.5.05** שנתפס במשרד, והעד אישר שזה דיסק קשיח של הנאשם אשר נרכש ממנו.

העד טען כי את המדבקות השמיות שהיו על-גבי המכשירים הדפיס במדפסת מיוחדת שיש לו בעסק.

אישר שבנה לנאשם ולפילוסוף במשרד רשת, אליה חוברו המחשבים והשרת, ולכולם במשרד הייתה גישה לשרת באמצעות הרשת.

עוד אישר, כי בינו לבין פילוסוף והנאשם לא הייתה שום שותפות עסקית או עסקים משותפים.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

לגבי רות האפרתי, העיד שידע כי עבדה עם פילוסוף ועם הנאשם והשיגה עבורם מידע. העד מסר כי ידע על תהליך החדרת 'הסוס הטרויאני'. טען שידע פרטים אלו משיחות ששמע במשרד, מהתייעצויות טכניות שקיימו הנאשם, פילוסוף ורות האפרתי, עימו, וכן שפילוסוף והנאשם אף הראו לו מידע שנתקבל באמצעות 'הסוס הטרויאני':

" רותה אפרתי הייתה מישהי שעבדה אתם והיתה מספקת להם מידע

שהיו מבקשים והיתה מצליחה להוציא מידע לפי הבקשה שלקוח

היה מבקש כל מיני בקשות כאלה והיא הייתה פשוט מוציאה מידע

ומעבירה להם את המידע הזה.

ש: איך היא הייתה מעבירה להם מידע?

ת: דרך האינטרנט, לתוך השרת הזה שבניתי אותו, והמידע היה מגיע

לשם, מגיע למחשב ומהמחשב אפשר לעשות אתו מה שרוצים.

ש: איך היא השיגה את המידע?

ת: השתמשה בתוכנה מיוחדת שהיא בנתה, והיו פשוט מתקנים אותה

במחשבים מסוימים ומהרגע שהיא הייתה מותקנת היא הייתה יכולה

להזרים ולשפוך מידע לאן שמגדירים לתוכנה לעשות את זה."

(עמ' 1691, ש' 19).

וכן:

"ש: כן, מי היה מראה לך את המידע?

ת: בללי ופילוסוף.

ש: מה בללי הראה לך?

ת: מידע עסקי שהוציאו ממישהו שאליו הגיע הוירוס הזה.

ש: או.קיי. ומה פתאום הוא הראה לך את זה? זאת אומרת למה זה,

ת: להראות לי שזה עובד ולהתפאר בזה ולהראות שכל הסוס הזה עובד.

ש: או.קיי. מה, אתה זוכר אולי סוג של מידע שראית?

ת: ראיתי כל מיני תיקיות בשם שוויץ, ראיתי איזה מידע של אמריקן

אקספרס, של מישהו שנכנסו אליו למחשב ו,

ש: אתה זוכר איפה הוא היה הבן אדם הזה שנכנסו אליו למחשב?

ת: אם אני לא טועה בסין הוא היה.

ש: יכול להיות שיפן?

ת: יכול להיות, משהו,

ש: או.קיי. טוב. או.קיי. כמה פעמים הראה לך בללי מידע כזה?

ת: מספר פעמים."

(עמ' 1692, ש' 20).

ובהמשך:

"ש: טוב. מה אלי פילוסוף ואבי בללי ידעו לגבי התוכנה של רותה

אפרתי?



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 ת: שהתוכנה הזאת מעבירה מידע לפי הזמנה למקום שמבקשים, מאתר
2 אינטרנט.
3 ש: או.קיי. מה הם ידעו לגבי הידע של מי שהמחשב שלו, בעל המחשב
4 שממנו זורם המידע, מה הם ידעו לגביו?
5 ת: שברגע שמתקנים את התוכנה הזאת אז המידע נזרם אל המחשב
6 שלהם.
7 ש: ומה יודע מי שמשתמש במחשב על כל העסק הזה?
8 ת: המשתמש שאצלו נמצא הוירוס עצמו?
9 ש: כן.
10 ת: הוא לא יודע כלום, הוא לא יודע על קיום התוכנה."
11 (עמ' 1694, ש' 13 ואילך).

12
13 העד מסר כי הנאשם כינה את רות האפרתי "מלכת היופי". כן מסר, כי הנאשם ופילוסוף היו
14 שומרים את המידע, לאחר שסיננו אותו, על-גבי דיסקים קשיחים חיצוניים.
15 העד סיפר כי הקשר הישיר שלו עם רות האפרתי החל לאחר שפילוסוף ביקש ממנו לעזור לה
16 טלפונית. אישר שנתן לה תמיכה טכנית בענייני מחשב. בנוסף הפנה את רות האפרתי ללקוח אחר
17 שלו, שמספק שירותי אחסון מידע בישראל.
18 בהתייחס לעובדה שהתשלום שהעבירה רות האפרתי בגין שירותי אחסון המידע נשלח לבסוף
19 אליו, הסביר העד שאותו לקוח היה חייב לו כסף, וזה קוּוּז מול הסכום שהעבירה רות האפרתי
20 ליעד.
21 אישר שהתקין אצל הנאשם תוכנה לביטול הצפנה של קבצים מוצפנים (ת/46).
22 בנוסף אישר כי רות האפרתי ביקשה ממנו לבדוק האם מישו פרץ לה למחשב.
23 עוד סיפר, שפילוסוף הציע לו לכתוב תוכנת 'סוס טרויאני' בעצמו, אולם טען שאין לו את היכולות
24 הטכניות לבנות תוכנה שכזו.

25
26 העד אישר שראה במשרד בחור בשם "צביקה", ושזה נהג להיפגש עם הנאשם:
27
28 ש: טוב. מי זה צביקה?
29 ת: צביקה זה בחור שהיה מגיע למשרד מדי פעם.
30 ש: כן. איך הוא היה מגיע?
31 ת: הוא היה מגיע ברכב ג'יפ 4 על 4. ובדרך-כלל היה בא לקחת מעטפות.
32 ש: איזה, מה, איזה מעטפות?
33 ת: מעטפות עם חומר ששמו אותם במעטפות והיו מוציאים לו את זה
34 למעלה לאוטו.
35 ש: מי היה מוציא לו את זה?
36 ת: אבי.
37 ש: עכשיו, מה, מה היה בתוך המעטפות האלה, מה אתה ראתה?
38 ת: דיסקים, היו שמים דיסקים בתוך המעטפות."
39 (עמ' 1699, ש' 11).

40



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 כמו-כן טען שזיהה את אותו צביקה באחת מחקירותיו במחלקת ההונאה, והתברר שזהו צביקה
2 מנילוביץ'. הסניגוריה ביקשה לטעון כנגד חוקיות ותקינות הזיהוי, ואילו המאשימה טענה שמדובר
3 בזיהוי ספונטאני מותר.

4
5 באשר לעזיבתו את המשרד, הסביר כי עזב את המשרד מפני שלא הסתדר עם הנאשם, ושהאחרון
6 דרש ממנו לעזוב.

7 לגבי החיפוש שנערך בחנותו ביום הפרוץ, אישר שזה נעשה בהסכמתו.
8 העד אישר כי לא איימו עליו במשטרה שאם לא יעיד יעצרו אותו או יקשרו אותו לפרשה.
9 לטענתו, הבין בשלב מוקדם שהמשטרה לא מתייחסת אליו כחשוד בפרשה:
10

11 **"כ. ה. כבוב:** ונחקרת פעם, אני מבין שנחקרת כמה פעמים.

12 **ת:** מספר פעמים.

13 **כ. ה. כבוב:** והודיעו לך בשלב מסוים מגישים נגדך לא מגישים נגדך

14 **כתב-אישום, אתה יודע אתה לא יודע עד היום?**

15 **ת:** אני,

16 **כ. ה. כבוב:** אני רוצה לדעת מה הוא יודע.

17 **ת:** אני יודע שלא, שברגע שדיברו אתי הבינו שאני לא חלק מהפרשה

18 הזאת ולכן הבנתי שאני לא חלק מהפרשה הזאת.

19 **כ. ה. כבוב:** קיבלת הודעה בכתב או בעל פה?

20 **ת:** עורך דין.

21 **כ. ה. כבוב:** מטעמך.

22 **ת:** כן. שבדק את זה."

23 **(עמ' 1790, ש' 1 ואילך).**

24
25 בחקירתו הנגדית אישר כי הן פילוסוף והן הנאשם רכשו אצלו דיסקים קשיחים ניידים, אך לא
26 זכר באילו נפחים. אישר שבגין הרכישות הוציא חשבוניות נפרדות לכל אחד מהם.

27
28 ההגנה הגישה לבית-המשפט שתי חשבוניות שהוציא העד לנאשם, האחת בגין תשלום על דיסק
29 נייד 40 ג'יגה בייט (9/נ) והשנייה בגין תשלום על דיסק נייד 80 ג'יגה בייט (10/נ).
30 לאחר דיון, התברר כי הדיסק הנייד שנתפס אצל הנאשם היה בנפח 40 ג'יגה בייט, ולא 60 ג'יגה
31 בייט כפי שטענה הסניגוריה בתחילה (דו"ח החוקר ת/129).

32
33 העד אישר שזיהה את **עב/6** כמחשב הנייד שמכר לנאשם - על-פי דגם המחשב, ולא על-פי תוכנו.
34 אישר שחודשיים-שלושה לאחר שנכנס למשרד ביקש ממנו פילוסוף לבנות עבורו שרת, כאשר
35 החשבונית בגין השרת יצאה על-שם פילוסוף.

36
37 אישר כי היה מחובר לרשת במשרד - עד לעזיבתו את המשרד.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

העד נשאל האם נחקר במשטרה לגבי טענה שנמצאו מסמכים השייכים לו במחשבי הנאשמים, והשיב:

"ש: שואלים אותך מדוע יש מסמכים על השם שלך מופיעים במחשבים שלהם, ואז אתה אומר בגלל שמדובר ברשת אז יוצא מצב שיש מסמכים שלך במחשבים שלהם, יש מסמכים שלהם במחשבים שלך, נכון?..."

ת: אני אתקן את מה שאת אומרת, אפשר לגשת לכל מחשב מכל מחשב שיש רשת, כמו במשרד, כמו כאן בבית-משפט, כל מקום ששמים רשת אפשר לגשת ממחשב לשני.

ש: כן, זאת אומרת אם אני למשל, אם אני מחוברת לרשת, אז אני יכולה דרך המחשב שלך במשרד,

ת: מהמחשב שלי אני יכול להדפיס.

ש: להיכנס לקובץ של פילוסוף או שפילוסוף יכול להיכנס לקובץ שלך.

ת: כן."

(עמ' 1724, ש' 9 ואילך).

העד אישר, שפילוסוף נהג להוריד חומר שנתקבל מהשרת לאמצעי אחסון מידע שונים - מחשבים, דיסקים (CD) ודיסקים קשיחים ניידים.

העד נשאל מדוע היו מסמכים הקשורים ל'סוס הטרויאני' במחשב האישי שלו, והשיב כי לשני הנאשמים הייתה גישה למחשבו פיון שלא הייתה לו סיסמה. עוד אישר לשאלת ב"כ המאשימה, כי יתכן שפילוסוף, אשר היה ברשותו חומר רב לאחסון, אחסן חומר במחשבו (עמ' 1731, ש' 26).

לציין, כי באי-כוח המאשימה ביקשו להבהיר שהחומר שנמצא במחשבו של העד אינו חומר שיש בו כדי להפליל ולקשור את העד לפרשה.

בהתייחס לרות האפרתי, אישר העד כי התקשר אליה בפעם הראשונה לבקשת פילוסוף, בעניין עזרה טכנית שנדרשה לה. במסגרת העזרה סייע לה בפתיחת קבצים מוצפנים. לטענתו, באותו שלב לא הבין את משמעות הדברים שעשה, אלא רק פתר בעיות טכניות.

העד אישר כי בשלב מסוים ביקשה ממנו רות האפרתי עזרה במציאת פתרונות אחסון מידע, והוא הפנה אותה ללקוח שלו, בשם טל, שעוסק באחסון מידע ואתרי אינטרנט.

טען שלא תיווך בין רות האפרתי לטל, וכי רות האפרתי סגרה את תנאי העסקה ישירות מול טל.

העד סיפר כי בשלב מסוים הבין טל "שמשהו פה לא בסדר" (עמ' 1739, ש' 29) וביטל את ההתקשרות עם רות האפרתי.

העד אישר ששקל לספק לרות האפרתי את שירותי האחסון בעצמו ואישר דבריו במשטרה, שם ציין: "לא הספקתי לעשות זאת" (עמ' 2 להודעה, ש' 63).

עוד אישר, כי בעת שסייע לפילוסוף להעביר את החומר בין המחשבים נחשף לכמה תיקיות, וזכורה לו תיקיה בשם "שוויץ". העד טען שרות האפרתי מעולם לא נעזרה בו להחדרת 'הסוס הטרויאני'.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

כן אישר שעבד אך ורק מול פילוסוף בכל הנוגע לקבצים שהתקבלו על-גבי השרת; וכי שהותו במשרד הייתה ללא תשלום, אך בתמורה סיפק לנאשם ולפילוסוף שירותי מחשוב ללא תשלום, כאשר הם שילמו רק על החומרה שרכשו דרכו.

ההגנה הציגה את גיליון הרשעותיו הפליליות של העד (11/נ) וגזר-דינו בעניין 'אייבורי' (12/נ). העד נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות-שירות. בהקשר לפרשה זו, מסר העד כי נלחץ כאשר נעצר בפרשת 'אייבורי', אך הכחיש את טענת ההגנה לפיה ציין בעדותו במשטרה שביקש "להתחבא" אצל הנאשם ונאשם 1 מפני המשטרה (עמ' 3 להודעה, ש' 89). הסביר שעבר למשרד משום שהרגיש שהנאשם ופילוסוף ישמרו שלא יעשה שטויות נוספות.

העד אישר שכאשר שמע ש'אייבורי' חושדים שנגנב מהם ציוד, מיהר למכור את הציוד שהיה בביתו, אולם רוכש הציוד יידע את 'אייבורי' וכך נתפס. סיפר שהנאשם ועו"ד גורן הגיעו לידי הסכמה עם 'אייבורי', לפיה העד יפצה את 'אייבורי' ב-50 אלף ש"ח, במקום 100 אלף דולר אותם דרשה.

העד ציין כי החקירה במשטרה בעניין 'הסוס הטרויאני' הייתה עבורו "סיטואציה לא נעימה" (עמ' 1752, ש' 17), אף שהבין די מהר כי לא רואים בו חשוד בפרשה. סיפר שנלחץ, בעיקר משום שבחיפוש החרימו לו סחורה ששייכת ללקוחותיו. לטענתו, הבין כבר לפני יום הפרוץ שמשוהו אינו תקין בפעילות סביב הנאשם ופילוסוף, שהינם קציני משטרה לשעבר (עמ' 1755, ש' 23).

בהתייחס לנסיבות עזיבתו את המשרד, אישר כי הנאשם דרש ממנו בכעס לעזוב את המשרד עקב סכסוך הנוגע למחיר שגבה מהנאשם ומפילוסוף בגין החומרה שרכשו ממנו. העד תיאר את תחושותיו לגבי הנאשם כ"אכזבה גדולה", ואישר כי "באיוזשהו מקום" כעס עליו (עמ' 1760, ש' 27); אך הוסיף כי עדיין כיבד אותו.

לשאלות ב"כ המאשימה אישר העד כי השוטרים הראו לו בחקירתו חומר הקשור ל'סוס הטרויאני', ושלטענתם נמצא במחשבו האישי. העד טען שיתכן שהחומר "זלג" למחשבו מתוך רשת המשרד, אולם הכחיש שאמר כי יתכן וניסו "לסבך אותך" בפרשה. ההגנה ביקשה לעמת את העד עם הודעות בני הזוג האפרתי במשטרה, המייחסות לו, לכאורה, מעורבות רבה יותר בנוגע ל'סוס הטרויאני', אולם העד המשיך וטען כי היה מעורב רק בעזרה טכנית שנתן לרות האפרתי ולפילוסוף.

העד אישר כי בחקירתו במשטרה נשאל לגבי מנילוביץ'; אישר שמסר כי הוא זוכר רק את השם "צביקה", ללא שם המשפחה; ואישר את התיאור שמסר במשטרה לגבי אותו צביקה. העד נשאל שוב ושוב בנוגע למעמד הזיהוי של צביקה במשטרה וטען שאינו זוכר את הסיטואציה המדויקת. בהמשך אף השיב, בהססנות מסוימת, לשאלות בית-המשפט:

"כ. ה. כבוב: האם יכול להיות שענית תשובות לא מלאות על-מנת לרצות

את אנשי המשטרה?



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 ת: יכול להיות.
 2 כ.ה. כבוב: האם יכול להיות שאמרת דברים לא נכונים על-מנת לרצות
 3 את אנשי המשטרה?
 4 ת: לא, לא."
 5
 6 העד מסר שאינו בטוח בכך שאותו צביקה, אותו זיהה במשטרה ואשר אותו ראה במשרדו של
 7 הנאשם, הוא אותו צביקה איתו נפגש הנאשם מחוץ למשרד:
 8
 9 "ש: אז יכול להיות שמדובר בעצם בשני צביקה?
 10 ת: יכול להיות.
 11 ש: יכול להיות. עכשיו, אז יכול מאוד להיות שהצביקה שזיהית אותו
 12 במשטרה זה לא הצביקה שמסרו לו שום מעטפה אלא הצביקה
 13 שהוא חבר של בללי?
 14 ת: אני זוכר, אני זוכר בחור שחום."
 15 (עמ' 1777, ש' 19).
 16
 17 עם זאת, מסר העד בביטחון כי הנאשם נהג לרדת מהמשרד עם מעטפה ביד, לגשת לאדם ברכב
 18 4x4, ולחזור ללא המעטפה. העד טען בנחרצות כי במעטפה היו דיסקים, וכשנשאל מאין ידע -
 19 ענה שראה "מישהו" מכניס למעטפה זו דיסקים, אולם לא זכר מי, ולא ידע למסור מה הכילו
 20 אותם דיסקים.
 21
 22 העד לא שלל את האפשרות שהדיסקים כללו סרטי וידאו, ואישר שהנאשם לא ידע להוריד סרטים
 23 מהרשת, לכן פילוסוף היה צורב עבורו סרטים על-גבי דיסקים רגילים (CD). העד לא ידע
 24 להסביר מדוע, אם כך, היו קבצים של סרטי וידאו על-גבי הדיסק הקשיח הנייד של הנאשם.
 25
 26 בחקירתו הנגדית נשאל העד על דברים שמסר במהלך חקירתו הראשית בהקשר לכך שהנאשם
 27 התפאר בפניו והראה לו את החומר שהשיגו באמצעות תוכנת 'הסוס הטרויאני', אולם ברגע
 28 הראשון פרח מראשו של העד אותו מעמד עליו סיפר מספר שעות קודם לכן במהלך חקירתו
 29 הראשית; אך, עד מהרה התעשת וחזר על גירסתו כפי שנמסרה בחקירתו הראשית. לשאלות באת-
 30 כוח הנאשם נמנע מלאשר כי יתכן והתבלבל בין הנאשם לפילוסוף, כאדם שהראה לו את החומר,
 31 וטען כי עדותו במשטרה היא הנכונה, קרי, הנאשם הוא זה שהראה לו את החומר.
 32
 33 "עו"ד בש: פילוסוף, תודה. עברנו הלאה. עכשיו, אחד הדברים שאתה
 34 בעצם אומר זה שאתה ראית את בללי מסתכל על מידע של הסוס הטרויאני
 35 וכאילו מתפאר או משויץ בעיניך.
 36 ת: או.קיי.
 37 כ.ה. כבוב: נכון או לא נכון?
 38 ת: לא זוכר את הסיטואציה,
 39 ש: לא זוכר סיטואציה כזאת?
 40 ת: אם היינו מדברים כמה ימים אחרי אולי הייתי זוכר בדיוק מה היה
 41 אבל אני לא זוכר את הסיטואציה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 **כ. ה. כבוב:** אתה העדת על זה בשאלות לעו"ד רום,
 2 **ת:** לא לא, כאילו היה דבר כזה,
 3 **ש:** אתה אמרת את זה קודם בחקירה הראשית, איך אתה לא זוכר?
 4 **ת:** היה דבר כזה, כן כן.
 5 **ש:** איך אתה לא זוכר? זה היה לפני שלוש שעות,
 6 **ת:** אני אומר אני לא זוכר בדיוק מה נאמר, אני זוכר שראיתי משהו של
 7 מישהו מאמריקן אקספרס או איזה כרטיס אשראי,
 8 **ש:** אבל מאמריקן אקספרס, אתה בטוח שזה היה אבי שהראה לך או
 9 שפילוסוף הראה לך את זה?
 10 **ת:** אני זוכר שאבי הראה לי דבר כזה.
 11 **ש:** שאבי הראה לך מאמריקן אקספרס?
 12 **ת:** כן. תכנים על המסך. תכנים על המסך שירדו מאיזה לקוח.
 13 **ש:** שירדו מאיזה לקוח.
 14 **ת:** כן.
 15 **ש:** ומה, והוא אמר לך תראה זה מה שרות האפרתי השיגה לנו?
 16 **ת:** משהו בסגנון. איזה יופי העבודה הצליחה, הנה הפירות של
 17 העבודה..."
 18 (עמ' 1780, ש' 25 ואילך).
 19
 20 ובהמשך:
 21
 22 **"ש:** כן, עכשיו, יכול להיות מאוד שהתבלבלת ובגלל ששניהם ישבו ביחד
 23 במשרד אתה אמרת שבללי הראה לך אבל בעצם מי שהראה לך את זה זה
 24 פילוסוף, כי זה גם מאוד מסתדר עם מה,
 25 **ת:** אני קשה לי להיזכר עכשיו אבל מה שאמרתי במשטרה אני מאמין שהיה
 26 רלוונטי אז, אני,"
 27 (עמ' 1784, ש' 20).
 28
 29 לטענת ההגנה, לפיה ביקש העד בחקירותיו במשטרה להתנער מחלקו בפרשה כולה על-ידי הטלת
 30 האחריות על הנאשם ופילוסוף, כפי שניסה לעשות בעבר בעניין 'אייבורי', השיב העד:
 31
 32 **"אני אתקן את מה שהיא אומרת קודם כל אז בפרשה שלי, אני לא באתי**
 33 **ואמרתי שאנשים אחרים לקחו למה אני ולמה פה ולמה שמה. באו ואמרו לי**
 34 **בדרישה תשמע, אתה צריך להביא לנו ציוד ב-100,000 דולר סכום, והעו"ד**
 35 **שלי אמר לעו"ד שמה, איך אתה יכול להוכיח שאותו בן אדם לקח סחורה ב-**
 36 **100,000 דולר, יש לך הוכחות? אז העו"ד השני אמר לו לא, אין לי**
 37 **הוכחות, יכול להיות שאנשים אחרים שהיו שמה, זה מה שהעו"ד שלי**
 38 **העלה, אמר ושאוולי הם לקחו את הדברים האלה גם כן. אני לא באתי**
 39 **ואמרתי הבן אדם הזה עשה וככה וככה וככה. בכל מקרה אני חושב שאם**
 40 **הייתי מנסה לנער את עצמי מהפרשה הזאת לא הייתי בא ומספר על עצמי**
 41 **ויודע את מה שאני יודע ולא הייתי מספר את מה שעשיתי, גם שאני יודע**



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 **שזה עכשיו לא בסדר, באתי ואמרתי בדיוק את כל מה שעשיתי ופירטתי**
 2 **לפרטים, אני לא חושב שיש לי מה להסתיר."**
 3 **(עמ' 1784, ש' 1 ואילך).**

4
 5 למרות לחץ שהפעילה ההגנה, העד המשיך וטען כי בחקירותיו במשטרה דבק רק באמת, ובשום
 6 אופן לא ניסה "לנדב מיוזמתו" פרטים שיכולים היו לסבך את הנאשם, אלא רק ענה על שנסאל.
 7
 8 העד חזר ואישר כי לנאשם לא היה, לידיעתו, שום קשר ישיר לרות האפרתי; אישר שלפי הידוע
 9 לו על מעורבותו הישירה של הנאשם בפרשה, ישנו רק אותו מסמך שהראה לו הנאשם בפעם
 10 האחת המתוארת לעיל.

11
 12 בחקירתו החוזרת ציין העד כי גם כאשר נחקר בעניין 'אייבורי', הודה במעשיו מיד בחקירתו
 13 הראשונה במשטרה.

14
 15 העד ציין שוב שלא ידע על זליגה של מידע בין המחשבים במשרד, למרות שישנה אפשרות
 16 תיאורטית לכך.

17
 18 **(5) קורבנות משרד 'בללי-פילוסוף'**

19
 20 **30.** חלק מהקורבנות לגביהם מיוחסות לנאשם העבירות המפורטות בכתב-האישום העידו
 21 בפני בית-המשפט, ובגין חלקם הוגשו בהסכמה הודעות הקורבנות במשטרה ומזכרי הריענון
 22 שנעשה להם בפרקליטות.

23
 24 להלן בקצרה התייחסות לכל אחד מהקורבנות:

25
 26 **קורבן א' - גדי אילן:**

27 אל גדי אילן הגיעו החוקרים באמצעות מסמך שהועתק משרת BP007, ושגורם שלישי איתו
 28 התכתב מר אילן, שייך את המסמך לאילן עצמו.
 29 מר אילן הינו מנהל באחת מהחברות של ר.ד., ואותו ר.ד. העיד (ת/1511), כי חוקר פרטי בשם
 30 מנילוביץ' חקר אותו לבקשת גרושתו של ר.ד., כאשר זו אישרה ששכרה את שירותיו של
 31 מנילוביץ' לחקור בעניין (ת/1508). גדי אילן, אשר זומן לעדות בארץ (ת/1810) ו-
 32 (ת/1812), אישר את תדפיסי הקבצים שנתפסו, ככאלו שהועתקו משלושה ממחשבו. באחד
 33 ממחשבים אלו אותר מרכיב 'הסוס הטרויאני' (ת/1814). חלק ניכר מקבצים אלו נתפסו, כאמור,
 34 בשרת BP007 ובדיסק הקשיח של הנאשם. גדי אילן סיפר על הפגיעה הקשה שנגרמה לו,
 35 למשפחתו ולעסקיו, בשל חשיפת המידע העסקי והאישי שלו (ת/1815).

36
 37 **קורבן ב' - עו"ד ג'ודית המבורגר:**

38 גב' המבורגר הינה שותפה בכירה בחברת 'SINTUS' השוויצרית. הקדירה למחשבה, כמו
 39 למחשבי גדי אילן, קשורה לחקירה בעניין ר.ד., ולכן מוזכר עניין זה כ"פרויקט שוויץ".



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 חברת 'סינטוס' הינה חברת נאמנות המבצעת פעולות עבור לקוחותיה, ובעדותה באנגלית הביעה
- 2 גב' המבורגר את הרגשתה הקשה, ותיארה את הנזק הכבד שנגרם לחברה וללקוחותיה, שחשאויות
- 3 פעילותם הינה ראשונה במעלה עבורם, בעקבות החדירה (ת/1804, ת/1805).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

קורבן ג' - מר ישראל גרובר:

מר גרובר הינו מנכ"ל חברת 'תביג פלסטיק', ומזמינת החקירה נגדו הייתה ככל הנראה מתחרתו, חברת 'טויטו פלסט'. חומר שניטל מקורבן זה נמצא בשרת BP007. מר גרובר העיד שהחומר שניטל ממנו כולל מידע על מוצרים חדשים ותמחור מוצרים קיימים, כך שמחזיק המידע יכול היה למנוע ממנו זכייה במכרזים אליהם ניגש. ראיות הקושרות את הנאשם לקורבן זה כוללות רשימה של כתובות דואר אלקטרוני של הקורבן ופרטי מזמינת הקדירה, המופיעים בפנקסים ומזכרים שנתפסו על שולחנו של הנאשם במשרד (ת/263; ת/264, נומרטורים 23 ו-25; ת/262; ת/252).

קורבן ד' - דב קנטור:

מר קנטור הינו סמנכ"ל בכיר בחברת 'צילומעתיק בע"מ'. הקדירה למחשבו של קורבן זה הוזמנה ממשרד 'בללי-פילוסוף' על-ידי משרד חקירות אחר, אולם החומר שהתקבל הועבר ישירות גם לשרת BP007. מהודעת העד (ת/1699) עולה, כי הדבקת מחשביו נעשתה גם על-ידי דוא"ל וגם על-ידי משלוח תקליטור.

קורבנות ה' - נעמה שמואל וטלי בורשטיין:

הגב' שמואל והגב' בורשטיין הינן מזכירות מנכ"ל חברת 'הוט', וככל הנראה תכתובותיו של זה היו מטרת הקדירה, שהוזמנה על-ידי משרד חקירות אחר. בהקשר לקורבן זה, שימש שרת BP007 כמקום אחסון זמני עבור רות האפרתי.

קורבן ו' - ערן קלינגהופר:

מר קלינגהופר הינו מנהל בחברת האחזקות 'אלייד השקעות בע"מ'. הקדירה למחשבו הוזמנה גם היא על-ידי משרד חקירות אחר, כנראה במסגרת מידע שהתבקש בנוגע לאחת מחברות הבת של 'אלייד' - 'צ'מפיון מוטורס'. בעדותו בפני בית-המשפט מיום 6.11.06 הביע הקורבן את שחש כאשר כל המידע של חברת 'אלייד' נלקח ממנה והפך לנחלת הכלל (עמ' 232 לפרוטוקול).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

קורבן ז' - גלעד רבינוביץ':

מר רבינוביץ' הינו מנכ"ל חברת המחשוב 'מל"מ מערכות'. הזמנת הקדירה נעשתה גם היא על-ידי משרד חקירות אחר. בהודעתו במשטרה (ת/1374) העיד הקורבן כי המסמכים שניטלו ממנו קשורים למכרז רב-היקף שבוצע עבור רשות ממשלתית גדולה.

קורבן ח' - נטליה ויזלטיר:

חשיפת פרשת 'הסוס הטרויאני' החלה כאמור בבדיקת מחשבה של הגב' ויזלטיר. הדבקת המחשב נעשתה באמצעות דוא"ל ששלחה אליה רות האפרתי, שהתחזתה לחברתה של גב' ויזלטיר. חומר של קורבן זה נמצא בשרת BP007.

קורבן ט' - לא ידוע:

לאחר הגשת כתב-האישום התברר שגם מחשב זה שייך לחברת 'צילומעתיק' - קורבן ד'.

קורבן י' - עו"ד דב פרימור:

עו"ד פרימור הינו פרופסור למשפטים ושותף במשרד עורכי-דין בתחום דיני המעמד האישי. מזמין הקדירה למחשבו של עו"ד פרימור לא אותר, אף שלטענת המאשימה ברי כי הקדירה למחשבו הייתה פרי משרד 'בללי-פילוסוף'. מקורבן זה לא התקבלו קבצים הניתנים לפתיחה משום שהוחל בפרויקט בסמוך לפני יום הפרוץ, ולכן הואשם הנאשם, לגבי קורבן זה, בעבירה של ניסיון בלבד. תקליטור ההדבקה שנמסר לעד על-ידי נהג המונית אליהו שמואלי הוגש לתיק בית-המשפט (ת/1102).

קורבן יא' - מר עוזי חבשי, בעלי חברת 'עוזי ייבוא חלפים בע"מ':

הזמנת הקדירה לקורבן זה נעשתה על-ידי חברת 'מאיר', שפנתה למשרד חקירות אחר לצורף איסוף המידע. הודעתו של עוזי חבשי הוגשה לבית-המשפט (ת/1357). מדו"ח הפעולה שהוגשה על-ידי רפ"ק ניר נתיב, עולה כי 'הסוס הטרויאני' שידר את הקבצים מהמחשב לשרת BP007.



תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

ה. פרשת ההגנהעדות הנאשם - אברהם בללי

31. הנאשם ביקש לשמור על זכות השתיקה במשטרה וסירב לשתף פעולה עם חוקריו, לפיכך מסר לראשונה את גירסתו בבית-המשפט.

הנאשם פתח את עדותו במונולוג קצר, בו תיאר את ציפייתו הרבה למסור גירסתו בפני בית-המשפט:

"...אני רוצה להקדים ולומר שאני חיכיתי למעלה משלוש שנים לרגע הזה.

כי אני חושב שעד עכשיו בית-המשפט שמע את כל הדברים של צד אחד,

והדברים היו חד סטריים.

היום אני חושב שבית-המשפט יקבל מימד אחר, אחרי שאני אומר את

הדברים בבית-המשפט, אחרי שאני אהיה צמוד גם לעובדות וגם לאמת לשם

שינוי."

(עמ' 2137, ש' 1 ואילך).

הנאשם סיפר על היכרותו עם פילוסוף, עוד מהתקופה בה שירתו יחד במחלקת החקירות של משטרת הרצליה. בשנת 1987 פרש הנאשם מהמשטרה והקים משרד חקירות עצמאי. לאחר תקופה מסוימת פגש את פילוסוף, אשר פרש בינתיים גם הוא מהמשטרה, והסכים לקבל אותו כשותף במשרדו. השניים היו שותפים החל משנת 1991. בשנת 1994, לאחר שיחסייהם עלו על שרטון, נפרדה דרכם.

ב-27.3.03 פתח הנאשם את משרדו ברחוב רש"י 6 ברמת-גן. בסמוך למועד זה נפגש הנאשם, בנסיבות אקראיות, עם פילוסוף. לאחר ששמע על קשיים כלכליים בהם היה נתון פילוסוף, הסכים לקבלו שוב למשרדו. הנאשם ציין שהיה חשוב לו מאוד לעזור לפילוסוף, לאור מצבו הקשה של האחרון.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בשלב ראשון סיכמו השניים לשתף פעולה לתקופת ניסיון של שנה, באופן שכל אחד ימשיך לפעול באמצעות עוסק מורשה משלו וינהל מערך חשבונואות עצמאי. כל אחד מהם טיפל בלקוחות שהביא עימו, ולקוחות חדשים שהגיעו למשרד טופלו על-ידי שניהם. ההכנסות מהפעילות בה שיתפו השניים פעולה התחלקו ל-60% לנאשם ו-40% לפילוסוף. פילוסוף עסק בעיקר בתחום החקירות בהן נדרשו אמצעים טכניים. הנאשם סיפר כי עיצבו את הלוגו המשותף של המשרד בסמוך למועד בו הקימו אתר אינטרנט תדמיתי משותף, וזאת כדי לחזק את הזיקה למשרד ולהדגיש את גודלו. עוד תיאר את מבנה המשרד על-גבי שרטוט.

הנאשם מסר כי עובר לפרשת 'הסוס הטרויאני' פעל לקראת כניסתו לעבודה בשוק האמריקאי בתחום של שירותי (csi) (criminal science), כאשר הרעיון היה לפתח את הנושא הטכני של התקנות מניעה (עמ' 2140, ש' 2), אולם לבסוף הדבר לא הסתייע בידו. כאשר לאופן החזקת המשרד וחלוקת ההוצאות, מסר כי משבחר להמשיך ולעבוד עם פילוסוף, פנה לבעל הנכס בו מצוי משרדם וביקש ממנו להכין הסכם שכירות חדש, בו יצוין פילוסוף כשוכר המשרד יחד עם הנאשם. דמי השכירות חולקו ביניהם באופן שווה. במשרד היו ארבעה קווי טלפון, כשאחד מהם שולם ישירות על-ידי פילוסוף. קו נוסף העביר הנאשם ליוני אור, בקו השלישי השתמשו לפקסימיליה וקו נוסף נשאר בשימוש הנאשם. ההגנה הגישה את החשבוניות הנפרדות של קווים אלו (14/נ, 15/נ ו-16/נ).

לגבי החשבוניות שקיבל הנאשם מחברת 'TargetEye', הסביר הנאשם כי פילוסוף ביקש ממנו, כטובה אישית, להעביר את הכספים לחו"ל, ולכן הוציא חשבונית על-שמו:

"...בשלב מסוים בהימצאותנו יחד במשרד פנה אליי אליעזר פילוסוף,

ביקש ממני לעשות למענו טובה אישית. הסביר לי את הדברים, לא כל כך אהבתי אותם. יחד עם זאת הייתי חבר מספיק טוב, גם במקרה של פילוסוף, וגם במקרה של יוני, שהחברות הזאת עלתה לי ביוקר רב מאוד מאוד, נתתי לו את מספר החשבון שלי בבנק הפועלים ומשמה הוא העביר כספים לחשבון target eye.

ש: הבנתי. אתה הכרת את גב' רותה אפרתי?

ת: לא.

ש: שמעת עליה?

ת: כן. אליעזר דיבר עליה, וגם היה רשום ביומן שלי השם מלכת היופי,

לפי דבריו, ככה היה הכינוי שלה. וגם את האימייל שלה, הוא ביקש

שזה יהיה רשום אצלי, היה רשום אצלי טכנית, היה רשום על

הפנקס שלי. שוחחתי איתה פעם אחת בטלפון, יותר נכון היא

שוחחה איתי, לא אני שוחחתי איתה. יום אחד היא חיפשה את

אליעזר פילוסוף, אמרתי שאליעזר איננו במשרדו, והיא התקשרה

לטלפון של אליעזר, שאני עניתי בו, הוא לא היה במשרד. דבר שלא

הייתי עושה בדרך-כלל, באקראי עניתי לטלפון, אמרה לי מדברת

רות האפרתי, אמרתי אליעזר איננו, תתקשרי אליו יותר מאוחר, וכך



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 היה. לא היה לי שום קשר עם גברת רותה אפרת. לא ראיתי אותה
2 מעודה ואין לי מושג מי זאת."
3 (עמ' 2144, ש' 1 ואילך).

4
5 הנאשם מסר כי שמע לראשונה על רות האפרתי מפילוסוף, כאשר זה סיפר לו שהיא פנתה אליו
6 כדי שיבצע עבורה חקירה פרטית בנושא אישיות. טען שדובר בתיק של פילוסוף, אשר לא היה לו
7 כל קשר אליו. טען כי לא הכיר מעולם את מיכאל האפרתי.

8
9 כאשר נשאל על מעורבותו בפרשת 'הסוס הטרויאני' ענה בנחרצות:

10
11 "העמדה שלי היא חד משמעית, אני מבין בניגוד לאחרים שהופיעו בבית-
12 משפט, שאני מעיד בשבועה בבית-משפט... אני אומר את האמת בבית-
13 משפט, תמיד נהגתי לומר אותה, ואני אומר אותה גם היום. גם עם חלק
14 מהדברים יהיה לא לטובתי, אבל אני אומר אותה. מה שקרה בכל הסיפור
15 הזה של אליעזר פילוסוף כאשר הוא החל לעסוק בעניין של הסוס הטרויאני
16 הוא דיבר איתי על העניין הזה, ואני אמרתי לו בצורה שאינה משתמעת
17 לשתי פנים. אין לי רצון בשום פנים ואופן להיכנס לעניין הזה, מפני שאני
18 רואה את עתידי בארה"ב, אני לא רוצה להתעסק בזה, זמני בארץ קצוב...
19 אני לא התכוונתי להישאר בארץ. מה שקרה בסיפור הזה, קרה דבר מאוד
20 פשוט. אליעזר אמר לי שבעניין הזה הוא יכול להרוויח סכומי כסף. מאחר
21 והוא כבר אמר את זה בבית-המשפט פה שהוא בא ממצב פיננסי רעוע, קשה,
22 חשב שזאת ההזדמנות שלו לעשות כספים. אני יכול להיות שמבחינת החוק
23 הייתי צריך ולעצור אותו ולהגיד לו: אדון נכבד, גם שאנחנו חולקים משרד
24 אחד במשותף, אתה צריך לעצור, אל תתעסק בדברים האלה. הדברים הם
25 בלתי-חוקיים בעליל. לא אמרתי את זה, זו הטעות שלי, לא אמרתי את זה.
26 יחד עם זאת באופן הכי נחרץ בעולם, ואני אדם נחרץ מאוד אמרתי לאדון
27 היקר: אתה רוצה להתעסק בזה, תתעסק בזה. אני לא רוצה שידי תהיה
28 במעל. וכך היה, אלה פני הדברים וזאת האמת...."
29 (עמ' 2145, ש' 8).

30
31 הנאשם אף המשיך וציין כי הוא מוכן להיבדק בפוליגרף כדי להוכיח את אמיתות דבריו, וטען כי
32 אנשי המשטרה שהעידו מולו - אינם דוברי אמת.

33
34 בהתייחס לחוסר שיתוף-הפעולה ושתיקתו במשטרה, הסביר הנאשם כי בחקירתו הראשונה
35 במשטרה (ת/166) שיתף פעולה עם החוקרים, אולם שיתוף-הפעולה מצידו נפסק, לאור היחס
36 המשפיל לו זכה בעת החיפוש, ולאחר שסנ"צ אריה פרידמן נכנס לחקירה והתעמת איתו:

37
38 "ת: כן, סנ"צ אריה אידלמן, ואמר לי: אתה הבן של העברייני! שאלתי
39 אותו על איזה עברייני הוא מדבר?
40 עו"ד בש: הבן או -



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

העד: האבא, האבא, האבא של העברייני! אני השתוממתי לשם האמירה
 הזאת. אמרתי לו על מה אתה מדבר, איך אתה מעז לדבר אליי בצורה הזאת.
 אתה אבא של עברייני, ואתה גם עברייני, הוא הוסיף עוד כל מיני מילים. אני
 רוצה להוסיף לבית-המשפט, שאם זה היה במעמד רגיל הוא היה נלקח לבית
 חולים לאשפוז, בין מספר חודשים, זה היה המזל שלו, הקטן. אני לא מסוג
 האנשים שלא מגיב, אני מגיב מהר. יחד עם זאת באותה העת אני החלטתי
 שכאשר- כבר הבנתי באותו שלב שהוא גם זרק עוד הערת אגב, שהבן שלי
 נמצא בחקירה פה והוא עצור, הבנתי שכללי המשחק הולכים לכיוון אחר
 לגמרי. מתחילים להשתמש באמצעי הרשעה, מתחילים להשתמש באמצעי
 הלחץ. לוקחים ילד בן שבע עשרה וחוקרים אותו על לא עוול בכפו.
 משלב זה בחקירה הבהרתי לאורך כל הדרך, על-מנת שלא יהיה מצב
 שעדותי תהיה כבושה, כי אני קצת מכיר את החוק לשמחתי. שאין לי שום
 כוונה לשתף פעולה, הגוף היחידי עלי אדמות שישמע את האמת שלי יהיה
 בית-משפט, וכך זה קורה היום, בתאריך 22 ליוני 2008. עד אז שמרתי על
 זכות השתיקה שלי המלאה, כאשר אני מציין בכל עדות מחדש, גם מלמד
 אותם לעשות קונטרול B שלא יתעייפו בתשובה. שכל הפעולות שהם
 מבצעים, הם פעולות בלתי חוקיות; חיפוש שנעשה לא חוקי, חקירה בלתי-
 חוקי, מעצר בלתי חוקי, התנהגות מכפירה. אני המאשים הכי גדול שיש
 בעולם, אני הייתי קצין משטרה בכיר, חקרתי את מיטב החקירות הגדולות
 במדינת ישראל, לא נהגתי בצורה מכפירה שכזאת מעודי... והתייחסו אליי
 כמו לזבל, זבל מצוי. אמרתי, שאפשר להתנהג אליי אולי כמו אל זבל מצוי,
 אוקי, אבל לא יתנהגו לבני משפחתי כמו זבל מצוי, הם לא קשורים לעניין.
 אם יש לכם דברים כנגדי תגידו אותם מולי, תהיו גברים... אני הפכתי להיות
 פרויקט, כבוד השופט מאותו שלב. הפכתי להיות הפרויקט, הפצע המוגלתי
 שלהם, קם איזה גבר ואומר להם: לא, אני לא משתף פעולה! אני עומד על
 זכותי. אמרתי סעיף, פקודת הפרוצדורה הפלילית, סעיף 2.2 עדות, בן אדם
 יכול לשמור על הסמכויות שלו ולא לדבר, מה לעשות, יש חוקים במדינת
 ישראל, גם אני מכיר אותם, מה לעשות. יתרה מזו שאתם אומרים דברים,
 תגידו דברי אמת. ולימים כאשר קראתי את החומר, קראתי איך נרשמים
 זיכרונות דברים שלא היו ולא נבראו. ראיתי איך עדות של בן אדם הולכת
 ומשתנה בכפוף ללחץ שמפעילים עליו. אדוני... מה בעצם קרה? קרה
 שמאותו רגע, שהם הבינו שאני בשבילם אור אדום, הם החליטו שאור אדום
 יקבל יחס של אור אדום. לא נשברתי אדוני, בכיתי בתוכי, לא נשברתי. כלפי
 חוץ לא נשברתי, זה רק חיזק אותי. אני אמרתי שעם האמת שלי אני אלך עד
 הסוף, והחלק הכי כאוב זה משפחתי, לא אני, אני לא צד לעניין. כבר ישבתי
 אדוני ארבעה חודשים במעצר, כבר ישבתי שנה וחצי במעצר בית, נעצרנו
 על-ידי בית-המשפט העליון כי הפרקליטות עשתה פה את אחד התרגילים
 המתוחכמים בעולם, בנושא איחוד כתבי האישום... נהייתי עברייני עכשיו...
 מה אני רוצה להגיד אדוני, אני רוצה להגיד שהגיע הזמן שבית-המשפט
 יבין את כל המהלכים שנעשו פה..."
 (עמ' 2148, ש' 10 ואילך).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

הנאשם המשיך והליך גם לגבי היחס של חוקרי המשטרה בעת החיפוש שנערך בביתו, טען שלמרות שביקש שלא יטרידו את אישתו, אשר הייתה לאחר ניתוח ראש, השוטרים התעלמו ממנו ולקחו את אישתו לתחנת המשטרה. טען שצעקו ואיימו עליו והוא הגיב בצורה דומה, אך יותר מפ'ל נשבר ממעצרו של בנו, והבין שעושים זאת רק כדי ללחוץ עליו. לפיכך, טען כי למרות שידע שגירסתו בבית-המשפט עשויה להיחשב לגירסה כבושה, בחר במודע שלא לשתף פעולה עם החוקרים בעת החקירה.

באשר לקשריו עם יוני אור, מסר הנאשם כי הפירו דרך פילוסוף, ולבקשתו של פילוסוף נפגש עם יוני וניסה לסייע לו להיחלץ מהסתבכותו עם חברת 'אייבורי מחשבים'. טען שיוני סיפר לו שגנב מ'אייבורי' חלפים בשווי של מעל לשני מיליון ש"ח והחביא אותם במספר מקומות. הנאשם סיפר שהוא הצליח להגיע עם 'אייבורי' להסדר בתביעתם האזרחית מול יוני, במסגרתו שילם להם יוני 50 אלף ש"ח.

בהקשר ליוני, ציין:

"...ויצא לי פעם אחת לראות אותו אפילו בחקירה. היה ברור לי שיוני אור, שהוא בן אדם חלש באופי, רמאי, נוכל, יעשה הכל כדי לזרוק את כל הלכלוכים על אנשים אחרים וינקה את עצמו. וכך היה, הוא מסר עדות, העדות הזאת נגדי הלכה והתמשכה. בהתחלה הוא היה במעצר בית, ונתנו לו להבין בעצם שאם הוא לא ישתף פעולה כמו שצריך, אז הם לא ילכו לקראתו. ובסופו של דבר הלכו לקראתו והעונש היה, עונש מצחיק." (עמ' 2155, ש' 8).

עוד ציין, כי את יוני קיבל כדייר במשרד ללא תמורה, לבקשת פילוסוף. הוא נתן לו חדר ומחסן, ויוני הקים בהם עסק למחשבים. טען שרק כשהסתבר לו שיוני מכר להם חומרה במחירים מופקעים - ביקש ממנו לעזוב את המשרד. הנאשם טען כי את המחשב הנייד מסוג 'IBM' מסר ליוני לתיקון חוזר באמצעות פילוסוף. ציין, כי ליוני הייתה גישה לכל המחשבים במשרד, והוא אף היה משתמש בחלקו של הנאשם במשרד לצורך פגישותיו:

"ת: יונתן, אור בעצם היה בעל שליטה טוטאלית על כל המחשבים במשרד. לי היה את המחשב הנייד שלי, שהיתה לו שליטה מוחלטת והוא ישב על המחשב הזה כל יום, כמה שעות. הוא ישב גם במחשב של אליעזר והיה לו את המחשב שלו. מהמחשב שלו, מאחר והקבצים היו במשותף, הוא היה יכול להיכנס למחשבים שלנו, אבל לא היה צריך גם את זה, כי הוא ישב במחשב שלי מספיק שעות. ש: למה זה נעשה? ת: זה נעשה, כי הוא העביר חומר, שלח חומרים ועשה. אני למדתי ממנו, אני הייתי בור ועם הארץ במחשבים באותו שלב... בנוסף, הוא היה לו מחשב גדול מאוד, ברחוב אבטליון בביתו... ובעצם כל



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

המחשבים במשרד שלנו, מהרגע שיוני היה במשרד ועשה את
המחשבים, המחשבים שלנו היו מחשבים שהיו פרוצים לחלוטין.
הייתה אפשרות לאדון היקר להיכנס ממשרדו הסמוך למחשב שלי,
למחשב של אליעזר, לעשות במחשבים כבשלו. יתרה מזאת, הוא
עשה תביעות אצבע במחשב, גם כשהמטרה לקחה את המחשב
שהוא הכניס קוד, אם הם היו רוצים לדווח על זה, היה שם קוד
שמשמר את כל החומר במחשב. אודות לקונסטלציה הזאת, לטעמי,
ואני לא מומחה. מצאו ב- ibm כל מיני אימיילים שהיו שם, כי
המחשב היה אז בתיקון ואי אפשר היה לתפעל אותו בכלל.

ש: זאת אומרת אם הבנתי נכון, המחשבים בעצם היו ברשת.

ת: נכון."

(עמ' 2157, ש' 13).

לטענת הנאשם, הקשר העיקרי של יוני היה עם פילוסוף. עוד ציין כי שמע את יוני מדבר מספר
פעמים עם רות האפרתי מהטלפון במשרד.
הנאשם תיאר את רכיבי החומרה שרכש מיוני, ואישר שהזמין ממנו דיסק קשיח חיצוני, אולם טען
שמעולם לא קיבל אותו. טען שיוני אמר שהוא מזהה את הדיסק הקשיח שהוצג לו, במהלך עדותו,
ככזה השייך לנאשם, משום שהונחה על-ידי חוקרי המטרה לעשות כך וכן משום שיוני כעס על
הנאשם משום שסילק אותו מהמשרד.

כאשר נשאל הנאשם לגבי תכתובות הדואר האלקטרוני, מהן ניתן להבין כאילו ניסה לשווק את
'הסוס הטרויאני' גם בארה"ב, הכחיש זאת לחלוטין. טען שביקש לקדם בארה"ב את הפעילות של
מניעת ריגול תעשייתי, תחום בו יכול היה להרוויח כסף רב. לכן פנה לבני נוימן (להלן: "נוימן"),
ידיד שלו בעל משרד חקירות בלונדון, וניסה לקדם מולו את שירותי החקירות בארה"ב.
בפועל היו ביניהם מספר תכתובות בעניין, ותו לא.

בהתייחס לחומר שנתפס במחשבו וקשור לחומר שהתקבל מהקורבנות באמצעות 'הסוס
הטרויאני', טען שמחשבו היו פרוצים ושפ' ל אחד במשרד יכול היה להעביר חומר אל המחשבים
שלו באמצעות הרשת המשרדית.

באשר לדיסק הקשיח הנייד (ת/1252), חזר וטען כאמור כי מעולם לא קיבל כזה מיוני. עוד מסר,
כי אין לו מושג מדוע המטרה טענה שזה נמצא בתיק בו נמצא המחשב האישי שלו במשרד, וטען
כי זה נובע מהעובדה שלא נכח בעת החיפוש שנערך במשרדו.
לטענת הנאשם, כלל לא ידע שחוקרי המטרה מתעתדים לחפש גם במשרד, לאחר שחיפשו
בביתו, והוא לא הוזמן בשום שלב להצטרף לחיפוש שכזה.

בהקשר לצביקה מנילוביץ' מסר הנאשם כי מדובר בחוקר פרטי, שהוא גם "אחד החברים הכי
טובים שיש לי עלי אדמות" (עמ' 2165, ש' 27).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 הנאשם הצהיר שמעולם לא העביר למנילוביץ' חומרים שהתקבלו כתוצאה מחקירה למחשבים,
2 ושואם היה עושה זאת, היה יכול לתת לו את אלו בתוך המשרד, מבלי שהיה צריך לצאת לרכבו
3 של זה.
4

5 **32.** בחקירתו הנגדית חזר על פרטי היכרותו עם פילוסוף. אישר את סימוני הדלתות שסימן
6 פילוסוף על-גבי שרטוט המשרד (ת/10816); אישר שלו ולפילוסוף הייתה אפשרות לענות לקו
7 הטלפון של רעהו משולחנם במשרד; אישר שלא הייתה להם במשרד מזכירה.
8 עוד אישר, כי בדצמבר 2003 חתמו השניים על הסכם שיתוף-פעולה ראשון (ת/176) אשר היה
9 בתוקף עד 20.3.04. ממועד זה התחלקו 50/50 ברווחי התיקים המשותפים; אישר שהיו תיקים
10 בהם נהגו השניים להתייעץ; אישר שהעסיקו חוקר פרילנסר בשם רונן ביטון.
11 ציין כי הציגו את עצמם בפני הלקוחות לעיתים כשותפים ולעיתים כאינדיווידואליים; ברם, כאשר
12 הוצגו לו הטענה כי הוא ופילוסוף היו בעצם שותפים - הכחיש זאת.
13

14 הנאשם אישר כי היה מספר פעמים בארה"ב בענייני עבודה, אולם הצהיר שלא מוכן להרחיב
15 בעניין ורק ציין כי גוימן אינו רלוונטי לפרשה (עמ' 2242, ש' 28-26).
16 אישר שהיה בארה"ב גם בפברואר 2005.
17

18 בהתייחס לד"ר עידו בן-יוסף (להלן: "בן-יוסף"), העיד כי מדובר בידיד שלו, ביולוג ימי
19 שמשוטט בעולם. אישר שבן-יוסף נחקר על-ידו בעבר, עוד כשהיה במשטרה, בקשר לפרשת
20 סמים, ושבן-יוסף ריצה עונש מאסר בגין פרשה זו. טען שאין לו מושג באיזו מדינה שהה בן-יוסף
21 בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום, למרות שעומת עם הודעתו במשטרה (ת/203, ש' 61-66),
22 בה מסר שבן-יוסף ישב בטנזניה, וכן עומת עם תכתובת שנתפסה במחשבו המתייחסת לפעילותו
23 של בן-יוסף באפריקה (ת/288). הנאשם סירב לאשר דברים אלו.
24

25 בשלב זה החל הנאשם להפגין עוינות עולה וגוברת כנגד ב"כ המאשימה.
26

27 כאשר נשאל הנאשם איזו תמורה קיבל בגין עזרתו ליוני, השיב:
28

29 "התמורה שאני פרייר, התמורה היא שאני פרייר. בגלל זה אני פה עומד
30 היום, בגלל שאני פרייר גדול, להוסיף גדול עם סימן קריאה."
31 (עמ' 2175, ש' 10).
32

33 הנאשם אישר שליוני לא היה שום קשר לעבודת החקירות שביצעו הוא ופילוסוף. הקשר היחיד
34 היה בתמיכה טכנית שהעניק יוני לנאשם, לפילוסוף ולרות האפרתי.
35

36 אישר שהיו ברשותו שני מחשבים ניידים, אולם סירב לאשר כי ת/10251 הוא אכן המחשב שלו,
37 למרות שאישר כי גם על מחשבו הייתה מדבקה אדומה עם שמו אשר הודבקה על-ידי יוני.
38 מאשר שרכש באמצעות יוני מחשב נייד נוסף, אולם שוב סירב לאשר כי זהו המחשב שהוצג
39 בפניו בבית-המשפט, שכן טען שיש להפעילו לשם כך.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

הנאשם טען כאמור שאינו מכיר את ת/10252 - הדיסק הקשיח הנייד שנתפס במשרד, וחזר וטען
שלא קיבל כזה מעולם, למרות המדבקה עם שמו עליו. טען שהיו לו עשרות מדבקות כאלו
בשולחנו.

הנאשם סירב לאשר כי רכש מחצית מהמחשב הנייד, ששימש בין היתר כשרת BP007.

בשלב זה הנאשם נהיה תוקפן כלפי ב"כ המאשימה, כאשר בית-המשפט נאלץ להעיר לנאשם על
התנהגותו והזהיר אותו מהשלכותיה האפשריות.
כאשר נשאל בנוגע לשרת BP007, השיב שאין לו קשר לשרת או לרות האפרתי, והוא לא יודע
דבר בעניין, והמשיך בהכחשתו הגורפת לכל שאלה שנשאל.

הנאשם סירב להסתכל על המחשב הנייד שהוצג בפניו, ת/10254:

"ש: דרך אגב אני מציגה לך כעת את השרת כפי שהוא נתפס במשרד
החקירות, ת/10254 אתה מזהה אותו? זה המחשב שישב ליד
השולחן של פילוסוף?

ת: אין לי מושג, לא הייתי בחיפוש.

ש: אבל תסתכל על המחשב הזה -

ת: אין לי מה להסתכל, אני לא מזהה שום דבר.

ש: אתה מסרב להסתכל?

ת: אני לא מסרב, אני מסתכל, לא מכיר.

כ. ה. כבוב: אני מבקש מאדוני, אתה חושב שאני לא רואה את הדברים?

ש: אני אומרת לך שהשרת נבנה עבורכם, עבור שניכם ולכן הוא גם

נקרא ברשאי תיבות שמך: bp.

ת: אני אומר שזה שטויות.

ש: והתופסת 007 זה כמו הקידומת של ג'יימס בונד.

ת: אז אני אומר שזה שטויות.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 ש: bp זה לא בללי פילוסוף?
 2 ת: לא, לא, לא לא b ולא p, לא מכיר כאלה דברים.
 3 ש: אתה מוכן לאשר שהשרת ישב ליד השולחן של פילוסוף במחשב
 4 הנייח?
 5 ת: תשאלי את פילוסוף."
 6 (עמ' 2185, ש' 19).
 7
 8 כך גם הגיב כאשר נשאל לגבי תכתובות בין פילוסוף לרות האפרתי בעניין השרת (ת/1201,
 9 נומרטורים 350 ו-351).
 10
 11 באשר למעורבותו של הנאשם בבניית אתר האינטרנט המשותף, תחילה התכחש לכך, אך בהמשך
 12 אישר כי יתכן והוא ניסח את פרופיל המשרד עבור האתר (ת/174).
 13 אישר שנפגש עם הגב' נעה גורן, שבנתה את האתר, וכן אישר תכתובת שלו מולה לגבי טעויות
 14 שמצא באתר (ת/10856). עוד אישר כי כתובת האתר מופיעה על כרטיס הביקור שלו (ת/169).
 15
 16 הנאשם סירב לאשר ש-ת/252 (יומן חום שנתפס על שולחנו במשרד), שייך לו. סירב להביט כלל
 17 ביומן, וחזר על דבריו שהחיפוש במשרד היה בלתי-חוקי. לבסוף אישר תרשומת ביומן המעידה
 18 ששהה בחו"ל.
 19
 20 הנאשם אישר כי היה ברשותו יומן דומה ליומן נוסף שנתפס במשרד (ת/256).
 21
 22 בהתייחס לכינויה של רות האפרתי, ציין הנאשם כי פילוסוף הוא זה אשר כינה אותה "מלכת
 23 היופי". טען שאין לו מושג מדוע שם זה מופיע ביומנים (ת/252 ו-ת/263).
 24
 25 לגבי מסמך בכתב-יד (ת/264) אשר נתפס על שולחנו במשרד, טען שאין זה כתב-ידו ושהוא אינו
 26 יודע למי שייך המסמך. כאשר נשאל מדוע סירב לספק במשטרה דוגמת כתב-יד, השיב שזו זכותו,
 27 ושעשה כן בתגובה לאופן ניהול החקירה נגדו.
 28
 29 כאמור, אישר הנאשם ששוחח עם רות האפרתי פעם אחת, כשענה לטלפון של פילוסוף.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

הנאשם התחמק מלאשר את ת/167, פנקס שנתפס בביתו ובו כתובות דואר אלקטרוני של רות האפרתי.
לגבי פנקס ת/262, אישר שיתכן ומדובר בפנקס שלו, אולם לא נתן הסבר להימצאות שמה ומספר הפנקס של רות האפרתי בפנקס.

כאשר נשאל לגבי עדותה של רות האפרתי במשטרה, שם ציינה כי שמעה את הנאשם מדבר ברקע, באחת משיחותיה עם פילוסוף בקשר לשיווק 'הסוס הטרויאני' בארה"ב, השיב הנאשם:

"בדיחה. זו התשובה שלי. אחד שמדבר עם מישוהו בטלפון ומדבר על אדם שלישי שיושב בחדר ושומע אותו, והוא יודע מי מדבר, זה נשמע לי כמו בדיחה. אני לא רוצה להרחיב יותר מזה."
(עמ' 2203, ש' 16).

הנאשם הכחיש כאמור את דברי רות האפרתי במשטרה וטען שמעולם לא נסע לארה"ב במטרה לשווק את תוכנת 'הסוס הטרויאני'.

בחקירתו הנגדית נשאל מדוע העיד שניסה לעצור את פילוסוף מלשתף פעולה עם רות האפרתי, כאשר לדבריו כלל לא הכיר ולא ידע על פעילותם הפלילית של פילוסוף ורות האפרתי, והשיב:

"אני אסביר, אני אסביר. נכון, נכון, או.קי, פילוסוף אמר לי שהגברת מסוגלת להביא לו כל מיני מדעים בנושא של מחשב, ממחשבים. לא נכנסתי לדרך ולשיטה. והוא אמר לי את הדברים האלה, ואז אני אמרתי לו ככה בצורה מאוד עדינה: זה דברים שלא יכולים להגיע בדרך חוקית. הוא אמר: אני יודע. אז אמרתי: מזה תישמר, אל תעשה דברים לא חוקיים. הוא היה בשלו והוא המשיך לעשות את זה. אגב הערה כב' השופט, העיד פה בחור משה חגי שהוא בא אליי באופן אישי כדי לקבל אינפורמציה על הדברים הללו. הוא אמר בעצמו בבית-המשפט, סליחה... בבית-המשפט פה. מה אני עניתי לו על הדבר הזה? אני אמרתי לו שאני לא מתעסק בדברים שיש בהם עבירות פליליות, הוא אמר את זה פה בבית-משפט נכבד זה." (עמ' 2204, ש' 11).

כאשר עומת עם הטענה לפיה הוא היה חלק חיוני בקשר מול רות האפרתי, ואף גייס לקוחות לשם פעילות 'הסוס הטרויאני', השיב שמדובר ב"אוסף של שטויות".

הנאשם אישר כי יתכן שעבד עם מנילוביץ' בעבר, אולם לא זכר פרטים בעניין. טען שהחברות ביניהם הייתה "במישור האישי בלבד, ענייני עבודה כמעט לא היו בינינו" (עמ' 2203, ש' 18). כשנשאל על רישומים ביומניו המעידים על קשר עסקי עם מנילוביץ', התחמק הנאשם וביקש שיראו לו את התיקים עצמם. טען שאינו זוכר באיזה רכב נוהג מנילוביץ'. עוד טען בעקביות, שמעולם לא העביר למנילוביץ' חומר שהושג ממחשבי גדי אילן; מחברת סינטוס או מל' גורם אחר. טען שגם לא ביקש מפילוסוף להעביר חומר שכזה, למרות שאישר כי פילוסוף הכיר את מנילוביץ' באמצעותו.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 בשלב זה, הגישה התביעה את ת/1859 - השוואה בין קבצים שהופיעו בדיסק הקשיח הנייד
2 שנתפס במשרדו של הנאשם, לבין אותם הקבצים בדיוק שנתפסו במחשבים של מנילוביץ' ושל
3 שותפו דורון מסד. המאשימה טוענת כי ישנם 674 קבצים זהים כאלו.
4 הנאשם הכחיש שוב שהיה לו דיסק קשיח נייד מלכתחילה, וחזר וטען שזה נתפס בחיפוש הבלתי-
5 חוקי שנעשה במשרדו.
6 ברוח זו השיב לגבי כל ניסיון של המאשימה לעמת אותו עם קבצים זהים שנתפסו הן במשרדו והן
7 במחשבים של אחרים, וחזר וציין כי אין לו מושג וקשר לעניין.
8 הנאשם אישר כי כתב-היד בפנקס ת/262, "יכול להיות" שלו.
9 אישר תכתובות, בפנקסים אלו, לגבי פגישות שקיים עם מנילוביץ', בעיקר בנובמבר 2004, אולם
10 טען שבפגישות אלו דיברו בעיקר על כדורגל. הכחיש כל קשר לכך שהדברים קשורים לעניינים
11 שרלוונטיים ל'סוס הטרויאני' - כגון שבאותה התקופה הייתה פנייה של א.ד. למנילוביץ',
12 ושבאותה התקופה אירעו החדירות הראשונות למחשבי גדי אילן ו'סינטוס', הקשורים לעניין א.ד.
13 ומנילוביץ'.
14 עוד הכחיש כי הוא מכיר את ההסכם בין מנילוביץ' לא.ד., ואף הכחיש שהרישום בפנקס (ת/263,
15 מיום 6.2.05 "צביקה לבדוק נושא המענק בונים"), קשור לעניין, אולם מאן לספק הסבר אחר
16 לרישום.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

הדבר היחיד שהנאשם אישר בדבריו נגע להעברת הכספים שביצע עבור פילוסוף, בערך באותה התקופה:

"ש: באותו תיאריך אתה העברת 1,416.66 לירות סטרלינג עבור פרויקט

שוויץ חודש ראשון, וגם כתוב למטה בחשבונית, start day

28/10/04 plus 2 weeks free. ראית את הדברים האלה

בחשבונית?

ת: לא. אמרתי שבאחת ההזדמנויות ליוויתי את אליעזר לבנק הפועלים

שאני עובד איתו, לסניף הצומת ושמה הוא עשה את הדליברי.

ש: ליווית אותו? כי קודם חשבתי שאמרת שהוא הלך.

ת: שנייה, אני אסביר, הכרתי לו את האיש שמתעסק במטבע זר. ומרגע

שהכרתי בניהם הוא ישב איתו והעביר מה שצריך. אני לא עשיתי

את ההעברה בפועל.

ש: אז למה החשבונית רשומה על שמך?

ת: אפשר לרשום חשבוניות על איזה שם שרוצים, זה מאוד לא

מסובך."

(עמ' 2216, ש' 25).

כשנשאל מדוע נמצאה החשבונית, שהתקבלה על-שמו מחברת 'TargetEye' בתיק היד שלו,

השיב: "מה לעשות, מה לעשות. עשיתי את ההעברה והשארתי את זה בתיק היד שלי. מה

לעשות, עשיתי טובה לחבר וזהו. שעלתה לי ביוקר" (עמ' 2218, ש' 25).

הנאשם הסביר את הסמיכות התמונה בין מועדי הפגישות עם מנילוביץ' למועדי העברות הכספים

ממנילוביץ' אליו ומיד לאחר מכן - העברות הכספים שביצע לחשבונה של רות האפרתי בחו"ל,

כ"צירוף מקרים מאוד מעניין".

טען שאין לו מושג מדוע רשום על-גבי חלק מהחשבוניות שקיבל מחברת 'TargetEye' את

הכיתוב "PROJECT ILAN". הוא אף המשיך וטען כי בחלק מהפעמים הוציאה רות האפרתי

חשבוניות על-שמו, למרות שלא הוא שביצע את ההעברות, שכן הוא מדגיש שהוא ביצע העברה

אחת בלבד.

כאשר נדרש שוב לעניין העברות הכספים, השיב:

"ש: את אומרת מה שאתה אומר לנו כאן, אתה אומר היו לנו שלוש

העברות, לפי מה שאני מראה לך.

ת: אני לא יודע כמה -

ש: וכדי שזה יסתדר עם הגרסה שלך, חייב לצאת מצב שהבנק עשה את

זה שלא על דעתך?

ת: נכון.

ש: או.ק. זו האשמה של עבירה פלילית מאוד חמורה של הבנקאי.

ת: נכון, אני מסכים איתך. תגישו תלונה נגד הבנק שעשה את העבודה,

נכון."



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

(עמ' 2225, ש' 22).

בשלב זה ביקשה התביעה לעמת את הנאשם עם החומר שנמצא במחשבים השונים ולהבין את הקשר שהיה לו עם קורבנות כאלו ואחרים, אולם הנאשם הכחיש, ללא הסבר ותוך הפגנת חוסר שיתוף-פעולה, את כל אשר נשאל לגביו.

טען שלא מכיר מישהו בשם אשל ואין לו מושג מדוע הכתובת שלו מופיעה ביומנו (ת/202), ואף טען שהוא אף אינו בטוח שהוא זה שרשם זאת.

הכחיש כי מאות דיסקים לצריבה, אותם רכש מיוני בתקופה הנדונה, שימשו לצריבת המידע שהתקבל במסגרת "פרויקט שוויץ". טען שהזמין את הדיסק הקשיח הנייד מיוני, כדי שזה יצרוב לו עליו סרטים שהוריד.

כאשר נשאל שוב בחקירתו הנגדית לגבי יוני, השיב בכעס:

"ש: איך אתה מסביר שיוני אור הסביר כאן, שאתה נהגת להראות לו חומרים מתוך מידע שהגיע מרות האפרתי, והתפארת בפניו, ומתוך תיקיות בשם שוויץ, ולא פעם אחת, אלא כמה פעמים?
ת: התשובה מאוד פשוטה, חשבתי שקלטת אותה היום. יוני אור היה מוכן למכור את אמא שלו ואת אמא שלי ביחד כדי להרשיע אותי לפי בקשת המשטרה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 ש: למה?
- 2 ת: למה?
- 3 ש: כן.
- 4 ת: כי היו לו את כל הסיבות בעולם לשנוא אותי ולהוציא את עצמו לכל
- 5 החרא שהוא הכניס את עצמו.
- 6 ש: אבל הוא לא הוציא את עצמו.
- 7 ת: בעיה שלו, הוא ניסה להכניס אותי, זו בעיה שלי. הבעיה שלי שהוא
- 8 הכניס אותי בצרות שלו. והיה לכם את החומר, עוד פעם אני חוזר
- 9 רותה אפרתי ומיכאל האפרתי שהוא מוזכר ועליו מדברים, לא עליי.
- 10 ש: איך יוני אור ידע להגיד שהראית לו תיקיות בשם שוויץ?
- 11 ת: יוני יכול להגיד גם שעכשיו זה שלג, מה זה יוני."
- 12 (עמ' 2232, ש' 24 ואילך).
- 13
- 14 טען כנגד הליך "הזיהוי הספונטני" בו זיהה יוני את צביקה מנילוביץ' במשטרה והתעקש שלא
- 15 מסר מעולם מעטפות או דיסקים לשום צביקה. כאשר נשאל לגבי "פרויקט שוויץ" ענה:
- 16
- 17 ש: "כשכתוב ביומן שלך פרויקט שוויץ למה הכוונה?
- 18 ת: לא יודע אולי משחק כדורגל בשוויץ.
- 19 ש: במקרה זה גם השם שרותה אפרתי נתנה לפרויקט שוויץ?
- 20 ת: לא יודע, אני לא מכיר מי זאת רותה אפרתי ואין לי מושג מה היא
- 21 כתבה ואין לי מושג על מה היא מדברת."
- 22 (עמ' 2235, ש' 22).
- 23
- 24 וכאשר נשאל מדוע השתמש בתכתובותיו לגבי מנילוביץ' במונח: "פרויקטים", טען כי מנילוביץ'
- 25 התעניין לגבי פרויקטים בארה"ב, אבל אלו לא הגיעו לשלב מימוש.
- 26 עוד טען, שאינו יודע מי זו "מלכת הכיתה", אף שאישר כי תכתובות לגביה נעשו בפנקס
- 27 ת/264 בכתב-ידו.
- 28
- 29 כן הכחיש הנאשם כי עידו בן-יוסף קשור ל"פרויקט שוויץ".
- 30
- 31 33. בשלב זה של עדותו עבר הנאשם לתשובות סתומות בנוסח: "זה לא עניינכם" בתגובה
- 32 למה שנשאל.
- 33
- 34 הנאשם סירב בתוקף להתייחס לפרויקטים אותם תיאר בחקירתו במשטרה (ת/214), אשר נגעו
- 35 לכאורה לפרויקט שוויץ והיו קשורים לכאורה לפרויקטים עלומים אותם ביצע עבור מדינת
- 36 ישראל, וזאת למרות שהוצע לו חיסיון בעניין:
- 37
- 38 "נעשתה בעבר עבודה שלי בשוויץ שפירותיה הובאו לאנשים מסוימים
- 39 במדינת ישראל, ואני לא ארחיב את היריעה על זה."
- 40 (עמ' 2241, ש' 24).
- 41



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 גם כאשר נשאל לגבי בני נוימן, טען שזה ידידו ואינו קשור לפרשה. סיפר שוב שנפגש עימו
2 בארה"ב, גם בפברואר 2005, בנוגע לשירותי ה-CSI ושירותי מניעת ריגול עסקי, אולם סירב
3 להרחיב בעניין.

4 כאשר התבקש להגיב על תיקיית מסמכים שנתפסה במשרדו (ת/260), סירב לאשר שהיא שלו
5 וסירב להסביר את מהות התכתובות בינו לבין נוימן. לאחר מכן אישר שחלק מהתכתובות נעשו
6 בכתב-ידו, אולם טען שאלו נתפסו בחיפוש בלתי-חוקי.

7
8 כאשר לעד אבי גונן, אישר כי גונן הינו "מחלק דואר" אשר העסיק את בנו. טען שביצע עבור
9 גונן בעבר חקירה פרטית בארה"ב. בתגובה לדברי גונן בחקירתו בבית-המשפט השיב:

10
11 "ש: אבי גונן הוסיף בעדותו שציינת בפניו, את היכולת שלך להגיע לכל

12 מאגר מידע בעולם. מה יש לך לומר על זה?

13 ת: מאגרי המידע בעולם, במיוחד בארה"ב פתוחים לכל הציבור.

14 ש: הוא גם אמר בעדות שלו שאתה דיברת על השגת מידע דרך

15 מחשבים והוצאת מידע ממאגרי מידע, ויודעים לפרוץ למחשבים

16 בכל העולם.

17 ת: הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה!

18 ש: הוא משקר?

19 ת: בוודאי.

בפני כב' השופט חאלד כבוב

21 **"ש':** והוא ביקש ממך חקירת מחשב, בגלל חשד להחדרת סוס טרויאני
22 למחשבי צ' מפיון מוטורס -
23 **ת:** ממש שטויות, ממש שטויות, את אומרת דברים לא נכונים
24 בבית-משפט וזה חמור. הוא פנה אליי ושאל אם אני יודע איזה גוף
25 חדר למחשבים שלהם. ואז אמרתי לו שאני אבדוק את זה, ופרק-זמן
26 אחרי זה הזמנתי אותו לשיחה, והשיבותי לו תשובה פשוטה, איך לי
27 מושג מי עשה את זה. וגם הוספתי ואמרתי שאני לא מתעסק בדברים
28 בלתי-חוקיים בעליל. זה מה שהיה, זה הכל."
29 (עמ' 2256, ש' 1 ואילך).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 הנאשם הכחיש כי הוא מכיר תכתובות דואר אלקטרוני שהוצגו לו (ת/264) המתייחסות
2 להתכתבויות בין רות האפרתי לבין פילוסוף בעניין משה חגי, וסירב לענות על שאלות נוספות
3 בנוגע לאותן תכתובות שנתפסו והוצגו לו.

4
5 באשר לשושי טויטו, אישר שזו הזמינה עבודת חקירה בשם חברת 'טויטו פלסט', וטען שביצע
6 עבורם "חקירה כללית". הכחיש כי יעד החקירה היה חברת 'טויטו פלסטיק', וטען שנדמה לו
7 שדובר בחברה עלומה מעכו. כאשר נשאל מדוע בדיסק הקשיח הנייד עב/א' נמצאו 1022
8 קבצים ממחשבי 'טויטו פלסטיק', הכחיש ידיעה וקשר לדבר.

9
10 לגבי חברת 'אורבוטק', טען שאין לו מושג במה מדובר. טען שהרישום ביומן ת/263 בהקשר זה
11 אינו בכתב-ידו.

12
13 באשר ליאיר קרני (להלן: "קרני"), סיפר שמכיר אותו שכן הם נולדו באותה שכונה. אישר
14 שבחודשים מרץ עד מאי 2005 נפגש עם קרני מספר פעמים, בנוכחות פילוסוף, והם ביקשו
15 מקרני שיכיר להם אנשי עסקים רוסים כדי שיוכלו להציע להם שירותי חקירה. אישר שקרני
16 התכוון להכיר לו איש עסקים שהיה אמור להגיע לישראל עם משלחת בראשות ראש-הממשלה
17 הרוסי, אולם לבסוף זה לא הגיע. מסר שלאחר מכן נעצר בעניין 'הסוס הטרויאני', ולטענתו נגרם
18 לו הפסד כספי ניכר בשל כך.

19 הנאשם עומת עם דבריו של קרני במהלך עדותו במשטרה (ת/1757):

20
21 "ש: דרך אגב, יאיר קרני דווקא מוסר גם ששוחת עימו על אמצעים
22 טכנולוגיים להוצאת מידע.
23 ת: דיברתי איתו על אמצעים טכנולוגיים, וודאי, גם להיכנס לרשם
24 החברות ולהוציא מידע, מאיזה שנה נולדת, זה גם מידע."
25 (עמ' 2261, ש' 18).

26
27 הנאשם הכחיש כי ידוע לו מדוע מסרה רות האפרתי בעדותה במשטרה (ת/523 ו-ת/524),
28 שפילוסוף דיבר איתה באותה העת על קשרים שיש לו ברוסיה להפצת 'הסוס הטרויאני', ושזו אף
29 ציינה שפילוסוף סיפר לה על משלחת של אנשי עסקים רוסים שאמורה להגיע לישראל.

30
31 כאשר נשאל מדוע במחשב הנייד שנתפס במשרדו נמצאו קבצים ממחשבה של ג'ודית המבורגר,
32 ענה כי המחשב שלו היה פרוץ להעברות ממחשבים אחרים.

33
34 וכאשר נשאל האם יוני אור ביקש להפלילו השיב:

35
36 "העד: לא אתה לא מנסח נכון את השאלה, מפליל, לא מנסה - מפליל!
37 עו"ד ויסמונסקי: או.ק, זאת אומרת כדי לקבל את הדברים שלך אנחנו
38 צריכים לצאת מהנחה שיוני אור ידע מראש שמתישהו המשטרה תעלה
39 עליך, ואז היא תמצא את הקבצים במחשב!
40 העד: לא, מה שאני רוצה להגיד זה הרבה יותר חמור. עשיתי טובה לבן
41 אדם מסכן, גנב, גנב, נוכל וזה מה שקיבלתי מתנה אחת גדולה!"



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

(עמ' 2263, ש' 10).

בשלב זה ביקשה התביעה להציע לנאשם להתייחס בכל-זאת לחומרים שנתפסו במחשביו, אולם הנאשם דבק בגירסתו לפיה הדברים לא ידועים לו ולא קשורים אליו.

כאשר נשאל מדוע בחר לשמור על זכות השתיקה בחקירתו במשטרה, חזר והשיב כי עשה זאת בתגובה להתנהגות המשטרה בעניין. מאותה סיבה, סירב לתת דוגמת כתב-יד, סירב להשתתף בעימותים וסירב לקרוא ולחתום על הודעותיו. הנאשם ציין כאמור כי כקצין משטרה לשעבר ידועה לו היטב משמעות השתיקה במשטרה והשלכותיה (עמ' 2269, ש' 1).

באשר לחיפוש הבלתי-חוקי, לטענתו, שנערך במשרדו, ציין כי ידוע לו שגישת "פרי העץ המורעל" במתכונתה האמריקאית אינה נהוגה בישראל.

באשר לבנו, טען הנאשם שלא אמר לפקד שוקרי בעת החיפוש בביתו כי לבנו יש בחינת בגרות באותו היום, אלא אמר שבנו נמצא בתקופת בגרויות ולכן מבקש לשחררו. עוד מסר, כי שלח את בנו למשרד כדי שזה יודיע לפילוסוף שהוא נעצר. וכאשר נשאל מדוע פשוט לא טלפן לפילוסוף תחילה, השיב כי לקחו ממנו את הטלפון, ולאחר מכן ציין: "עשיתי טעות ששלחתי אותו, עשיתי טעות, מה לעשות!" (עמ' 2272, ש' 17); וכאשר נשאל מדוע בנו נעל את דלת המשרד, השיב שהוא הנחה אותו לנעול תמיד את הדלת אחריו.

הנאשם אישר שאין ברשותו תעודת חוקר פרטי בתוקף כבר משנת 2000, וזאת משום שסירב לשלם את האגרה שנדרשה ממנו.

34. בתגובה לשאלות בית-המשפט, השיב כי אירוע המעצר והמשפט היו עבורו טראומטיים ביותר. וכשנשאל מדוע לא ניצל את מעמד מסירת העדות בבית-המשפט כדי לספק תשובות מפורטות יותר לגבי מה שנשאל, השיב הנאשם בהתחמקות, שבחר להעיד רק אמת ולא שקר. אולם נראה, כי גם כאשר ניתנה לו הזדמנות נוספת על-ידי בית-המשפט להרחיב לגבי גירסתו, נמנע הנאשם מלהרים את הכפפה, וסיכם עדותו בדברים הבאים:

"עצם זה שאמרתי לבית-המשפט שידעתי, אדוני, אני לא באתי ואמרתי לבית-המשפט שלא ידעתי. אני עדיין תחת שבועה. אני אמרתי שידעתי ושגיתי. הייתי צריך לעשות מעשים-, הרי אני מכיר את החוק. הייתי צריך מעשים כדי לעצור את דבר העבירה, זה הכל. עשיתי טעויות, הטעויות נמשכו בזה שאחר כך גם היה הפאן הכספי ואני לוקח את כל ההערות של אדוני לתשומת ליבי, ואני אומר עוד פעם. אני לא צדיק תמים, עשיתי טעויות - כן. בין הטעויות שאני עשיתי, לבין כתב-האישום שהוגש נגדי, ובין הפגם שנפל, ובין ההתייחסות לבני משפחתי, אין קשה-, אני לא רוצה להגיד דברים יותר קיצוניים אדוני."

(עמ' 2277, ש' 25 ואילך).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

נ. זיו

(1) הערכת עדותו של פלוסוף

35. העד, מי שהיה שותפו וחברו הקרוב של הנאשם, נקרא להעיד כנגד הנאשם, וניכר היה כי מעמד מסירת העדות בבית-המשפט כנגד הנאשם היה לא נוח עבורו, בלשון המעטה. בנוסף לקונפליקט בו מצוי העד עקב חובתו למסור עדות כנגד שותפו וחברו שתמך בו בשעות הקשות, יש לזכור כי העד נדון והורשע על-סמך הודאתו במסגרת אותה פרשה, בחלק מהעבירות שיוחסו לו מלכתחילה, כך שרצונו בנסיבות אלה להימנע משיתוף-פעולה מלא ללא חשש ומורא, ולבחור את תשובותיו בקפידה - אך מתקבל על הדעת. על-כן, זוהי נקודת-המוצא לבחינת עדותו של העד, כפי שעולה מן הנסיבות, מדבריו בבית-המשפט והתרשמותי הבלתי-אמצעית.

במהלך עדותו, נמנע העד מליצור קשר-עין עם הנאשם, כאילו מתנצל בפניו על המעמד שנכפה עליו.

התרשמתי כי העד מבקש לגונן על הנאשם בתשובותיו ולהרחיקו ככל שניתן ממעורבות בפרשה, גם כאשר הדברים לא עלו בקנה אחד עם התכתבויות, מסמכים, תהיות ויתר הראיות שהציגה המאשימה לעד במהלך עדותו. אין בכוונתי לשוב ולפרט את כל אותן ראיות שפורטו בפירוט רב בחלק העובדתי של הכרעת-הדין, ואתייחס להלן לעיקרם של הדברים:

א. ניסיונותיו של העד לגמד את שיתוף-הפעולה בינו ובין הנאשם ולטעון כי לא ניהלו שותפות - גם אם מבחינה טכנית חשבונאית ניהלו את עסקיהם בנפרד, נראה כי ככל שחלף הזמן התהדק קשר השותפות ביניהם. העד אישר כאמור כי לקוחות חדשים שהגיעו למשרד היו לקוחות משותפים; אישר כי הציגו עצמם בפני הלקוחות כשותפים; אישר כי ניהלו רשת מחשבים אחת ושהקימו אתר אינטרנט משותף. העד טען כי חתמו בנפרד על חוזה השכירות של המשרד מול בעל הנכס, אולם הנאשם בעצמו אישר בעדותו כי בשלב מסוים חתמו במשותף על חוזה שכירות אחד.

ב. גם העובדה שבהתכתבויותיו עם רות האפרתי נקט העד בלשון רבים וציין לא-פעם כי עליו להתייעץ, לקבל את אישורו וכו' של שותפו, כמו גם העובדה שרות האפרתי עוד בפניית הראשונה לעד, מציינת כי שמעה על משרדם ועל שותפו (ת/1858) - אינן מתיישבות עם טענתו כי לא התנהלו כשותפים בכלל, ולא שיתפו פעולה בפרט, בפרויקט 'הסוס הטרויאני'.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

הסברו כי בשיחותיו עם לקוחות ובחומר פרסומי שהפיץ ביקש להאדיר את הכוח של משרד החקירות, על-ידי הצגתו כ"אנחנו" - יכול היה להתקבל על הדעת, אך שימוש שכזה בתכתובותיו עם גורם כמו רות האפרתי, שלטענתו קשורה אליו ואליו בלבד - אינו מתיישב עם הסבר זה, ונוכח תוכן התכתובות וניסוחן כפי שהציגה התביעה - אני דוחה את טענתו כי זהו סיגנון הדיבור שלו, וקובע כי תכתובות אלה על-פי ניסוחן, מעידות על שיתוף-פעולה מלא בין העד לנאשם בכל הנוגע לפעילות בפרויקט 'הסוס הטרויאני'; מה גם שבמהלך חקירתו בבית-המשפט אישר העד בנוגע לתכתובת אחת או שתיים כי התכוון בדבריו לשותפו-הנאשם, ונראה כי זו הייתה כוונתו גם ביתר התכתובות.

בהקשר זה ראוי לציין, כי העד אישר שאינו שולט בקריאה וכתיבה בשפה האנגלית, ולכן היה זקוק לשירותיו ויכולותיו של הנאשם בעניין זה; כן היה זקוק לעזרתו של הנאשם ביצירת קשר עם גורמים כגון מנילוביץ', גורמים שהעד אישר כי כלל אינו מכיר או שהכיר באופן שטחי בלבד באמצעות הנאשם.

ג. בהתייחס לחלקו של יוני אור, אמנם העד העיד על התכנות טכנית שהייתה בידי יוני להעביר חומר למחשביו של הנאשם, והעיד על הקשר הישיר שנוצר בין יוני לרות האפרתי; אולם נמנע מלהטיל על יוני אחריות מלאה וחד-משמעית בכל הקשור לליבת המעשים הפליליים. התרשמתי, כי על-אף רצונו של העד להימנע מהפללת הנאשם, לא היה מוכן לשתף פעולה עם האינטרס של הנאשם להציג את יוני כקונספירטור וכבעל האשמה, ונרתע מלעשות כן בכל פעם שהתבקשה ממנו קביעה נחרצת בעניין.

ד. באשר לחיפוש שבוצע במשרד ביום הפרוץ, ניכר היה כי העד מבקש לגנון בתשובותיו הן על הנאשם והן על בנו של הנאשם, עידן, עת ביקש להתייחס לנסיבות הימצאותו של עידן במשרד כדבר שגרתו, אך כאשר נשאל על-ידי בית-המשפט האם ראה את עידן בעבר בנסיבות דומות במשרד - השיב על כך בשלילה. העד תיאר את יחסם של השוטרים כלפי עידן כמחפיר, וטען לראשונה כי הביע בפני השוטרים התנגדות לחיפוש שהתבצע בחלקו של הנאשם במשרד.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 נראה כי העד, כמו גם הנאשם, שם יתבאר על עניין חוקיות החיפוש במטרה לתמוך בטענת
2 הנאשם, ומתוך שאיפה שבכך יוכל גם לסייע לחברו וגם להימנע מלהטיל אחריות לפרשה
3 על גורם שלישי, כגון יוני.
4 אולם דברים אלה עומדים בניגוד מוחלט לעדויות נציגי המשטרה, שביצעו את החיפוש,
5 לפיהן העד מעולם לא אמר להם שהוא מתנגד לחיפוש בחלקו של הנאשם במשרד. כמו-כן,
6 סביר כי הנאשם, שהינו קצין משטרה בעברו, היה דורש לציין את הסתייגותיו מהחיפוש
7 שנעשה בחלקו של הנאשם על-גבי דו"ח החיפוש, עליו מתנוססת חתימתו והסכמתו לבצע
8 את החיפוש ללא עדים, ולא היה מציין פרטים אלו לראשונה בבית-המשפט במסגרת משפטו
9 של חברו כאשר זוהי טענת ההגנה העיקרית של הנאשם. לפיכך, אני מוצא לקבוע כי גירסתו
10 של העד בכל הנוגע לסירובו לעריכת החיפוש בחלקו של הנאשם הינה גירסה כבושה, כאשר
11 העד לא מסר הסבר סביר לכבישת עדותו בכל הנוגע לעניין זה.
12
13 **ה.** במסגרת חקירתו בבית-המשפט הוצגו לעד מוצגים שונים שנתפסו במשרד כגון: מחשבו
14 הנייד של הנאשם (ת/1251), הדיסק הקשיח הנייד אשר על עטיפתו הודבקה מדבקה עם
15 שמו של הנאשם (ת/1252), פנקסים (ת/262 ו-ת/263), יומנים (ת/252) ו-
16 (ת/256), התיקיה הירוקה (ת/257) ומסמכים נוספים, לגביהם טען העד כי אינם שייכים לו,
17 אך נמנע מלאשר במפורש כי אלו שייכים לנאשם, כמו גם נמנע מלאשר כי מדובר באותם
18 פנקסים ויומנים בכתב-ידו של הנאשם, אף שנתפסו במשרדו ואף שסביר להניח כי כתב-ידו
19 של שותפו - הנאשם, מופר לו. כך גם טען כי שמו של השרת BP007 ניתן לו על-ידם
20 באקראי, והכחיש כי האותיות BP הינן ראשי-תיבות של שם המשרד 'בללי-פילוסוף'.
21
22 כמו-כן ביקש להרחיק את הנאשם מפ'ל מעורבות בעניין שרת ה-BP007, שכן מעורבות
23 שכזו תפליל את הנאשם, וזאת על-אף שהוצגו לו ראיות ומסמכים כגון מכתבו לרות
24 האפרתי, בו הודיע לה על פתיחת השרת על-ידם.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1. עוד התקשה העד להשיב לשאלות בהקשר לפרויקט שוויץ ולקשר עם הלקוח מנילוביץ', שכן כעולה מראיות התביעה, הקשר מול מנילוביץ' בוצע באמצעות הנאשם, כאשר לעד לא הייתה נגיעה אישית בטיפול השוטף בעניין זה. התרשמתי כי העד נזהר בתשובותיו עקב חששו לסבך את הנאשם בכל הנוגע למעורבותו בפרויקט שוויץ, ולכן נמנע מלאשר כי מנילוביץ' הוא מזמין פרויקט שוויץ וטען כי אינו זוכר מי הלקוח.

(2) הערכת עדותו של יוני אור

36. העד יוני אור הינו האדם היחיד - מלבד הנאשם ופילוסוף - שעבד במשרד בתקופה בה נוצר הקשר הראשוני עם רות האפרתי ובחלק ניכר מהתקופה בה נעשה השימוש ב'סוס הטרויאני'. עד למועד הסכסוך שפרץ בין העד לבין הנאשם, מספר שבועות לפני יום הפרוץ, היה העד האדם המעורה ביותר במתרחש במשרד, למעט הנאשם ופילוסוף כאמור.

שליטתו של העד בתחום המ חשוב הביאה לכך שפילוסוף, אשר היה אחראי על הפן הטכני והתפעולי בכל הקשור ל'סוס הטרויאני', נזקק תכופות לשירותיו בכל הנוגע לקבלת הקבצים הרבים ואחסונם.

עובדה זו, בשילוב הקשר הישיר שנוצר לאורך הזמן בין העד לרות האפרתי (ככל הנראה בתחום הסיוע הטכני) - הציבה את העד בצומת חשוב ביותר בכל הקשור למידע שהתקבל באמצעות 'הסוס הטרויאני' אותה עת.

מעמדה זו נחשף העד לחלק ניכר מפעילות הנאשמים בכל הנוגע לפרויקט 'הסוס הטרויאני', ואין ספק שנחשף גם לתכנים שהתקבלו כתוצאה מפעילות זו, גם אם בעדותו ביקש למזער את מידת היחשפותו לחומר הנוגע לפרשה.

כמצוין, העד הוא זה אשר הקים את רשת המחשבים במשרד 'בללי-פילוסוף', ובהמשך הקים עבור הנאשמים שרת לאחסון החומרים שהתקבלו מרות האפרתי, כאשר בהקשר זה שוחח עם רות האפרתי ואף סייע לה פעם או פעמיים בפתרון תקלות.

אין חולק כי לעד, כמי שסייע לנאשמים בהקמת הרשת והשרת ובפתרון תקלות טכניות, הייתה גישה לרשת המחשבים של הנאשמים ולשרת ה-BP007. העד לא הסתיר זאת בעדותו, ואף ציין שאם היו לו היכולות המתאימות - היה מפתח ומפעיל בעצמו תוכנת 'סוס טרויאני'.

בעדותו אישר כאמור את השתייכותם של המחשבים הניידים והדיסק הקשיח הנייד שנתפסו במשרד ובחנותו, לנאשם; וכן אישר בדבריו ראיות נסיבתיות נוספות - כגון הכינוי "**מלכת**

היופי" בו השתמש הנאשם; זיהה את היומן (ת/252) כיומנו של הנאשם; זיהה את המדבקות עליהן התנוסס שמו של הנאשם והודבקו על המחשב הנייד ת/1251 ועל עטיפת הדיסק הקשיח הנייד ת/1252; אישר קיומו של קשר בין הנאשם ובין מנילוביץ' במסגרתו נהגו לשבת במשרד עם דלת סגורה, וציין כי מנילוביץ' קיבל מהנאשם מעטפות ובתוכן דיסקים (כאשר לעניין זיהה העד את מנילוביץ' בתחנת המשטרה אתיחס בהמשך); ציין שנחשף לשמות תיקיות מחשב כגון "**פרויקט שוויץ**"; אישר את הגישה האפשרית שהייתה לנאשם לשרת דרך הרשת המשרדית, וכו'.

עם זאת, לכל אורך הדרך נשאר העד עקבי בדבריו לפיהם פילוסוף היה איש הקשר היחיד שפעל מול רות האפרתי ועסק בפועל בהקמת השרת, בקבלת החומר, בסינונו ובאחסונו.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 האירוע היחיד לגביו קָוֶר העד את הנאשם במישרין לחומר שנתקבל מתוכנת 'הסוס הטרויאני'
- 2 הינו אותו מקרה בו ציין העד, בחקירתו הראשית, כי הנאשם הראה לו מידע עסקי שנתקבל
- 3 כתוצאה מהחדרת 'הסוס הטרויאני' (עמ' 1691 לפרוטוקול), וכאשר נשאל על כך בחקירתו
- 4 הנגדית ניכר כי היסס לחזור על דבריו, אף שלבסוף אישר את שמסר בחקירתו הראשית (עמ' 1777 לפרוטוקול).
- 5 בהקשר זה ראוי לציין, כי דווקא התיאור שסיפק העד באשר להתלהבות שהפגין הנאשם בעת
- 6 שהציג לו את החומר שהושג, תואם את אופיו של הנאשם, כפי שהתרשמתי ממנו בעת עדותו
- 7 בבית-המשפט וכפי שהעידו לגביו העדים אבי גונן ועו"ד ארנון שוטלנד, אשר תיארו באופן דומה
- 8 את התלהבותו של הנאשם בעת שסקר בפניהם את יכולות משרדו.
- 9
- 10
- 11 בהתייחס לזיהוי מנילוביץ' על-ידי העד, במהלך חקירתו במשטרה ביום 5.6.05, ההגנה העלתה
- 12 טענות רבות הנוגעות לחוקיות הזיהוי והמשקל שיש לייחס לו, אם בכלל. אכן, אין מדובר במסדר-
- 13 זיהוי "קלאסי" וכזה שיש להעניק לו את מלוא המשקל בנסיבות רגילות, שכן הֶלְכָּה היא, כי
- 14 משקלו של זיהוי ספונטאני הינו פחות-ערך לעומת זיהוי במסדר של ממש (י. קדמי, "על
- 15 הראיות", תשס"ז, חלק שני, 1073).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 כאשר שוטר מצביע בפני העד על אדם שנכנס לתחנת המשטרה תוך שהוא שואל אוצט האם זהו
2 האדם בו מדובר - הרי שקיימת בכך בעייתיות בלתי-מבוטלת, ואין בית-המשפט רשאי לסמוך על
3 כך, ועל כך בלבד, ממצא עובדתי לחובת הנאשם - "מחובתה של המשטרה לעשות כל שלא
4 יזה כדי לא להיזקק לזיהוי ספונטני", עם זאת "אפילו היה המפגש המזדמן בין העד לבין
5 החשוד "זוס" - אין בכך כדי לפסול את הזיהוי כראיה" (קדמי, שס, 1073).

6
7 באשר למשקלו הראייתי של זיהוי ספונטני - הרי שזה נתון לשיקול-דעתו של בית-המשפט,
8 בהתאם לנסיבות בהן התרחש (ראו: ע"פ 3727/93 עזאמי נ' מדינת ישראל, תק-על 94(2),
9 1464; קדמי, שס, 1072).

10
11 במקרה הנדון אין בית-המשפט נדרש לסמוך מסקנתו בדבר זהותו של מנילוביץ' כמי שקיים
12 קשרים עם הנאשם לגבי פרויקט שוויץ על-סמך זיהוי זה לבדו, שהרי גם ללא אותו זיהוי בתחנת
13 המשטרה העד מסר פרטים הקושרים את מנילוביץ' לנאשם, עת ציין כי אדם בשם "צביקה"
14 שבבעלותו ג'יפ 4x4 הגיע פעמים רבות למשרד, ישב עם הנאשם כשהדלת סגורה וקיבל מהנאשם
15 מעטפות ובתוכן תקליטורים, כאשר לדבריו של העד מצטרפות ראיות נוספות שהציגה התביעה
16 בדבר המפגשים שנערכו בין מנילוביץ' לנאשם במשרד בכלל, ובדבר פרויקט שוויץ בפרט, הכל
17 כפי שפורט בהרחבה בפרק העובדתי.

18
19 יתרה מכך, העד ציין כי ראה את מנילוביץ' מגיע למשרדו של הנאשם מספר פעמים. אין מדובר
20 בסיטואציה בה קורבן עבירה נחשף למבצע העבירה במשך זמן קצר תוך כדי ביצוע עבירה, אלא
21 המדובר במצב בו פגש העד את מנילוביץ', מספר פעמים, בנסיבות שגרתיות, במהלך עבודתו או
22 שהותו במשרד, כך שהסבירות לטעות בזיהוי נמוכה:
23

24 "לעניין הוכחת זהותו של הנאשם יש להבחין: בין עד 'המכיר' את הנאשם
25 'היכרות מוקדמת' - פורמלית או בלתי פורמלית - ללא קשר לאירוע
26 נשוא האישום, או היכרות 'מספקת' תולדת המגע שהיה ביניהם בהקשר
27 לביצוע העבירה...
28 לבין עד 'שאינו מכיר' את הנאשם מ'היכרות מוקדמת', אך הטוען כי הוא
29 מסוגל 'לזהותו' על-פי הזמנות שנחרתה בזיכרונו עקב המגע שהיה ביניהם
30 אגב או תוך כדי ביצוע העבירה."

31 (י.קדמי, "על הראיות", תשס"ז, חלק שני, 1017-1018).

32
33 לסיכום סוגיית הזיהוי: אף שניתן להסתפק בדבריו של העד בנוגע למנילוביץ' גם ללא עדותו
34 בדבר הזיהוי, הרי שבנסיבות המתוארות לא מצאתי הצדקה לפסול את הזיהוי הספונטני שביצע
35 העד בתחנת המשטרה, ויש בכך כדי לאמת ולחזק את זהותו של מנילוביץ' כמי שנפגש עם הנאשם
36 במשרד בנסיבות המתוארות.
37

38 37. הנאשם ובאי-כוחו ביקשו לטעון, כי חלקו של העד בפרשה גדול באופן ניכר מזה



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

שמיחסת לו התביעה. לאורך כל חקירתו הפנה הנאשם וחזר והפנה את יהבו כנגד העד, עד אשר לעיתים היה נדמה כי מבחינת הנאשם העד הוא זה אשר עומד למשפט, וטען כי העד ביקש להציל את עורו ולכן הפלילו במשטרה. בסיום פרשת ההגנה טענו באי-כוח הנאשם כי חלקו של העד בפרשה זהה לחלקו של הנאשם, שכן כל שעשה הנאשם הוא לעיין במספר מסמכים ממחשבי הקורבנות, בדיוק כפי שעשה העד.

אינני בא לקבוע מסמרות באשר לחלקו של העד ואחריותו הפלילית, אם בכלל, שכן העד אינו עומד למשפט אלא הנאשם; כמו-כן, אין בידי בית-המשפט את הכלים וחומר החקירה שנאסף על-ידי המשטרה בנוגע לעד, אך אציין כי - מטענות הצדדים, הראיות והעדויות שהציגה התביעה מחד, והטענות הקשות וההשמצות שהפנה הנאשם כנגד העד מאידך (מבלי שהובאה אף ראשית ראיה לתמיכה בטענות אלה), כאשר כנגד עדותו המאשימה של הנאשם עומדות יתר ראיות התביעה, והכוונה היא בעיקר לעדותם של פילוסוף ורות האפרתי אשר נמנעו מלייחס לעד חלק מהותי בפרשה ואישרו את טענת העד והתביעה, כי הקשר היחיד של העד לפרשה התמצה בסיוע טכני כבעל מקצוע בתחום המחשוב, מבלי שנחשף למידע ענייני ומהותי (לפחות לא באופן ישיר ומכוון), מבלי שזכה לטובת-הנאה כספית או אחרת באופן ישיר ובהתאם לסיכום עם המעורבים עקב הסיוע הנדון (מעבר לשימוש שעשה במשרד מבלי לשלם דמי שכירות, אף שלא הוכח או נטען כי שימוש זה ניתן לו בתמורה לסיועו הטכני, ואף שהנאשם עצמו העיד כי איפשר לעד לעבוד מהמשרד ללא תמורה ומתוך רצון לסייע בידו - התרשמתי כי העד חש מחויבות לסייע לנאשמים עקב עזרתם. אולם, נראה לי כי זהו כל חלקו של העד בפרשה, שכן לא התרשמתי שהיה מעורב בצד האקטיבי והמהותי של הפרשה - קרי באיתור הקורבנות, בתיכנון ובהחזרת 'הסוס הטרויאני' למחשבי הקורבנות, בנייתו וסינון החומר שנתקבל ממחשבי קורבנות אלו, בפעילות לאיתור וגיוס לקוחות וכו' - פעולות הנדרשות להוכחת יסודות העבירות הפליליות. נראה כי העד אכן העניק לנאשם ופילוסוף סיוע טכני מקיף, אולם לא ניתן לראות בסיועו עקיף שכזה כ"סיוע" לפעילות הפלילית, שכן העדר מודעות לפעילות הפלילית במלואה, חלקו המינורי בפעולות הפליליות עצמן (שהתמצה כאמור בסיוע טכני בנושא המחשוב) והעובדה שלא היה שותף בקבלת ההחלטות והרווחים בהקשר לפעילות 'הסוס הטרויאני' - מעידים כי הוא אינו חלק מהפרשה.

38. עוד ביקשו באי-כוח הנאשם לתקוף את מהימנותו של העד עקב התנהלותו בפרשת 'אייבורי' והרשעתו בעבירה של גניבה ממעביד, וטענו כאמור כי העד הפליל את הנאשם במשטרה מתוך רצון לנקות עצמו, לרצות את חוקרי המשטרה ולקבל לידי חזרה את הציוד שנלקח ממנו. אכן, אין מדובר ב"צדיק"; אך מנגד - אין המדובר בעברייני חסר-תקנה או במי שהורשע בעבירה של עדות שקר. כידוע, הערכת משקל העדות ומהימנות העד מסורה לבית-המשפט בהתאם לאותות-האמת הנגלים מן העדות, ניסיון החיים, ההיגיון והשכל הישר. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו ב-ע"פ 436/79 פרנקו נ' מדינת ישראל, פ"ד לד (1), 593, עמ' 595-596:

"בנסיבות מסוימות תימצא עדות עברין ופושע מהימנות ואמינה, כשם שבעל עבר נקי לא בהכרח הוא תמיד דובר אמת. אלה עניינים להתרשמותו של בית-המשפט, אשר תוך כדי הברור שם לב לאופיו של



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

כל עד, לצורת מסירת העדות, לאינטרס שיש לו בתוצאה, וכדומה
תופעות ועניינים אשר רק במכלול הכולל ובמשקל המצטבר יוצרים את
ההתרשמות באיזו מידה ניתן לסמוך על עדות מסוימת או על חלקים
ממנה.

ואולם בשום פנים אין המהימנות נקבעת על-פי סיווג עדים מבחינת
עברם. הדעת נותנת כי שופט מפעיל מבחנים מתאימים כאשר עליו
להתייחס לעדות עברין, אף אם הוא נוגע בדבר ומעוניין בתוצאה - ויתכן
והוא יגלה אף משנה זהירות כאשר הוא מסכם לעצמו התרשמותו על-פי
השיקולים הכוללים. אך כאמור זהו שיקול אינדיבידואלי ומורכב, וחלילה
להדביק תו היכר של אמינות או היעדר אמינות לסוג מסויים של עדים."

בחינת תוכן עדותו של העד בבית-המשפט אל מול הודעותיו במשטרה, ועל רקע יתר הראיות
שהציגה התביעה, כמו גם התרשמותי מהעד במהלך מסירת העדות בבית-המשפט, והעובדה
שעיקר עדותו נגעה לאישור השתייכותן של ראיות חפציות לנאשם, כגון: מחשבים, הדיסק
הקשיח, היומן וכו', פרטים שזכו לאימות בדבר השתייכותם לנאשם ממקורות נוספים למעט העד -
הביאוני לכלל מסקנה כי דבריו של העד מהימנים ועקביים.
ניכר, כי חרף ההאשמות הקשות שהטח הנאשם בעד, נמנע האחרון מלהפליל את הנאשם באופן
ישיר ונוזר בדבריו. העד בחר להתמקד בתיאור הסיטואציה ששררה במשרד ובתיאור הפעולות
הטכניות שנוגעות ל'סוס הטרויאני'.

ניתן היה לצפות, כי נוכח הסכסוך שפרץ בין הנאשם לעד סמוך ליום הפרוץ, לא יהסס העד
למסור דברים שיהיה בהם כדי לסבך ולהפליל את הנאשם; אך התרשמתי כי העד ביקש לדייק
בדבריו ולהימנע מהפללת הנאשם יתר על המידה, הן בהודעותיו במשטרה והן בעדותו בבית-
המשפט, שניתנה לאחר שהחשדות כנגדו בגין פרשת 'הסוס הטרויאני' הוסרו.
בניגוד לטענת הנאשם ובאי-כוחו, הרי שמצאתי לזקוף לטובת העד את העובדה ששיתף פעולה
באופן מלא בחקירותיו במשטרה. התנהגותו מעידה על כך כי לא חש שותף לפעילות העבריינית,
ולכן לא חשב שיש צורך להסתיר מידע ולהימנע משיתוף-פעולה עם המשטרה. אינני מקבל את
טענת הנאשם לפיה שיתוף-הפעולה של העד עם חוקריו ורצונו לסיים את העניין ולקבל לידי את
הציוד שנלקח ממנו - מלמדים על כוונות נסתרות שהיו לו, להפליל את חבריו (הנאשם ופילוסוף)
ו"לנקות את עורו", כפי שציין הנאשם, שכן ההגנה לא הצביע על כל סתירה, או הפרזה, או
חוסר-דיוק בדבריו העד בבית-המשפט.
לא התרשמתי כי מדובר בעד שביקש להפליל את הנאשם, בין אם מתוך ניסיון "לנקות" עצמו ובין
עקב הסכסוך שפרץ ביניהם בעטיו עזב את המשרד.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

39. טענה נוספת שהעלתה ההגנה היא, כי העד הוא זה שהעביר את אותו חומר הנוגע לקורבנות ושהתקבל באמצעות 'הסוס הטרויאני', למחשבי הנאשם, ובהמשך טפל את האשמה על הנאשם. למצער, אין בידי לקבל טענה זו.

אין חולק כי לעד הייתה גישה למחשבו של הנאשם וכי הייתה לו את האפשרות הטכנית לבצע את הנטען. עם זאת, אין די בהעלאת טענה לחלל האוויר, מבלי שהובאה ולו ראשית-ראיה לביסוסה. על-מנת שטענתו של הנאשם בהקשר זה תתקבל, עליו לעורר ספק סביר בדבר אמיתותה. לא זו בלבד שלא עלה בידי הנאשם לעורר את אותו ספק סביר - אלא שמכלול הראיות והעדויות, עולה בקנה אחד עם הנטען על-ידי התביעה ונעדר כל תימוכין לביסוס טענת הנאשם.

כמפורט בפרק העובדתי, המאשימה הציגה שורת ראיות נסיבתיות כנגד הנאשם, בין השאר אותו חומר שנתפס על מחשבו; אך בנוסף לכך, קיימות ראיות נוספות שקושרות את הנאשם לפרויקט 'הסוס הטרויאני' ולרות האפרתי. בנסיבות אלה, נוכח העובדה שהחומר שנתפס במחשבו של הנאשם (ואף על הדיסק הקשיח הנייד, לגביו לא יכול לטעון הנאשם כי העד הוא זה שהשתיל בו את החומר); נוכח העובדה שכנגד הנאשם קיימות ראיות נוספות שעולות בקנה אחד עם החומר שנתפס במחשבו, והכוונה היא בעיקר לאותם רישומים ביומניו; עדויות העדים שהובאו לעיל; ונוכח העובדה שהנאשם לא הציג בפני בית-המשפט כל אינטרס או מניע או רווח לעד בגינו יבצע את הנטען, כמו גם העובדה שהמשטרה מצאה לנכון לסגור את התיק כנגד העד בגין הפרשה - מוצא אני לדחות את טענת הנאשם ולקבוע, כי זו אינה מתיישבת עם מכלול הראיות הנסיבתיות שקיימות כנגדו, וקושרות אותו, ולא את העד, לחומר שנמצא במחשבו.

ב-ע"פ (חיפה) 1126/06 לרמן נ' מדינת ישראל, תק-מח 2007(2) 8788, מגדיר בית-המשפט את דרך בחינת טענת נאשם של השתלטות חיצונית על מחשבו:

"השתלטות על-ידי אחר - טענתו המרכזית של המערער בפני בית-משפט קמא הייתה שמישהו אחר השתלט על המחשב שלו ומשם ביצע את העבירות כלפי הקורבנות. בית-משפט קמא מקבל את האפשרות שאופעיית ההשתלטות מרחוק על-ידי אחר, אכן קיימת, ולפיכך יש לבחון שתי שאלות - האם הראיות שהובאו מעוררות ספק סביר, שאדם אחר השתלט על מחשב המערער וביצע את העבירות והשנייה - האם המשטרה בדקה באופן ראוי את טענת ההשתלטות על-ידי אחר (ובמידה והתשובה שלילית - מה ההשלכות של מחדל זה)."

במקרה דנן, לא זו בלבד שהנאשם לא הצליח לעורר את אותו ספק סביר כאמור, מלבד הטענה שלעז הייתה את האפשרות הטכנית לעשות כן באותה מידה שהייתה לפילוסוף; אלא שגם באשר לחקירת המשטרה ניתן לקבוע, כי המשטרה בחנה טענה זו לעומק, חקרה את העד ארוכות בעניין והגיעה למסקנה - כי לא נמצאו שום ראיות התומכות בטענת ההשתלטות. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו ב-ע"פ 3126/96 עמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 638, נאמר,



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

מפי כב' השופט גולדברג:

**"עלילה בסיפור בלשי שבו ממריא הסופר ביצירתו על כנפי דמיונו ולש
בעובדות כאוות נפשו אינה אמת מידה ליצירת ספק סביר במשפט."**

התרשמתי כי הנאשם מבקש ליהנות מן העובדה שהעד עבד במשרד במועדים הרלוונטיים לכתב-
האישום, על-מנת לטפול עליו את האשם ולנקות עצמו; אך זאת מבלי להתמודד עם יתר הראיות
בתיק, אשר מצביעות על אשמת הנאשם.

(3) הערכת עדותו של הנאשם

התנהגותו בחקירה במשטרה

40. פקד משה שוקרי העיד, כי כבר בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם התנהג הנאשם
בבוטות ובתוקפנות כלפי השוטרים, צעק, איים, העיר הערות, וטען כי מדובר בשעוררייה (עמ'
804-803 לפרוטוקול).

בהמשך, סירב הנאשם לשתף פעולה עם חוקריו, שמר על זכות שתיקה סלקטיבית, כאשר בחר
להשיב על חלק מהשאלות הכלליות שהופנו אליו אך למרבית השאלות שנוגעות ללב האישום
נגדו בחר שלא להידרש; סירב לקרוא ולחתום על הודעותיו (עדותו של פקד שוקרי בעמ' **787-786**
לפרוטוקול; ת/165); סירב למסור דוגמת כתב-יד לשם השוואה עם אותן תרשומות
שנתפסו במשרדו (ת/189); סירב לשתף פעולה בעימותים (ת/190; ת/207); וחזר ואיים לא
פעם, כי יתבע את השוטרים ויתלונן נגדם במח"ש (ת/202).

לא למיותר לציין, כי גם במהלך חקירתו בבית-המשפט חזר הנאשם על התנהגותו האגרסיבית
והמתלהמת כלפי מספר עדי תביעה ובאי-כוח המאשימה, התלונן והאשים את השוטרים, חלק
מעדי התביעה שעדותם לא נשאה חן בעיניו, ובאי-כוח המאשימה - כאשר הציגו שאלות שלא
לרוחו - בעיות וסילוף העובדות, רדיפתו, רצון להפלילו על לא עוול בכפו וכו', כך שעדויות
אנשי המשטרה בהקשר להתנהגותו התוקפנית של הנאשם אמינות בעיני ומתיישבות עם אופיו,
כפי שהתרשמתי ממנו במהלך ניהול המשפט בכלל ובמהלך מסירת עדותו בפרט.

הנאשם טען בפני חוקרי המשטרה במסגרת חקירותיו כי הוא בוחר לשמור על זכות השתיקה עקב
מעצרו של בנו ויחס השוטרים לאישתו. לאחר מכן טען כי חוסר שיתוף-הפעולה מצידו נובע גם
מהחיפוש הבלתי-חוקי שבוצע במשרדו ושקרי המשטרה בבית-המשפט - כך לטענתו (ראה
הודעות הנאשם: ת/177; ת/191; ת/192; ת/203).

בהתייחס למעצר בנו של הנאשם וטענתו שמדובר באמצעי לחץ שהמשטרה ביקשה להפעיל
כלפיו, טען הנאשם בבית-המשפט כי לאחר תחילת חקירתו הראשונה, נכנס סנ"צ אריה אידלמן
לחדר החקירות, והודיע באופן מתגרה כי בנו של הנאשם נעצר, אולם דברים אלה לא באו זכרם
בהודעתו הראשונה של הנאשם (ת/165); עם זאת, פקד שוקרי אישר כי זכור לו שנכנס אחד
המפקדים ושאל אותו מדוע שיחרר את עידן במהלך החיפוש, אלא שפקד שוקרי טען, שהמקרה



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 אירע בעת חקירתו השנייה של הנאשם, ולא בראשונה - כפי שנטען על-ידי הנאשם, ולטענת
- 2 התביעה - דברים אלה אף מתיישבים עם תוכן ההודעה השנייה, במהלכה נשאל הנאשם על
- 3 התנהלות בנו במהלך אותו בוקר (ת/170).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בהקשר זה, לא למיותר לציין כי נוכח הנסיבות לפיהן ביקש בנו של הנאשם להשתחרר מהבית במהלך החיפוש באמתלה שיש לו בחינת בגרות כאשר הִלָּכה למעשה נתפס במשרדו של אביו; כאשר הוא חמק למשרד מבלי שהבחינו בו השוטרים שעמדו בכניסה, נעל את דלת הכניסה מבפנים, שהה במשרד בחושך; כאשר טען בפני השוטרים שהגיע לבדוק תוצאות משחקי כדורגל באינטרנט, בוא בעת שמתקיים חיפוש בבית הוריו ותוך כדי כך שִׁיקָר על-מנת לצאת מהבית - הרי שחשד החוקרים בדבר ניסיונו של עידן לשבש את החקירה על-ידי העלמת ראיות - מבוסס וסביר, ועילת המעצר בנסיבות אלה ברורה בהחלט. יתרה מכך, כאמור בסיכומי המאשימה, עידן שוחרר ממעצר על-ידי היחידה החוקרת, מבלי שהובא לבית-המשפט להארכה נוספת של המעצר.

בנסיבות אלה, נוכח היסוד הסביר לחשש שִׁיצְרוּ מעשיו של הבן, כמו גם העובדה ששוחרר ממעצר בתחנה מבלי שהובא לבית-המשפט להארכת מעצר חוזרת - אני דוחה את טענת הנאשם לפיה המעצר נועד לשמש אמצעי לחץ כנגדו. לא זו אף זו, הסבריו של הנאשם בהודעתו במשטרה (170/ת) ובבית-המשפט, עת טען ששלח את בנו להודיע לפילוסוף על מעצרו, אינם עולים בקנה אחד עם עדויות השוטרים, כמו גם עם ההיגיון והשכל הישר, שכן יכול היה לבקש מבנו להתקשר לפילוסוף. בנוסף, בנו נמצא כשהוא נעול במשרד, כאשר פילוסוף לא שם. לפיכך, יש בכך כדי לחזק את טענת המאשימה בדבר אופן התנהלותו והתנהגותו הבעייתית של הנאשם במהלך החקירה, ובנוסף - התנהגותו התוקפנית של הנאשם כלפי השוטרים, חוסר שיתוף-הפעולה מצידו, העובדה שביקש לשמור על זכות השתיקה, סירב לחתום על הודעותיו, לקחת חלק בעימותים, לאמת את כתב-ידו, טענותיו הקשות כלפי כל גורם שהיה מעורב בחקירה, כאשר ההסברים שמסר הנאשם בנוגע לחוסר שיתוף-הפעולה מצידו משתנים ומתחלפים, אך המאפיין של הטלת אשמה ואחריות על כל המעורבים בחקירה חזר כחוט השני בכל הסבריו: מעצר בנו שנועד להפעיל עליו לחץ נפשי, יחס השוטרים לאישתו, עריכת חיפוש שלא כדין וכו'.

למותר לציין, כי התנהגות הנאשם - אשר מחד מבקש לשמור על זכות השתיקה, מסרב להשיב לשאלות ולשתף פעולה עם חוקריו, כאשר גם בעדותו בבית-המשפט התנהג באופן עוין כלפי באי-כוח המאשימה והתחמק ממתן תשובות ברורות ומפורטות לשאלות שהוצגו לו; ומאידך טוען לחפותו ומעלה טענות קשות כנגד השוטרים וחלק מהעדים כאילו אלו טפלו עליו עלילת שווא - אינה מתיישבת עם טענתו להעדר מעורבות, ופועלת לחובתו, במובן זה שיוצרת ספקות באמינות ואמינות דבריו.

אף שבהודעותיו במשטרה חזר וציין הנאשם כי ימסור את הסבריו המפורטים בבית-המשפט, ואף שבפתח עדותו ציין כי הוא שמח שהגיע יומו בבית-המשפט להציג את עמדתו לגבי מצב הדברים האמיתי לדבריו - הרי שבפועל, בחר הנאשם לאורך כל עדותו להתחמק, ולהימנע מלהשיב כמעט לכל השאלות שנשאל בחקירתו הנגדית, ממש כפי שנמנע משיתוף-פעולה עם חוקריו לאורך חקירתו במשטרה.

דברי הנאשם בחקירתו והתרשמותי מדבריו, כמו גם מהתנהגותו במהלך חקירתו בבית-המשפט - לא זו בלבד שלא סייעו להגנתו, אלא אף הגבירו את הספקות לגבי אמינות גירסתו, וחיזקו את ראיות התביעה. הנאשם נמנע מלמסור הסבר חלופי והגיוני לראיות הנסיבתיות איתן עומת, למרות שלגבי חלק מאלו ניתן היה לספק הסברים פשוטים ביותר. כך לדוגמא, סירב הנאשם לאשר כי יומן בו מופיע בכתב-יד רישום יום-ההולדת של בנו, שייך לו (עמ' 2193 לפרוטוקול); סירב לאשר נסיעה לחו"ל, אף שידוע כי נסע (עמ' 2174); סירב לאשר (לעיתים אף כלל מבלי



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 להביט) - האם המחשבים שהוצגו בפניו הם אלו שנתפסו במשרדו (עמ' 2183); סירב לאשר את
- 2 שם הדומיין של אתר האינטרנט של משרדו (אותו דומיין עליו סיפר בחקירתו הראשית ושמופיע
- 3 על כרטיס הביקור שלו); סירב לפרט מהם הפרויקטים שבהם שיתף פעולה עם מנלוביץ' לאורך
- 4 השנים (עמ' 2206 ועמ' 2219); סירב לספק הסבר חלופי לתכתובותיו עם בני נוימן (עמ' 2248, ש' 23); ואף הגדיל לעשות, עת סירב לאשר ראיות שנתפסו בביתו במהלך החיפוש בו
- 5 נכח ולגביו אין חולק שבוצע באופן תקין וחוקי (ת/167; עמ' 2201-2202 לפרוטוקול).
- 6
- 7
- 8 לאורך חקירתו הוזהר הנאשם לא-אחת על-ידי התביעה, בית-המשפט ואף באי-כוחו - בדבר
- 9 ההשלכות האפשריות הנובעות מחוסר שיתוף-הפעולה מצידו אל מול אותן ראיות נסיבתיות
- 10 מסבכות, כאשר הוא חוזר וטוען מחד כי ידו לא במעל אך מאידך נמנע מלספק הסבר אפשרי
- 11 והגיוני לאותן ראיות - אולם הנאשם עמד איתן בסירובו, והמשיך להפגין התנהגות כעוסה ועוינת
- 12 לכל אורך החקירה, עת חזר על תשובותיו כגון: "אני לא מעוניין להשיב", "אין לי מושג לגבי
- 13 העניין", "עניין זה לא קשור לפרשה" (אף שהדברים שהוצגו, לכאורה, קשורים לפרשה
- 14 ומטילים ענן של אשם מעל ראשו), והכל תוך הפגנת קוצר-רוח הולך וגובר ועוינות כאמור כלפי
- 15 באי-כוח המאשימה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בהתייחס למוצגים שנתפסו בחיפוש במשרדו, חזר והשיב כי מדובר בחיפוש בלתי-חוקי ולכן הוא מסרב להתייחס לכך, זאת חרף העובדה שהובהר לו חזר והבהר, כי מדובר בטענה משפטית אשר יכול שלא לתקבל, כך שרצוי שיספק הסבר חלופי למשמעות הדברים. אך הנאשם, למרות שהצהיר כי ידוע לו שהלכת "פרי העץ המורעל" אינה מתקיימת בישראל וידע כי יתכן שהראיות שנתפסו תתקבלנה לתיק בית-המשפט ותפעלנה לחובתו, התמיד בסירובו להתייחס לדברים, עד אשר הרושם שהתקבל הוא כי לנאשם לא היה כל הסבר אפשרי ומשכנע לאותן ראיות, ולפיכך ביקש להיתלות על עץ העדר חוקיות החיפוש כסיבה לחוסר-יכולתו להתייחס לגופם של הדברים, ונדמה היה כי הנאשם מבקש לטמון ראשו בחול ומסרב להתמודד עם המציאות כפי שזו משתקפת ועולה מראיות המאשימה.

בהתייחס לרות האפרתי, הנאשם חזר וציין כי אינו מכיר אותה, לא מכיר את פועלה ולא שוחח איתה (למעט פעם אחת בה ענה לטלפון של פילוסוף), תוך שהתחמק באופן שאינו משתמע לשתי פנים ונמנע מלספק הסבר לכל אותן תכתובות ביומניו הכוללים את פרטיה של רות האפרתי, וכל אותם מסמכים שנתפסו בביתו ובשולחנו במשרד, הקשורים לפעילותה. באי-כוח הנאשם טענו כי העובדה שהנאשם לא ניהל קשר ישיר מול רות האפרתי מדברת בעד עצמה, וכי הפרטים הקשורים לרות האפרתי שנתפסו בפנקסיו, אינם מעידים על קשר בפועל. כראיה לכך, הפנו לעדותה של רות האפרתי במשטרה ולדברי פילוסוף בעדותו, עת טענו כי לנאשם לא היה קשר ישיר איתה, אף שבדיוק לשם כך ניתנה לנאשם האפשרות לתת הסבר אלטרנטיבי לדברים, וזה כאמור בחר שלא להשתמש בה.

התייחסות תמוהה נוספת הפגין הנאשם בהקשר לקורבנות בפרשה. כך לדוגמא השיב הנאשם כאשר נשאל לגבי חקירה שביצע עבור חברת 'טויטו פלסט', כי מדובר ב"חקירה כללית" שכלל אינה קשורה לחברת 'טויטו פלסטיק' (אחת מהקורבנות) אלא לחברה עלומה מעכו, וטען כי אינו זוכר את פרטי החקירה. באשר לחברת 'אורבוטק', השיב כי הדברים הרשומים בפנקסו בעניין אינם רשומים בכתב-ידו. באשר ל"פרויקט שוויץ" טען בעלמא כי יתכן ומדובר בפרויקט חשאי שביצע עבור מדינת ישראל, אך גם בהקשר זה סירב להרחיב. תמוה בעיני כיצד אדם, אשר מעיד כי חירותו יקרה לו וכי הוא ממתין תקופה ארוכה לעדותו בבית-המשפט, במטרה לנקות את שמו, נמנע מלספק ולו הסבר אחד חלופי לאותן ראיות המלמדות על קשר שהיה לו עם הקורבנות בפרשה. מדוע במהלך אותן 3 שנים בהן התנהל המשפט לא טרח לבדוק את פרטי אותה "חקירה כללית" שביצע עבור חברת 'טויטו פלסט', כאשר ידע כי יישאל על כך בחקירתו? כיצד אדם, שמצהיר שוב ושוב כי רק בחקירתו בבית-המשפט יספק את גירסתו לפרשה - נמנע בבוא היום מלהתייחס לאיזה פרט, שולי ככל שיהיה, המתייחס לפרשה? גם באשר לקשריו עם מנילוביץ' נמנע הנאשם מלספק כל הסבר מתקבל על הדעת להתכתבויות הרבות עימו ולתוכן השיחות הרבות שניהלו, למעט אמירה שיתכן כי דיברו בכל אותן הפעמים על כדורגל בשוויץ; כאשר במקביל, וכמעט בתיאום מושלם, בוצעו מספר העבירות כספים מ-א.ד. למנילוביץ' ומנילוביץ' לנאשם, ומיד לאחר מכן העברות שביצעו הנאשם ופילוסוף לחשבון חברת 'TargetEye' בחו"ל, זאת לפחות בשלושה תאריכים תואמים: 25.11.04, 7.12.04 ו- 26.12.04, כאשר הפרטים בגין העברות כספים אלה מופיעים במספר תכתובות שנתפסו במשרד ובביתו של הנאשם, לעיתים אף בכתב-ידו. כך לדוגמא הרישום בפנקס ת/263 מיום 6.2.05 -



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

"צביקה לבדוק נושא המענק בונוס", עניין לגביו נטען על-ידי המאשימה כי מתקשר לבונוס שהוסכם שמנילוביץ' יקבל במסגרת שירותיו ל-א.ד. (עמ' 2233 לפרוטוקול) - הנאשם השיב כי מדובר בצירוף מקרים והעניין אינו קשור לפרשה, מבלי ליתן כל הסבר.

בהתייחס לעד יוני אור, כמצוין לעיל בפרק העוסק בעדות הנאשם, הנאשם לא חסך מיוני אור את שבטו והגדיר אותו כגנב, רמאי ושקרן. הנאשם ביקש, הן בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית, להאדיר את חלקו של יוני כגורם מרכזי בפרשה - מעבר לקביעת המשטרה והפרקליטות בעניינו, ולהציג מצג כאילו יוני היה זה שהפליל אותו על-ידי שתילת הקבצים שהתקבלו באמצעות 'הסוס הטרויאני' במחשבו. הנאשם נימק את המניע להפללתו על-ידי יוני בעובדה שסילק את יוני מהמשרד לאחר שהתברר לו כי יוני גבה ממנו מחירים מופקעים בגין החומרה שנרכשה ממנו, וטען כאמור כי יוני אחראי לשתילת הקבצים במחשבו וכי מעולם לא ראה את הדיסק הקשיח. אולם לא זו בלבד שהנאשם נמנע מלהציג ולו ראשית-ראיה להאשמות כלפי יוני, אלא שאליבא דגירסת הנאשם, הרי שיש לראות ביוני כמי שתיכנן את הפללתו של הנאשם באופן מתוכנן ומתוחכם מזה זמן רב, עוד טרם פתיחת החקירה על-ידי המשטרה ועוד בטרם פרץ סכסוך כלשהו בין הנאשם לבין יוני, שהביא כאמור לסילוקו של יוני מהמשרד.

41. כפי שקבעתי לעיל, עדותו של יוני אור בבית-המשפט אמינה ומהימנה בעיני. כאמור, לא התרשמתי שיוני תיכנן קונספירציה כה מורכבת במטרה להפליל את הנאשם. בנוסף, גם לגישת הנאשם, הרי שאין בכך כדי להסביר ולהצדיק את ההכחשות הגורפות והעדר הסברים מצד הנאשם ביחס לראיות נוספות שהציגה המאשימה, המתייחסות למועדים עובר לעזיבתו של יוני את המשרד. כמצוין, התרשמתי כי יוני הינו האדם היחיד (מלבד פילוסוף שהורשע זה מכבר), לגביו יכול הנאשם להפנות את האשמה, וזאת משום שמחד - יוני הינו האדם היחיד שעבד במשרד במועדים הרלוונטיים והייתה לו גישה לרשת המחשבים; ומאידך - עדותו של יוני מסבכת את הנאשם בנקודות מסוימות. ברם עובדה זו אינה מספיקה לצורך ערעור מכלול הראיות והעדויות הקושרות את הנאשם לפרשה, ואינה מהווה הסבר הגיוני ומתקבל על הדעת למכלול הראיות שעומדות לחובת הנאשם מחד, ולהתנהגותו המפלילה של הנאשם מאידך, הן במהלך חקירתו במשטרה והן בבית-המשפט.

נוכח כל המפורט לעיל, אני דוחה את טענת הנאשם בדבר ניסיונו של יוני להפלילו.

42. בית-המשפט העליון עמד לא-אחת על הבעייתיות הטמונה בשימוש בזכות השתיקה במשטרה וחשיפת גירסה לראשונה במסגרת פרשת ההגנה:

"לעשיית שימוש בזכות השתיקה על-ידי חשוד ישנו "מחיר" טבעי מן ההיבט הראייתי. חשוד הבוחר בשתיקה גורם לכך, שהראיות העומדות לחובתו נותרות ללא "משקל שכנגד"; ובכך מתחזק, מטבע הדברים, כוחן הלכאורי של אותן ראיות והדבר יכביד עליו כאשר יעלה את גירסתו בעדותו במהלך הדיון. הוא הדין בכבישת גירסה מצידו של נאשם עד לאחר סיום פרשת התביעה, מטעמים הנעוצים בבחירת קו הגנה: כאשר גירסה זו מכוונת להשמטת הבסיס מתחת לקיומה של עובדה חיונית שהתביעה הביאה ראיות להוכחתה, מקימה השהיית החשיפה, מטבע הדברים, בסיס



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 לחשש, שמא כבישת הגירסה עד לאותו שלב נועדה ל"התאמתה" - אם לא
 2 למעלה מזה - לראיות שהובאו מטעם התביעה, ול"הכשלה" מלכתחילה
 3 של האפשרות לבדוק את אמיתותה על-ידי הצגתה בפני עדי התביעה.
 4 ה"השלכות" האמורות שיש לשתיקת חשוד במהלך החקירה ולהשהית
 5 חשיפה של גירסת נאשם עד לאחר תום פרשת התביעה כעניין שבטקטיקה,
 6 הינן השלכות עצומות בדרך הטבע מהתנהגותו של הנאשם; ואין בהן, על
 7 כן, כדי לפגוע או לכרסם בזכויות הבסיסיות, לשתוק במהלך חקירתו
 8 כחשוד ולבחור בקו ההגנה הנראה לו במשפטו. ההשלכות האמורות,
 9 מהוות תופעות לוואי, המלוות, מטבע הדברים, את עשיית השימוש
 10 בזכויות הנ"ל; ויש לראותן כ"סיכונים" הנעוצים בטבע האנושי, ובתור
 11 שכאלה לא ניתן להימנע מהשלכותיהם.
 12 על רקע זה, כאשר מתבקש יישומו של כלל "העדות הכבושה" לגבי נאשם,
 13 עומד בבסיס החשד המתוח על מהימנות הגירסה הכבושה, החשש הטבעי
 14 שהכבישה נועדה להתאמת הגירסה הכבושה לראיות התביעה ולסיכול
 15 האפשרות לבחון את מהימנותה, על-ידי חקירתם של העדים שהעידו לפני
 16 חשיפתה. אשר על כן, גם נאשם הכובש את גירסתו חייב ליתן הסבר סביר
 17 ואמין בדבר הטעם לכבישתה של הגירסה; ובמקום שלא ניתן טעם כזה,
 18 נושאת הגירסה המאוחרת תווית של חשד, שמא היא כוזבת. תווית כזו
 19 טעונה הסרה; וכל עוד לא הוסרה הריחי מעיבה על אמינותה של הגירסה.
 20 (ע"פ 5730/96 גרציאני נ' מדינת ישראל תק-על 843, 843, עמ' 850).
 21

22 במקרה הנדון, לא זו בלבד שהנאשם בחר לשתוק בחקירתו, אלא שאף בעדותו בבית-המשפט,
 23 למרות הצהרתו בתחילת העדות כי הוא עומד להוציא את האמת לאור - הנאשם התחמק, הכחיש
 24 ונמנע מלספק הסבר סביר למארג הראיות הנסיבתיות שהציגה התביעה, אף שניתנה לו הזדמנות
 25 לעשות כן.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

ראו בעניין זה: ע"פ 6858/04 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 2005(3) 3023, עמ' 3031:

"הרחבתה של יריעת המריבה על-ידי הכחשה גורפת, כפי שנעשה על-ידי המערער, מביאה לכך שהראיות החיצוניות שאינן עולות בקנה אחד עם גירסתו, מחזקות את ראיות התביעה בכללותן... ושוללת את האפשרות למתן הסבר על-ידי המערער לראיות המסבכות."

התנהלותו של הנאשם תמוהה בעיקר, משום שמדובר בחוקר פרטי, קצין חקירות בכיר במשטרה בעברו, שמודע, ואף הצהיר שהיה מודע במהלך חקירתו, להשלכות האפשריות של התנהגות כזו; אולם בד בבד, נקט לכל אורך הדרך באותה התנהלות הרסנית מבחינתו. למרות פעסו הניכר של הנאשם על המשטרה ועל היחס לו זכו אישתו ובנו במהלך החקירה, ניתן היה לצפות, כי בחלוף שלוש שנים ממועד החקירה, ולאחר שתודרך על-ידי פרקליטיו על הדרך בה ראוי לנהוג בעדותו בפני בית-המשפט, היה הנאשם מנסה לכבוש את יצרו ולא את עדותו, ולהתעמק בהגנתו. אך לא כך עשה.

כמצוין, התנהגותו של הנאשם מביאה לידי מסקנה אחת שאין פלטה - כי אין ביכולתו לסתור את הממצאים העובדתיים שהציגה המאשימה ולספק להם הסבר חלופי מתקבל על הדעת. אשר על כן, אני קובע כי עדותו של הנאשם לא רק שלא היטיבה עימו - אלא שדבריו והתנהגותו אף מחזקים את הראיות שהציגה המאשימה.

סוגייה נוספת שראיתי להתייחס אליה כיוון שיש בה כדי להעיב על אמינות גירסתו של הנאשם, היא העובדה שהנאשם נמנע במסגרת פרשת ההגנה מלהביא ולו עד-הגנה אחד מאותם מעורבים כדי לתמוך בעדותו. דברים אלו מקבלים נופך מיוחד בכל הנוגע לצביקה מנילוביץ', מי שהנאשם הגדירו כחברו הטוב, והמאשימה ייחסה לנאשם שותפות עימו בפרויקט שוויץ.

כמצוין, מנילוביץ' הורשע על-סמך הודאתו בגין פרשה זו, ולטענת המאשימה נמנע משיתוף-פעולה עם חוקריו והכחיש כל מעורבות בפרשה - בהיותו חשוד; כך שלמאשימה לא היה כל טעם לזמן את מנילוביץ' למסירת עדות.



תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

(4) דיון והכרעה בשאלות המשפטיות העולות מהמקרה

כשרות פעולת החיפוש במשרד:

43. טענתם העיקרית של באי-כוח הנאשם נוגעת לאופן עריכת החיפוש שבוצע במשרד 'בללי-פילוסוף', קרי, לעובדה שהחיפוש במשרד בוצע בהעדרו של הנאשם, וכפועל-יוצא מכך טוענים הם כי יש לפסול את הראיות שנתפסו כתוצאה מהחיפוש, ולחילופין להעניק להן משקל אפסי.

באי-כוח הנאשם תומכים טענתם בהוראת סעיף 28 לפקודה, וטוענים כי לשון הסעיף אינה מותירה מקום לשיקול-דעת רשויות החקירה, שכן המדובר בלשון ציווי, כך שנוכחות "תופש" המקום היא בבחינת הכרח, ואין לעבור על כך.

המשיכו וטענו באי-כוח הנאשם, כי אין לקבל את הטענה לפיה גם אם נפל פגם באופן עריכת החיפוש הרי שהטעות נעשתה על-ידי חוקרי המשטרה בתום-לב, עקב כך שחשבו כי הנאשם ופילוסוף שותפים במשרד, ולכן מספיקה הימצאותו של פילוסוף בעת החיפוש כמחזיק במשותף. לטענת הסניגורים, העובדה שעורכי החיפוש הקפידו על הפרדת הממצאים שנתפסו בחלקו של הנאשם מאלו שנתפסו בחלקו של פילוסוף, מלמדת כי הבינו את החשיבות הכרוכה בהפרדת החשודים, מסמכיהם ומקום מושבם. עוד טענו, כי העובדה שפילוסוף העיד בבית-המשפט כי הבהיר לצוות החוקרים את חשיבות ההפרדה בינו לבין הנאשם פיוון שהם חולקים משרד משותף, מלמדת גם היא כי אין מדובר בטעות שנעשתה בתום-לב. לטענת ההגנה, אלו הבינו החוקרים כי מדובר בשותפים - היו תופשים את הראיות במשרד כמקשה אחת. לפיכך, טענו הסניגורים כי צוות החקירה הפר את זכותו החוקתית של הנאשם לניהול חקירה הוגנת בעניינו, והפנו באשר לנפקות המחדל החקירתי והפרת החובה האמורה ל-ע"פ 5121/98 טור' יששכרוב נ' התובע העבאי הראשי ואח', תק-על 2006(2) 1093 (להלן: "פרשת יששכרוב"). באי-כוח הנאשם טענו כי הפרת החובה החקוקה על-ידי עורכי החיפוש מטילה צל כבד באשר לכשרות ואובייקטיביות הראיות שנתפסו. לפיכך, יש לבחון את קבילותן של הראיות ולחילופין את המשקל שראוי להעניק להן, בהתאם לדוקטרינת הבטלות היחסית שנקבעה ב- פרשת יששכרוב.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 באי-כוח הנאשם ביקשו ליישם את אמות-המידה לבחינת פסלות ראיות שנקבעו ב- **פרשת**
2 **יששכרוב** על המקרה הנדון:

3
4 **א. באשר לאופיה וחומרתה של אי-החוקיות הכרוכה בהשגת הראיה** - טענו כי
5 מרביתן של הראיות אשר עומדות לחובתו של הנאשם נתפסו במהלך החיפוש
6 במשרד ללא נוכחותו, אף שלא הייתה כל מניעה להמתין לסיום החיפוש בביתו
7 ולהביאו למשרד. לטענת ההגנה, החוקרים נמנעו מהבאת הנאשם לחיפוש במשרד
8 עקב התנהגותו המתלהמת בעת החיפוש בביתו, ומתוך רצונם לצמצם ככל הניתן את
9 העימותים עימו. עוד טענו, כי יש לדחות את טענת השוטרים בדבר לחץ הזמן
10 כסיבה סבירה להימנעות מהבאתו לחיפוש במשרדו, אל מול הפגיעה בזכותו של
11 הנאשם להיות נוכח בעת עריכת החיפוש.

12
13 **ב. באשר למידת ההשפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראיה שהושגה** - טענו
14 כי פירוט וסימון המוצגים שנתפסו ומקום תפיסתם לא פורט בדו"ח מסודר. בהקשר
15 זה, ביקשו לציין את תפיסת הדיסק הקשיח הנייד, אשר לטענת הנאשם מעולם לא
16 סופק לו על-ידי יוני אור, וכן להעדר רישום הדיסק הקשיח ברשימת הראיות
17 שנתפסו בחיפוש (ת/248). במצב זה, היעדרותו של הנאשם בעת עריכת החיפוש
18 מעיבה על תקינות השגת הראיות הן מהבחינה הפרוצדוראלית והן מהבחינה
19 המעשית. לפיכך, יש להעניק משקל מכריע להגנה על תקינות ההליך וטוהרו
20 ולהעדיפו על-פני הערך של חשיפת האמת.

21
22 **ג. לבסוף טענו באשר לנזק מול התועלת החברתיים הכרוכים בפסילת הראיה** - כי
23 במקרה הנדון, זכותו של הנאשם להליך הוגן גוברת על אינטרס הלחימה בפשע
24 ושלוש הציבור, מה גם שבידי המאשימה ראיות נוספות עליהן תוכל להתבסס
25 לצורך הרשעת הנאשם.

26
27 עוד טענו כי יש לדחות את טענת המאשימה לפיה חזקה על הנאשם, קצין משטרה בעברו, שידע כי
28 לאחר החיפוש בביתו יבוצע חיפוש במשרדו, ולכן היה עליו לדרוש להיות נוכח בעת עריכת
29 החיפוש.
30 לבסוף טענו, כי גם על-פי שרטוט מבנה המשרד (ת/1816), ניתן להיווכח בהפרדה פיזית בין
31 חלקיהם של הנאשם ופילוסוף במשרד. בנוסף, החומר שנתפס במשרד מלמד כי חלקם של
32 המסמכים נושא את שם המשרד המשותף "בללי-פילוסוף חקירות", אולם חלקם האחר נושא את
33 השם "בללי חקירות" או "פילוסוף חקירות" בלבד.

34
35 **44. באי-כוח המאשימה הפנו לצו החיפוש שניתן על-ידי בית-משפט השלום (ת/247), בו**
36 **צוינו שמותיהם של שני מחזיקים חלופיים - הנאשם ופילוסוף, כאשר שם המשרד המתנוסס על**
37 **הצו הינו: "משרד בללי-פילוסוף".**
38 עוד טענו, כי פילוסוף חתם על הסכמתו לעריכת החיפוש אף ללא צו החיפוש (ת/248).
39 באי-כוח המאשימה הוסיפו וצינו, כי ניתן להיווכח גם משרטוט המשרד (ת/1816) שמדובר
40 ביחידה אחת, כאשר ההפרדות היחידות הינן בין חדרו הקודם של יוני אור והמחסן, לחלל המרכזי,



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

אולם החלל המרכזי מחולק לשניים באמצעות מחיצת גבס מונמכת המחלקת את המשרד לשתי פילות עבודה. מכאן, כי מסקנת השוטרים שמדובר במשרד חקירות אחד הגיונית וסבירה. בנוסף, עורכי החיפוש העידו וציינו, כי בשום שלב לא טען פילוסוף - שהינו תופש המקום - כי קיימת הפרדה כלשהי בינו ובין הנאשם, ואף היה זה שהצביע עבור השוטרים על שולחנו ומסמכיו לעומת שולחנו של הנאשם ומסמכיו, כאשר בשום שלב לא טען כי בינו לבין הנאשם לא מתקיימת שותפות, ואף צפה באיסוף הראיות משניהם. באי-כוח המאשימה ציינו כי פקד פרידמן, ראש צוות החקירה, העיד שלא הייתה כל סיבה נסתרת לעובדה שפילוסוף, ולא הנאשם, הובא לחיפוש במשרד, אלא שלא ראו חובה או צורך להביא את שני המחזיקים יחד. לטענת המאשימה, הן הנאשם והן פילוסוף אישרו בעדותם כי ניהלו תיקים משותפים, החיפוש בוצע במקום החיפוש שהוגדר בצו, כאשר פילוסוף הוא בגדר "מחזיק" במקום לעניין הוראות החוק, ואין ספק כי הנאשם ופילוסוף הם בגדר מחזיקים במשותף את המשרד, כאשר **סעיף 28 לפקודה**, הדין בנוהל החיפוש, מדבר במחזיק בלשון יחיד, וברי כי לא קיימת חובה לקיים את החיפוש כאשר שני המחזיקים נוכחים במקום. עוד ציינה המאשימה כי חזקה על הנאשם, אשר ידע את החשדות המיוחסים לו והינו קצין משטרה לשעבר וחוקר פרטי, שצפה את החיפוש במשרד אך לא ביקש להיות נוכח בעת החיפוש במשרד ולא סורב לכך. כאשר לאופן איסוף החומר שנתפש, ציינה המאשימה כי השוטרים הקפידו על הפרדה והבדלה של החומר שנתפש בשולחנו של הנאשם אל מול החומר שנתפש בשולחנו של פילוסוף, במהלך ביצוע החיפוש נערך רישום של הפריטים על-פי מקום תפיסתם, התפוסים מוינו בארגזים בהתאם למקום תפיסתם, כאשר האבחנה היכן מצוי שולחנו של פילוסוף לעומת שולחנו של הנאשם התבססה על הסבריו של פילוסוף. בתחנת המשטרה נערך פירוש וסימון מדויק יותר של התפוסים. לפיכך, טענו באי-כוח המאשימה כי יש לדחות את כל הטענות בדבר החיפוש, שכן החיפוש בוצע בהתאם להוראות **הפקודה** הן במישור הסמכות והן במישור נוהל ואופן ביצוע החיפוש. לחילופין טענו, כי גם בהנחה שנפל פגם מסוים באופן ביצוע החיפוש - הרי שאין בכך כדי להביא לפסלות הראיות שנתפסו במסגרת החיפוש. באי-כוח המאשימה הפנו גם הם ל-**פרשת יששכרוב**, וטענו כי בהתאם ל- **הלכת יששכרוב**, הרי שלאחר שבית-המשפט מגיע למסקנה שהופרו הוראות החוק, יש לבחון את אי-החוקיות שנפלה בהשגת הראיה בהתאם לאותן אמות-מידה שנקבעו שם:

א. באשר לאופייה וחומרתה של אי-החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הראיה - טענו כי אין מדובר בפגם כה חמור שיש בו כדי להביא לפסילת הראיה, עורכי החיפוש פעלו תחת הרושם שהם פועלים בסמכות ומדובר בטעות בתום-לב.

ב. באשר למידת ההשפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראיה שהושגה - טענו כי אין בין הפגם הנטען לבין מהימנות הראיות שנתפשו בחיפוש ולא-כלום. המדובר בראיות חפציות, בעלות קיום עצמאי נפרד מאופן השגתן, כך שאין באי-החוקיות כדי לפגוע באמינותן.

ג. באשר לזיקה הנדרשת בין אי החוקיות לבין השגת הראיה, הפנו באי-כוח המאשימה ל-ע"פ 9897/05 אלמגור נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(4) 1867, שם ערך בית-המשפט העליון אבחנה בין ראיה חפצית לבין הודאת חשוד שנדונה ב-**פרשת**



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 **יששכרוב**, לעניין הזיקה הנדרשת בין התנהגותם הפסולה של השוטרים לבין מציאת
- 2 הראיה.
- 3
- 4 לחילופי חילופין, טענו באי-כוח המאשימה כי גם בהנחה שנפל פגם באופן תפישת הראיות שיש
- 5 בו כדי להביא לפסילתן - הרי שהתייחסותם של הנאשם, פילוסוף ויוני אור בעדויותיהם בבית-
- 6 המשפט אל המוצגים, מכשירה "מחדש" את אותן ראיות.
- 7
- 8 45. הסמכות לקבלת צווי חיפוש ועריכת חיפוש במקום ובחומר מחשב, מצויה כאמור
- 9 בפקודה. סעיף 23 לפקודה קובע את סמכותו של בית-המשפט ליתן צווי חיפוש, ואילו סעיף
- 10 23א לפקודה קובע את הסמכות לעריכת חיפוש בחומר מחשב ואופן ביצועו. בנוסף, קובע סעיף
- 11 26 לפקודה את נוהל עריכת החיפוש, הכולל את הדרישה לעריכת החיפוש בנוכחות שני עדים
- 12 שאינם שוטרים, כאשר לחובה האמורה ישנם חריגים, שהרלוונטי לענייננו הוא בקשתו של תופש
- 13 המקום לערוך את החיפוש ללא עדים, תוך שהדבר יירשם בפרוטוקול (סעיף 26(א)(3))
- 14 (לפקודה).
- 15
- 16 סעיף 27 לפקודה קובע כי:
- 17
- 18 **"רשימת כל החפצים שנתפסו אגב חיפוש, בין שנערך על פי צו ובין שלא**
- 19 **על פי צו, והמקומות שבהם נמצאו, תיערך על-ידי מי שביצע את החיפוש**
- 20 **ותיחתם בידי העדים או בחותמתם."**
- 21
- 22 באשר לנוכחותו של תופש הבית או המקום, קובע סעיף 28 לפקודה:
- 23
- 24 **"תופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, יינתן לו להיות**
- 25 **נוכח בחיפוש, ולפי דרישתו יימסר לו העתק של רשימת החפצים**
- 26 **שנתפסו, חתום בידי העדים או בחותמתם."**
- 27
- 28 כאמור, טוענים באי-כוח הנאשם כי סעיף 28 לפקודה מנוסח בלשון ציווי, ואינו מותר שיקול-
- 29 דעת לרשויות החקירה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

לדידי, עיון בכותרת הסעיף ובתוכנו - כמו גם עיון בהצעת החוק המקורית, שם נוסח הסעיף באופן שתופס הבית או המקום, או אדם מטעמו "**רשאי להיות נוכח בחיפוש**" - מלמד כי התכלית שעמדה לעיני המחוקק בהסדירו הוראה זו הינה מתן היתר לתופש המקום להיות נוכח בעת החיפוש, קרי, קיום זכות לתופש המקום להיות נוכח בעת החיפוש.

אכן מדובר בזכות שאין להקל בחשיבותה, כפי שנאמר ב-**בש"פ 3377/97 תאופיק נ' מדינת ישראל, תק-על 97(2), 46:**

"... אין צריך לומר שהקפדה על ביצוע נאות של צו חיפוש הוא מידה המתחייבת מזכויות היסוד של האדם: סעיף 7(ב)-(ג) לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו."

עם זאת, עמדתה של ההגנה כי הימנעות רשויות החקירה מקיום הוראת סעיף 28 לפקודה תביא באופן גורף לפסילת הראיות שנתפשו כתוצאה מאותו חיפוש, ללא כל אבחנה בין מקרה למקרה, ללא הידרשות ובחינה של הנסיבות שהביאו את חוקרי המשטרה להימנע מלהקנות לחשוד את הזכות האמורה - הינה עמדה מרחיקת-לכת. גם בהנחה שהייתי מקבל את טענת הנאשם כי בינו לבין פילוסוף מתקיימת הפרדה מוחלטת, ולכל היותר השניים חולקים משרד משותף אך פועלים בנפרד - הרי שאין חולק כי במקרה הנדון צו החיפוש ניתן כדין. כמו-כן אין חולק, כי הצו ניתן לעריכת חיפוש במשרד 'בללי-פילוסוף' וכי המחזיקים שצוינו על-גבי הצו הינם שניים: הנאשם ופילוסוף.

באשר לטענת פילוסוף בבית-המשפט לפיה התנגד לעריכת החיפוש בחלקו של הנאשם - כפי שקבעתי בפרק הדן בהערכת עדותו, התרשמתי כי פילוסוף ביקש בעדותו לסייע לנאשם ככל שלא ידו - כל עוד לא היה בדברים שמסר כדי להפלייל או לפגוע בו או באחר כדוגמת יוני אור. בנוסף, קבעתי כי עדויות אנשי החקירה אשר מסרו כי פילוסוף לא הביע כל התנגדות לעריכת החיפוש בחלקו של הנאשם, לא ציין כי הם אינם שותפים ואף הצביע על מקום מושבו של הנאשם - אמינות ומהימנות בעיני. יתרה מכך - חזקה על אנשי החקירה, כמו גם על פילוסוף שהינו איש משטרה בעברו - כי במידה והיה מביע התנגדות או מעלה טענה כלשהי לעניין החיפוש בחלקו של הנאשם, הדברים היו מוצאים ביטויים על הכתב בדו"ח החיפוש או בזכ"ד. העובדות שעולות מעדויות החוקרים כי פילוסוף לא זו בלבד שהסכים לעריכת החיפוש ללא נוכחות שני עדים, אלא שלא התנגד לעריכת החיפוש בחלקו של הנאשם, לא ציין בשום שלב כי הם אינם שותפים ואף שיתף פעולה עם החוקרים עת הסביר והצביע על שולחנו ועל שולחנו של הנאשם, בנוסף לעובדה שצוינה לעיל בדבר היות הצו מופנה למשרד 'בללי-פילוסוף' תוך ציון שני מחזיקים - מביאות למסקנה, כי בנסיבות אלה לא ניתן לבוא בטרזוניה לאנשי החקירה על כך שביצעו את החיפוש ללא נוכחות הנאשם מתוך זדון וכוונה תחילה, אלא לכל היותר ניתן לקבוע כי מדובר בטעות בתום-לב, עקב מסקנתם השגויה כי מדובר בשותפים לעסק המחזיקים במשותף במקום.

כמצוין ב-**פרשת יששכרוב**, סוגיית תום-ליבם של החוקרים הינה אינטגרלית לשיקולי בית-המשפט:



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 "על מלאכת האיזון האמורה להיעשות בזהירות הראויה ובהתחשב
- 2 במכלול נסיבות העניין. כפי שיפורט להלן, לא הרי אי-הוקיות חמורה
- 3 שבוצעה במוזון על-ידי גורמי החקירה לשם חשגת הראיה, כהרי פגם
- 4 זניה בהליכי החקירה שנעשה בתום-לב וללא השפעה ממשית על
- 5 זכויותיו של הנחקר."
- 6 (פרשת יששכרוב שלעיל, עמ' 1142).
- 7
- 8 למעלה מכך, נוכח הראיות שהובאו בפני בהקשר זה, עדותם של עדי התביעה ואף עדות הנאשם
- 9 עצמו - מצאתי לקבוע כי נוכחותו של פילוסוף במשרד בעת עריכת החיפוש מקיימת את הוראת
- 10 סעיף 28 לפקודה, המקנה ל"תופש הבית או המקום שמחפשים בו" להיות נוכח בעת
- 11 החיפוש.
- 12 ראשית, התרשמתי כי הנאשם ופילוסוף קיימו שותפות מהותית. אף שבתחילת דרכם המשותפת
- 13 פעלו השניים באופן נפרד, בחלוף הזמן החלו לפעול יותר ויותר כשותפים, כאשר במועד
- 14 הרלוונטי לעריכת החיפוש ניתן לראות בהם שותפים לכל דבר ועניין.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 כפי שעולה מראיות התביעה ואף מעדותם של פילוסוף והנאשם - השניים פעלו במשותף בכל
2 התיקים החדשים שקיבלו, חתמו על הסכם שכירות משותף מול בעל הנכס, חתמו על הסכמים
3 ביניהם לגבי אופן חלוקת ההכנסות המשותפות, הציגו עצמם כשותפים באתר האינטרנט המשותף,
4 בניירת המשרדית הכוללת את שם המשרד המשותף, הציגו עצמם בפני הלקוחות כשותפים, פעלו
5 בשיתוף-פעולה מלא בחלק ניכר מהתיקים בכלל, ובכל הנוגע לפרשת 'הסוס הטרויאני' בפרט.
6
7 במצב זה, כאשר ברי לכל (ואף הנאשם ופילוסוף אישרו זאת) כי השניים ביקשו להציג עצמם
8 כשותפים לכל דבר ועניין, אף שניהלו מערכת חשבונות נפרדת - מנוע הנאשם מלהעלות את
9 הטענה כי חוקרי המשטרה פעלו שלא כדין ובזדון כאשר נמנעו מלהביאו למשרד בעת עריכת
10 החיפוש, ולטעון כי בינו לבין פילוסוף לא התקיימה החזקה משותפת במשרד. יתרה מכך - הנאשם
11 לא טען ולא הצביע על כל נזק ראייתי ממשי או אחר שנגרם לו עקב אי-הבאתו לחיפוש במשרד.
12 בנסיבות אלה, לא ניתן לומר כי נפל פגם כלשהו, ובנדאי שלא פגם ממשי, בעריכת החיפוש
13 במשרד ללא נוכחות הנאשם אך בנוכחותו של פילוסוף, מי שהחזיק במשרד יחד עם הנאשם ומי
14 שהיה גם הוא חשוד בפרשה.
15
16 אני דוחה מפ'ל נכ'ל את טענת ההגנה כי חוקרי המשטרה נמנעו בכוונת מכוון להביא את הנאשם
17 לחיפוש במשרד פיוון שזה הקשה עליהם בהתנהגותו המתלהמת והתוקפנית, ואין בליבי ספק כי לו
18 סברו השוטרים שיש בעריכת החיפוש ללא נוכחותו של הנאשם רבב של אי-חוקיות - לא היו
19 פועלים כפי שפעלו והיו דואגים להביא את הנאשם למשרד לישם ביצוע החיפוש.
20 למעלה מכך, גם בהנחה שנפל פגם מסוים בהעדרו של הנאשם בעת החיפוש, הרי שכמצוין לעיל,
21 מדובר בטעות בתום-לב, כאשר גם יישום אמות-המידה שנקבעו ב- **פרשת 'ששכרוב'** על המקרה
22 הנדון - מביא לידי מסקנה כי אין בין הפגם הנטען לבין תפישת אותן ראיות חפציות ולא-כלום.
23
24 בהקשר זה מקובלות עליי טענות המאשימה כי יש להבחין בין אי-חוקיות אשר בעטייה נתפסו
25 ראיות חפציות אובייקטיביות, לבין אי-חוקיות שבעטייה נגבתה הודאת נאשם, ראיה מילולית וכל
26 ראיה אחרת שיש באי-החוקיות כדי להשפיע על אובייקטיביות הראיה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

ב- פרשת יששכרוב נתן בית-המשפט העליון דעתו לאבחנה בין סוגי הראיות השונים ואופן תפיסתן:

"לבסוף, ניתן לבחון האם הראיה הייתה מתגלית או מושגת על-ידי רשויות אכיפת החוק, גם לולא השימוש באמצעי החקירה הבלתי כשירים. כאשר התשובה לשאלה זו חיובית, עשוי הדבר להפחית מעוצמת הפגיעה בזכותו של הנאשם להליך הוגן אם תתקבל הראיה המשפט".
(עמ' 1147).

ובהמשך:

"בעניינן של שתי השאלות האמורות עשויה להיות חשיבות רבה לאופיה של הראיה בה מדובר - הפצית, מילולית או אחרת. ראיות הפציות, כגון: נשק, סם או רכוש גנוב, הן בעלות קיום עצמאי ונפרד מאי החוקיות שהיתה כרוכה בהשגתן, ובדרך-כלל לא יהא באי-החוקיות האמורה כדי לפגום באמינותן של ראיות אלה. לפיכך, משקלם של השיקולים המצדדים בקבלתן של ראיות הפציות הוא בדרך-כלל רב".
(עמ' 1148).

עוד ראו, באשר לאבחנה המתבקשת בהקשר זה בין ראיות הפציות לראיות מילוליות: ע"פ 9897/05 אלמגור הנ"ל, בעמ' 1877:

"אניח שהלכת יששכרוב שלא הייתה קיימת בזמן החיפוש חלה על המקרה שלפנינו. גם בהנחה זו אין לפסול את החולצה כראיה. בפני בית-המשפט המחוזי לא סיפקו השוטרים כל הסבר מספק לכך שעורך הדין לא נכח בחיפוש ואף ענו תשובות מתחמקות (ראו עמודים 63-68 לפרוטוקול הדיון).

אכן, הזכות להיעזר בעורך דין בשלבי החקירה השונים הינה זכות מרכזית במסגרת ההליך הפלילי ההוגן; אולם, התנהגותם של השוטרים בחיפוש אינה מביאה למסקנה ההכרחית שיש לפסול את הראיה שהתגלתה עקב החיפוש. בנסיבות העניין לא ניתן לומר כי מתקיימת הזיקה הנדרשת בין ההתנהגות הפסולה של השוטרים לבין מציאת הראיה (ראו ע"פ יששכרוב פסקה 64 לפסק דינה של השופטת ביניש).

גם לולא היו נכשלים השוטרים באי הזמנת עורך הדין, הייתה החולצה מתגלית (והשוו: ע"פ 5203/98 חסון נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 274 (2002)). החולצה הינה ראיה הפצית, שגילוייה לא היה תלוי בנוכחותו או בהיעדרו של עורך הדין. מסכימה אני עם בית-המשפט המחוזי שהאפשרות לפיה החולצה הושלתה הינה קלושה ביותר. לפיכך ניתן לקבוע כי לחולצה שנמצאה יש קיום עצמאי ללא קשר לאי החוקיות שבפעולת המטרה, וכי הפגם לא השפיע על מזהימותה של הראיה (ע"פ



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 ישישכרוב, פסקה 71 לפסק דינה של השופטת ביניש) (הדגשים אינם במקור
- 2 - ח.כ.)."
- 3
- 4 כן ראו: יקדמי, "על סדר הדין בפלילים", חלק ראשון, הליכים שלפני משפט, ב, תשס"ח,
- 5 עמ' 671:
- 6
- 7 "מאז פסק הדין בפרשת יששכרוב, תיבחן קבילותה של ראיה שהושגה
- 8 בחיפוש בלתי-חוקי באמות המידה שקובעות דוקטרינת הפסילה
- 9 הפסיקתית; כאשר זו מעניקה "יחס מיוחד" לקבילותן של ראיות חפציות -
- 10 המזכרות בעד עצמן - שנתגלו ונתפסו בחיפוש בלתי-חוקי (הדגשה שלי -
- 11 ח.כ.)."



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 בענייננו אין חולק כי מדובר בראיות חפציות אובייקטיביות שהיו קיימות במשרד, כך שנוכחות
2 הנאשם בעת עריכת החיפוש לא היה בה כדי להעלות או להוריד מאופיין וטיבן.
3 בנוסף, חוקרי המשטרה כאמור הקפידו על הפרדה ברורה בין החומר שנתפס בשולחנו של הנאשם
4 לבין החומר שנתפס בשולחנו של פילוסוף, כאשר רוב רובן של הראיות שמדובר בהן הופקו
5 ממחשבו של הנאשם, נמצאו ביומניו ובפתקים שרשם בכתב-ידו ובמסמכים שהקשר בינם לבין
6 הנאשם עולה באופן ברור מתוכם. בנסיבות אלה, אין מתקיים חשש ששויכו לנאשם ראיות
7 מפלילות לא לו.

8
9 לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי הראיות שנתפסו במהלך החיפוש במשרד קבילות, כאשר
10 משקלן של אלה ייקבע בהתאם למהימנותה של כל ראיה בפני עצמה, ללא קשר לסוגיית החיפוש.
11

הרשעה על-סמך ראיות נסיבתיות

12
13
14 46. כאמור לעיל, הראיות שהציגה המאשימה כנגד הנאשם הינן ראיות נסיבתיות, שעל-בסיסן
15 מתבקשת הרשעתו.
16

17 סוגיה זו של הרשעת נאשם על-סמך ראיות נסיבתיות נדונה רבות בפסיקה. בע"פ 4656/03
18 מידופולסקי נ' מדינת ישראל, תק-על 2004 (4) 1825, בעמ' 1827, ציין כב' השופט לוי:
19

20 "...כידוע, אין משקלן של ראיות מסוג זה נופל מכוון של ראיות ישירות,
21 ובלבד שלא ניתן להסיק מהן אלא מסקנה הגיונית אחת המקימה יסוד
22 להרשעה. אף לא נדרש כי כל אחת מן הראיות הנסיבתיות בפני עצמה
23 תוביל להרשעה, ודי בכך שכל הראיות יחד כאשר הן משתלבות זו בזו
24 מעשה-פסיפס, יצביעו על הנאשם, וברמה הנדרשת בפלילים, כמבצעה
25 של העבירה..."



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

באשר לאופן בחינת מארג הראיות הנסיבתיות שמובאות בפני בית-המשפט, נאמר ב-ע"פ
4086/91, 4138/91 מימון ופדידה נ' מדינת ישראל, פ"ד מז (2) 868, בעמ' 873:

"הכלל הוא, כידוע, שבבחינת השאלה אם יש בראיות נסיבתיות שהובאו
לפניו כדי לבסס הרשעה, מוטל על בית-המשפט לבחון את מכלול
הראיות הנסיבתיות, ואת הסברי הנאשם, במבחיני ההיגיון וניסיון החיים,
ורק אם המסקנה המרשיעה, אשר מוסקת מן הבחינה הזאת, גוברת באופן
ברור והחלטי על כל תזה חלופית ואינה נותרת כל מסקנה סבירה אחרת,
ניתן לומר שאשמת הנאשם הוכחה מעל לספק סביר."

עוד ראו: ע"פ 528/76 צלניק ומזוז נ' מדינת ישראל, פ"ד לא (3), 701, בעמ' 706:

"יש ובית-משפט אינו מוכן להסיק מסקנה חד-משמעית, לכאן או לכאן,
מהנסיבות שהוכחו בפניו ואז עליו לזכות את הנאשם מחמת הספק; ויש
שהנסיבות יוצרות, לדעתו, תמונה שלמה כל כך עד שבהיעדר הסבר
משכנע מצד הנאשם, מן הנמנע להגיע למסקנה אחרת זולת זו שאשמת
הנאשם הוכחה."

באשר להרשעה על-סמך ראיות נסיבתיות בדגש על עבירות מחשבים, ראו: ת.פ. (מחוזי-ת"א)
40250/99 מדינת ישראל נ' בדיד ואח', תק-מח 2001 (3), 1793, בעמ' 1795:

"מאפיין נוסף של עבריינות מחשבים, בכלל זה של ביצוע עבירות
באמצעות מחשב, הינו הקושי היחסי בהוכחתן. ההגנה תלתה יתרה
פעמים רבות בעובדה, שלא היו ראיות ישירות לביצוען של העבירות,
ולפיכך ביקשה לזכות את הנאשמים. טיעון זה של ב"כ הנאשמים, איננו
מתיישב עם אופיין של העבירות. בעידן המחשב והאינטרנט, שוב אין
העברייני נזקק לגעת באופן פיזי במושא העבירה.
עברייני המחשב, בדומה לעברייני ה"צוארון הלבן" פועל בדרכים
מתחכמות, לעתים במסגרות חובקות עולם, תוך התעלמות מגבולות
גיאוגרפיים, ובכך מנסה להסוות את פעילותו העבריינית. כפועל יוצא,
ברי, כי ראיות ישירות אך לעתים רחוקות יכריעו את הכף לחובתו.
בהקשרים אלו, בכוחן של ראיות נסיבתיות להוות משקל מכריע בהוכחת
אחריותם של עברייני המחשב לביצוע העבירות המיוחסות להם."

בענייננו, הציגה המאשימה תשתית ראיתית המבוססת על ראיות נסיבתיות למכביר שעומדות
לחובתו של הנאשם; אולם כאמור בפרק הדן בעדותו - לא זו בלבד שהנאשם שתק וסירב ליתן
הסבר לאותן ראיות במהלך חקירתו במשטרה, אלא שגם במהלך עדותו בבית-המשפט נמנע
מלספק הסבר הגיוני ומתקבל על הדעת למרבית הראיות שהוצגו לו במהלך החקירה הנגדית,
סירב לשתף פעולה, השיב באופן עמום ומתחמק ונמנע מלהתמודד באופן ישיר עם אותן ראיות,
תוך שדבק בהכחשה גורפת וסתומה גם בעניינים ברורים וטריוויאליים, הכחשה שאינה עולה



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 בקנה אחד הן עם רצונו לספר את האמת (כפי שהצהיר בתחילת חקירתו) והן עם מארג הראיות
 2 המסבכות אותו באופן שאינו מותיר מקום למסקנה אחרת מלבד אשמתו.
 3

4 באשר לערפול הראייתי של העדר הסבר מצידו של נאשם, ראו: ע"פ 501/81, 610/81
 5 אבו-חצירה וחיון נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(4), 141, עמ' 147-148:
 6

7 "...הלכה היא, שכאשר 'הוכחו עובדות המסבכות את הנאשם במעשה
 8 העבירה, ויוצרות לכאורה ראייה לחובתו, והנאשם אינו מנסה כלל
 9 להמציא הסבר מצידו לעובדות שהוכחו, או שהוא בודה מלבדו דברים שאין
 10 להם שחר, רשאי בית-המשפט, בתנאים מסויימים, לקבוע על-סמך זה
 11 את אשמת הנאשם' (מדברי השופט זילברג בע"פ 38/49 הנ"ל, בעמ'
 12 835).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

כן ראו, באשר למידת ההוכחה הנדרשת לז'שם הרשעה, את ע"פ 6251/94 בן-ארי נ' מדינת
 ישראל, פ"ד מט(3), 45, בעמ' 68:

"לצורך הרשעה לא נדרש שבית-המשפט יפעל על-סמך ודאות גמורה.
 השכנוע מעל לספק סביר הוא, בהשוואה למידת ההוכחה במשפט
 האזרחי, עניין שבדרגה, ומן ההן משתמע הלאו, היינו כי הכלל הראייתי
 אינו מחייב כי האשמה תוכח מעבר לכל ספק. הספק צריך להיות סביר.
 מול חומר ראיות לכאורה, על הנאשם להציג קו הגנה ממשי, ריאלי,
 מתקבל על הדעת, אשר אינו פרי הדימיון בלבד. אם בית-המשפט הדין
 בדבר אינו מאמין בנכונות סיפורו של הנאשם ואינו מגלה בחומר
 הראיות יסוד ושורש לגירסה אשר הוא מעלה, אין הוא חייב להעדיף את
 הגרסה נטולת השורשים של הנאשם על הגרסה הבנויה על יסודות
 איתנים שלא נתערערה מכוח הספק, רק משום ש"יתכן" ו"אפשרי הדבר"
 שהגרסה של הנאשם, התלויה על בלימה, נכונה היא."

משקבעתי כי הנאשם נמנע מלספק הסבר חלופי המתיישב עם ההיגיון, ניסיון החיים והשכל הישר
 למסכת העובדתית המסבכת אשר הציגה המאשימה - אני קובע כי ראיות המאשימה מצביעות על
 אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר.

47. אין בכוונתי לשוב ולציין את כל אותן ראיות נסיבתיות שהציגה המאשימה, אך אציין
 להלן את עיקר הראיות שהביאו לידי מסקנה זו:

א. ראיות המצביעות על היכרותו הישירה של הנאשם עם רות האפרתי, כגון:
 רישומים בכתב-ידו של הנאשם ביומניו ופנקסיו בדבר "מלכת היופי" ו"מלכת
 הכיתה", כאשר המאשימה הוכיחה כי כך נהג הנאשם לכנות את רות האפרתי;
 רישומים של פרטיה ותכתובות שנתפסו על שולחנו.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- ב. הפקדות כספים שביצע הנאשם לחשבונה של רות האפרתי, בתאריכים תואמים באופן מובהק את התאריכים המשמעותיים הקשורים ל"פרויקט שוויץ" ולעניין מנילוביץ'. ובהתאם, חשבוניות שהוצגו בנוגע להעברות אלו על-שמו של הנאשם, בציון שמות הקשורים לאותו "פרויקט שוויץ".
- ג. הקשר ההדוק בין הנאשם לחוקר צביקה מנילוביץ', האיש שמאחורי "פרויקט שוויץ" והקורבנות הקשורים לעניין זה. כמו-כן התרשומות שביצע הנאשם והפגישות התכופות שלו עם מנילוביץ' - שהתקיימו בהתאמה לתאריכים משמעותיים בהתגלגלות "פרויקט שוויץ". זאת למול העדר הסבר הגיוני מצד הנאשם לפגישות אלו, מלבד אמירתו הכללית כי שוחחו על כדורגל.
- ד. מספר רב של רישומים ביומניו ופנקסיו של הנאשם הכוללים פרטים של קורבנות ושל מזמיני חקירות הקשורים לפרשת 'הסוס הטרויאני' ("פרויקט שוויץ"; שושי טויטו ('טויטו פלסט'); רישומים בעניין חברת 'אורבוטק' ועוד). שורה של תכתובות ופגישות שביצע הנאשם עם גורמים שונים, כאשר מתוכנן של תכתובות אלו ניתן להבין כי רובן מתקשרות ישירות לעניין קידום הפעילות של 'הסוס הטרויאני'. זאת למרות שנראה כאילו אלו נוסחו בכוונה תחילה בצורה מסתורית ומפולפלת, כגון: תכתובות עם עידו בן-יוסף בנושא "מודיעין וריגול עסקי סודי בנוגע ל'פרויקט שוויץ'"; תכתובות עם החוקר הפרטי האמריקאי בני נוימן שנתפסו על שולחנו של הנאשם, בנוגע ל"ריגול טכני ותעשייתי מתקדם"; פגישותיו עם יאיר קרני בנוגע ל"הוצאת מידע ממחשבים" עבור לקוחות רוסים, במקביל לתכתובות של רות האפרתי ופילוסוף בדיוק באותו עניין.
- ה. אלפי קבצים שהורדו מקורבנות 'הסוס הטרויאני' ונתפסו על-גבי מחשבים ועל-גבי הדיסק הקשיח הנייד השייכים לנאשם ואשר נושאים את שמו, ובהם נתפסו גם תכתובות אחרות של הנאשם. המאשימה גם הצליחה להראות, כי חלק ניכר מאותם הקבצים בדיוק, נתפסו במספר מחשבים ואביזרי אחסון שונים של הנאשם, במחשבי מנילוביץ'-מסד, וגם בשרת BP007, במהלך החקירה הסמויה והגלויה.
- ו. עדים שתיארו כיצד תיאר בפניהם הנאשם, שוב באופן מעומעם, את יכולותיו בעניין השגת מידע ממחשבים זרים. בין אלו יש לציין את אבי גונן, שהעיד שהנאשם אמר לו כי באפשרותו להגיע לכל מאגר מידע בעולם, ואת עו"ד ארנון שוטלנד, לו הציע הנאשם מידע סודי באמצעות מחשבים.
- ז. עדותו של פילוסוף, שלמרות מחויבותו הברורה לנאשם לא הצליח לטשטש את הקשר של הנאשם לפרשה, או לחילופין לקחת את מלוא האשמה על עצמו או להטילה על אחר.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 **ח.** עדותו של יוני אור, שלמרות שהנאשם ניסה להפכו לשעיר לעזאזל בפרשה,
- 2 האיר בעדותו המאוזנת והשקולה על שאירע במשרד.
- 3
- 4 **ט.** אמרות-החוץ של רות האפרתי, הכוללות בעיקר הסברים ותכתובות על התנהלות
- 5 העניינים בפרשה, ואשר משלימים את התמונה לגבי תפקידו של הנאשם בה.
- 6 דוגמאות לכך הן תכתובות של רות האפרתי ופילוסוף בעניין "פרויקט רוסיה"
- 7 במקביל לשיחותיו של הנאשם עם יאיר קרני בעניין, והתכתובות בעניין שיווק
- 8 'הסוס הטרויאני' בארה"ב במקביל לנסיעתו של הנאשם לחברו נוימן שם.
- 9
- 10 **י.** הימנעות הנאשם מהבאת ראיות או עדי הגנה נוספים, אף שהצהיר שבכוונתו
- 11 לעשות כן (עמ' 1770, ש' 26 לפרוטוקול). הימנעות זו יוצרת את הרושם
- 12 שהנאשם חשש כי עדים אלה יסבכו אף יותר את מצבו (וראו לעניין זה: ע"פ
- 13 677/84, 679/84 שמש ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(4), 33 בעמ' - 49
- 14 (48).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 יא. התנהגותו התוקפנית של הנאשם במהלך חקירתו, חוסר שיתוף-הפעולה מצידו,
2 העדר הסבר סביר לשתיקתו במשטרה, ומנגד - עדותו של הנאשם בבית-המשפט,
3 כאשר גם במסגרתה לא סיפק אלטרנטיבה סבירה לגבי כל הראיות הנסיבתיות
4 המצוינות לעיל, התנהגותו האגרסיבית גם במהלך חקירתו בבית-המשפט, הטלת
5 האשמה על כל גורמי החקירה, עדי התביעה ובאי-כוח המאשימה, חוסר שיתוף-
6 פעולה וסירובו להשיב ולהתמודד עם שאלות שהוצגו לו במהלך חקירתו הנגדית,
7 באופן שעדותו בבית-המשפט לא רק שלא סייעה לו - אלא אף חיזקה את
8 המסקנה המפלילה לגביו - הכל כמצוין לעיל בפרק העוסק בעדותו של הנאשם
9 והתרשמות בית-המשפט.
10

קשירת קשר

11
12
13 48. בית-המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי-דין על מהותה ויסודותיה של עבירת
14 הקשר, וכך נאמר ב-ע"פ 3338/99 פקוביץ' נ' מדינת ישראל, תק-על 2000(4), 676, עמ' 696
15 (להלן: "פרשת פקוביץ'"):
16

17 "ההרשעה בעבירת הקשר לפי סעיף 499 מותנית, איפוא, בהוכחת שני
18 יסודות - ההתקשרות בין שניים או יותר, והיות מטרת ההתקשרות ביצוע
19 פשע... נציין גם כי היסוד של ההתקשרות בין שניים או יותר בעבירת
20 הקשר, איננו זהה במאפייניו להתקשרות הסכמית במסגרת המשפט
21 האזרחי; ההתקשרות איננה טעונה אותה רמת מסויימות הנדרשת לקיומו
22 של הסכם מחייב במשפט האזרחי. (ראו: דברי השופט חשין בע"פ 461/92
23 זכאי ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מז (2) 580, בעמ' 588). כך למשל,
24 הסכמה לפעול להשגת המטרה הפסולה "בכל דרך שתזדמן", עשויה
25 להספיק לעורך התקיימות היסוד העובדתי בעבירת הקשר (ע"פ 642/79
26 ע'טיאט נ' מדינת ישראל, פ"ד לד (3) 633, בעמ' 638); כך גם הסכמה
27 לפגוע במתלונן "בכל דרך שיחליט עליה הבוס" מקיימת את דרישת
28 ההתקשרות שביסוד העובדתי של העבירה (ע"פ 171/86 כהן נ' מדינת
29 ישראל, פ"ד מ (4) 489, בעמ' 494). מבחינת היסוד הנפשי של העבירה,
30 כבר נקבע בפסיקה כי הוא כולל כוונה להתקשר עם הצד השני לקשר,
31 וכוונה כי מטרתו הפסולה של הקשר תוגשם:
32
33

34 '...יסוד המנס ריאה, הטמון בעבירת קשר שכזאת, מצריך
35 שלקושר חיתה הכוונה לא רק לבוא לידי הסכם עם הקושר
36 השני בדבר ביצוע העבירה הסובסטנטיבית, אלא גם שזו
37 האחרונה תבוצע בעקבות ההסכם'.
38 (ע"פ 441/72 בשן (אגמיו) נ' מדינת ישראל, פ"ד כז(2) 141, בעמ' 150).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

(ראו גם: ע"פ 129/54 גולדשטיין ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד י, 505, בעמ' 515; ע"פ 611/80 מטוסיאן ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(4) 85, בעמ' 114).

בהתקיים היסודות האמורים, נשלמת עבירת הקשר כעבירה עצמאית, אף אם טרם נעשה דבר שיש בו כדי לקדם את הגשמתה של המטרה נשוא הקשר:

עבירת הקשר נוצרת בעת ששניים או יותר מסכימים ביניהם על ביצוע המעשה הבלתי-חוקי במועד כלשהו בעתיד. לשון אחרת, לצורך היווצרותו של הקשר, אין צורך בביצועו של מעשה גלוי אשר יהא בו משום מימוש הלכה למעשה של פגישת הרצונות, אשר באה לידי ביטוי בקשר עצמו'.

(דברי השופט שמגר בע"פ 541/75 סלברמן ואח' נ' מדינת ישראל (לא פורסם), בפסקה 4 לפסק-הדיון).
(לעניין זה ראו גם: עניין גולדשטיין הנ"ל, שם, שם; עניין בשן הנ"ל, שם, שם; עניין כהן הנ"ל, שם, בעמ' 495).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

אשר למטרת קשירת הקשר:

"יש לפחות להוכיח רצון משותף לבצע בעזרת מסוג מסוים (כגון, עבירת שוד), אם כי לאו דווקא עבירה קונקרטית במועד מוגדר." (ע"פ 330/85 ואח' דוד ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(2) 29).

על עובדת קיומו של הקשר, יכול בית-המשפט ללמוד הן מראיות ישירות והן מראיות נסיבתיות, ויכול הוא להסיק מסקנות בדבר קיומו על-ידי פעולות מאוחרות שהן בבחינת המאוחר מלמד על המוקדם, כפי שסוכמה ההלכה ב-פרשת פקוביץ, שם, עמ' 698:

"כפי שהובהר בפסיקתנו לא אחת, לצורך הוכחת יסודותיה של עבירת הקשר, אין הכרח כי התביעה תציג בפני בית-המשפט ראיות ישירות המצביעות על גיבושו של הקשר ועל פרטי ההתקשרות בין הצדדים לו. מעצם טבעו של הקשר הפלילי, בדרך-כלל הוא נרקם בסתר מבלי שניתן לו ביטוי פומבי. גם בהיעדר ראיות ישירות לקשר, יכול בית-המשפט להסיק את דבר קיומו מאירועים מאוחרים, במידה שיש בהם כדי ללמד על הקשר שקדם להם, בבחינת המאוחר המלמד על המוקדם. ובלשונו של השופט שמגר, כתוארו אז, בע"פ 228/77 זקצר ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לב (1) 701, בעמ' 718:

'לא אחת אין ראיות ישירות על מה שאירע במעמד קשירת הקשר, כי הרי הקשר הפלילי הוא מסוג המעשים שאינם נעשים לאור השמש אלא דוקא בסתר ובחשאי. בנסיבות כאלה אין מניעה לכך שבית-המשפט יסיק את דבר היווצרותו של הקשר ממערכת נתונים נסיבתית, לרבות ממעשים שאירעו אחרי קשירתו של הקשר ואשר להם השלכה אחורה, מאחר והם מעידים לפי טיבם ומהותם על מה שקדם להם.'

ראו גם דבריו של מ"מ הנשיא (כתוארו אז) שמגר בע"פ 685/81 אהרונ' ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לז (1) 673, בעמ' 686:

'...אחד ממאפייניה של עבירת הקשר הוא, כי היא נרקמת בדרך-כלל בסתר ובהיחבא, ולכן רבים יחסית המקרים, בהם נלמד על היווצרותו של הקשר ועל השותפים לו ועל זהות הקושרים מתוך מערכת הראיות בדבר ביצועו של הקשר, כפי שהיא נגולה לפני בית-המשפט, היינו מתוך ראיות נסיבתיות. יתרה מזו, בית-המשפט רשאי להסיק מסקנות כאמור מפעולות, שהן אליבא דכולי עלמא בגדר שלב מתקדם בביצוע מטרתו של הקשר, ואשר ייתכן שיש בהן כבר משום הגשמתו הסופית, ובלבד שהמאוחר מלמד על המוקדם. היינו, בתנאי שהביצוע או חלק ממנו, כמוכח



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בבית-המשפט, ישקף לפי מהותו והגיונו את אשר קדם לו
והוליד אליו.

(לעניין זה ראו עוד: ע"פ 639/79 אפללו ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לד
(3) 561, בעמ' 576; ע"פ 642/79 ע'טיאט הנ"ל, שם, בעמ' 637; ע"פ
949/80 שוחמי ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(4) 62, בעמ' 76-77; ע"פ
541/75 סלברמן הנ"ל, שם, שם).

וראו גם ע"פ 330/85 ואח' דוד דוד ואח' הנ"ל:

"כאשר מבקשים ללמוד על היווצרותו של קשר משורה של ראיות
נסיבתיות, חייבות אותן ראיות נסיבתיות להוליד למסקנה הגיונית יחידה
בדבר קיום הקשר."



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

באשר להיותה של עבירת הקשר עבירה עצמאית, ראו דברי כב' השופט א' א' לוי ב-**ע"פ 5391/07 כהן נ' מדינת ישראל, תק-על 2007(4), 4565, עמ' 4572:**

"עבירת הקשר היא עבירה העומדת בפני עצמה. מרגע שהוכח קיומו של הקשר נסללת הדרך להרשעה בעבירה זו, גם אם נוספות לה הרשעות בעבירות הפרטניות, ובלבד שלא יוטל יותר מעונש אחד (ע"פ 228/77 זקער נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(1) 701, 720 (1978); ע"פ 441/72 בשן נ' מדינת ישראל, פ"ד כז(2) 141, 149 (1973))."

בענייננו, נטען כי קשירת הקשר להפעלת תוכנת 'הסוס הטרויאני' בוצעה במסגרת משרד 'בללי-פילוסוף', בין הנאשם לבין פילוסוף, ובין פילוסוף כמייצג את המשרד לבין רות האפרתי, כאשר התקיימה בין הנאשם לבין פילוסוף חלוקת תפקידים ברורה.

אכן, אין צורך להוכיח כי הנאשם קיים קשר ישיר עם רות האפרתי או אף הכיר אותה, כדי לקבוע כי התקיים בינם הקשר (ראו: **ע"פ 14/60 שוקרון ואח' נ' היוז"מ לממשלה, פ"ד כרך י"ד (2), 1293**).

בנוסף, אין צורך להוכיח כי הנאשם הבין את אופן תהליך הקדירה למחשבי הקורבנות על כל פרטיו, ודי בהוכחת הבנתו של הנאשם כי מטרת הקשר הינה קדירה למחשבי הקורבנות והוצאת מידע - כמפורט בהרחבה בפרק העובדתי ובפרק העוסק בראיות הנסיבתיות, הבנה שכזו נדאי שהייתה לנאשם. כן ראו את מכתבי הנאשם לעידו בן-יוסף - ת/234 ו-ת/292, **נומרוטור 114; ת/221 ו-ת/292, נומרוטור 109**.

באשר לדרישה כי קשירת הקשר תיווצר לשם ביצוע עבירת "**פשע**" - הרי שגם זו מתקיימת בענייננו, נוכח העבירות הנוספות בהן הואשם הנאשם.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

ובאשר לקיומו של היסוד הנפשי הנדרש - על כך ניתן ללמוד מכ' ל אותן ראיות נסיבתיות שהוכחו בפני, אשר מלמדות על התארגנות מתוכננת, שאינה ספונטאנית ומקרית, התנהלות ומעשים שאפיינו את הנאשם ופילוסוף משך חודשים רבים, כגון: רכישת החומרה (שרת BP007, הדיסק הקשיח הנייד), איתור הלוקחות, התכתבויותיו של פילוסוף עם רות האפרתי, העברות הכספים לחשבונה של רות האפרתי, עיבוד וסינון המידע, הקשר של הנאשם עם מנילוביץ' בעניין "פרויקט שווייץ", ניסיונותיו של הנאשם לגייס לקוחות נוספים (בני נוימן ויאיר קרני) ולהרחיב את פעילות פרויקט 'הסוס הטרויאני' אל מעבר לים, כל אלה - מביאים לידי מסקנה בדבר אחריותו של הנאשם לעבירת קשירת הקשר.

המבצע בצוותא

49. העבירות המיוחסות לנאשם מיוחסות לו כמבצע בצוותא:

"מבצע בצוותא' הוא - על-פי ההגדרה שבסעיף 29(ב) לחוק - מי שנוטל חלק ב'ביצוע' העבירה, על-ידי עשיית 'מעשה' המצוי, על-פי טיבו, במעגל ה'פנימי' של ביצוע העבירה: כשלמוטג 'ביצוע' לעניין זה, יש משמעות רחבה מעבר לעשיית מעשה המבטא את הרכיב ההתנהגותי של הגדרת העבירה."
(ע"פ 2652/95, 2663/95 רז ולוגסי נ' מדינת ישראל, תק-על 96(1), 950).

באשר לאבחנה בין המבצע בצוותא לבין המסייע, בית-המשפט העליון הוסיף וקבע, בע"פ 4389/93, 4497/93 בן עזרא ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3), 239, עמ' 251-252:

"השוני בין המבצע בצוותא לבין המסייע מתבטא בכך שהמבצעים בצוותא משמשים גוף אחד לביצוע המשימה העבריינית. כולם עבריינים ראשיים, האחריות של כל אחד מהם היא ישירה. כל אחד מהם נוטל חלק בביצוע עיקרי של העבירה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 תרומתו של כל אחד מהמבצעים בעוונת היא "פנימית". כל אחד מהם
 2 הוא חלק מהמשימה העבריינית עצמה. לעניין האחריות בעוונת, אין
 3 נפקא מינא אם המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד
 4 ומקצתם בידי אחר... אכן לעניין הביצוע בעוונת, תיתכן חלוקת עבודה
 5 בין העבריינים, באופן שהם יפעלו במקומות שונים ובזמנים שונים, ומבלי
 6 שכל אחד מהם מייצא את העבירה, ובלבד שחלקו הוא מהותי להגשמת
 7 התכנית המשותפת. אחדות המקום והזמן אינה חיונית, ובלבד שחלקו של
 8 כל אחד מהם הוא חלק פנימי של המשימה העבריינית."
 9

10 ב-דנ"פ 1294/96 משולם ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5), 1, עמ' 23-24, מצטט כב'
 11 השופט מצא את קביעותיו של כב' הנשיא (דאז) ברק ב-ע"פ 2796/95 ואח' פלזנים נ' מדינת
 12 ישראל, פ"ד נא(3), 388:
 13

14 "בהתייחסו לפרשנותו של סעיף 29(ב) אומר הנשיא (בפיסקה 27
 15 לפסק-דינו), כי "מבחינת היסוד העובדתי, לא נדרש כי כל אחד
 16 מהמבצעים בעוונת יביצע בעצמו את כל היסודות העובדתיים של
 17 העבירה". ולחלן הוא מסביר ומוחיש בדוגמאות:
 18

19 "אכן, החוק רואה במבצעים בעוונת גוף אחד, הפועל
 20 באמצעות זרועות שונות. פעולתה של כל זרוע משוייכת
 21 לגוף כולו, ולכל אחד ממשתתפיו. על-כן, אם שניים נכנסים
 22 לחדר במטרה משותפת לגנוב, ורק אחד נוטל את החפץ
 23 הגנוב, כל אחד מהם הוא מבצע בעוונת של עבירה
 24 הגניבה. זאת ועוד: ביצוע בעוונת מחייב תכנון משותף.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

הוא מבוסס על חלוקת עבודה בין המבצעים. ביצוע בצוותא
אינו מבוסס בהכרח על אחדות המקום והזמן. על-כן,
שניים המתכננים שוד בנק, הם מבצעים בצוותא גם אם
האחד נכנס לבנק ונוטל באיזמים את הכסף, ואילו האחר
מבצע חסימה במרחק ניכר מהמקום."

ראה עוד: ע"פ 2463/94 גולשזילי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(1), 433, עמ' 446-447:

"מקום שמתבצעת עבירה על-ידי מספר אנשים כאשר לכל אחד מהם
תפקיד" בביצועה, באים כולם בגדר "מבצעים בצוותא"; ואין נפקא מינה
מה טיבו של ה"תפקיד" שממלא כל אחד מהם, היכן הוא מתבצע ומתי.
אכן, מן החיוב ה"לשוני" אפשר שיעל-פי טיבו של התפקיד, יראה אחד מן
המבצעים "עיקרי", כאשר האחרים "מסייעים" לו. ברם, זו תהיה הבחנה
לשונית-ספרות האפרתית" ולא הבחנה משפטית. בעיני המשפט, כולם
"מבצעים".

בענייננו, כעולה מחומר הראיות שהציגה המאשימה כאמור, התקיימה חלוקת תפקידים בין
הנאשם לבין פילוסוף. בעוד שפילוסוף הופקד על הקשר עם רות האפרתי ועל כל הפעילות
הטכנית שכללה תפעול שרת ה-BP007, הורדת הקבצים מן השרת וכו'; הופקד הנאשם על איתור
הלקוחות, קבלת הזמנות העבודה, העברת החומרים למזמינים, גביית הכספים מן המזמינים ואף
העברת חלק מהתשלומים לרות האפרתי, כך שהנאשם ופילוסוף פעלו כגוף אחד, כאשר כל אחד
מהם נטל על עצמו תפקיד בעשייה העבריינית, ולולא שיתוף-הפעולה ביניהם וביצוע חלקו של כל
אחד מהם - לא הייתה מתאפשרת התוכנית הפלילית במלואה.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

בהקשר זה מקובלת עליי טענת המאשימה כי מן הפן הראיתי ניתן לייחס לנאשם את כל אותן ראיות שעומדות לחובתו של פילוסוף ואינן בזירת המחלוקת, כדוגמת תכתובות דוא"ל בין פילוסוף לבין רות האפרתי (ת/1201) והמסמכים שנתפסו בשרת ה-BP007, כאשר הכחשת הנאשם בהקשר זה עומדת לו לרועץ, שכן משהוכחה קשירת הקשר והוכח הביצוע בצוותא, כאשר מנגד הנאשם מכחיש באופן גורף - קמה חזקה כנגד הנאשם כי כל אותם קורבנות לגביהם נתפס חומר בשרת ה-BP007, לגביו הוכח כי הנאשם שותף לרכישה ולאחזקה, ומשכך בעל שליטה פונקציונאלית-מהותית על החומר המצוי בשרת, וכל אותן ראיות המצביעות על מעורבות משרד 'כללי-פילוסוף' - עומדות גם לחובתו של הנאשם.

באשר לחומרים שנתקבלו בשרת ה-BP007, ממחשבי הקורבנות 'הוט טלוויזיה בכבלים', 'אלייד השקעות', 'מל"מ מערכות' ו'עוזי ייבוא חלפים' - המאשימה אינה מייחסת לנאשם הודעה לאותם מחשבים ואינה חולקת על כך שההודעה למחשבים אלו יועדה עבור משרדי חקירות אחרים שלא פעלו בצוותא-חדא עם הנאשם. עם זאת, המאשימה מבקשת לראות בנאשם כמי שסייע לפעילות של רות האפרתי על-ידי קבלת החומרים לשרת ה-BP007, ומתן אכסניה זמנית לקבצים אלה עקב בקשתה של רות האפרתי ובהסכמתם של פילוסוף והנאשם, כאשר היא מציינת כי קבצים אלו נשאו את הקידומת השמית הייחודית ל"סוס הטרויאני", וברור היה כי מדובר בקבצים שהושגו ממחשבי קורבנות אחרים.

באשר למודעות הנאשם והסכמתו לאחסון החומר שלעיל - מפנה המאשימה לתכתובות שבוצעו בין רות האפרתי לבין פילוסוף (ת/1201, **נומרטורים 350-351**) שם כותב פילוסוף לרות האפרתי כי עליו לקבל את הסכמת "שותפו" לצורך הקצאת מקום בשרת. פילוסוף מאפשר לרות האפרתי להשתמש בשרת למספר ימים (**נומרטור 357**), ומוצג ת/257, שהינו תיקייה ירוקה שנתפסה על שולחנו של הנאשם במשרד ובה נמצא מכתב מודפס מרות האפרתי לפילוסוף, שם היא מציינת: "**הסתדרנו עם האכסון ונוריד מעליך את החומר שהיה אצלך... תודה רבה על העזרה**".

אמנם המסייע לדבר-עבירה אינו צריך להיות מודע לכל פרטי העבירה, ודי בכך שהתכוון לסייע לעבירה מסוימת ולא לעבירה כלשהי; אולם בהקשר זה לא הוכח בפני במידת ההוכחה הנדרשת להרשעה בפלילים, כי הנאשם היה מודע בפועל בעת אחסון החומרים בשרת, לסיכומו של פילוסוף עם רות האפרתי בדבר מתן האפשרות להשתמש בשרת. מן הראיות שהציגה המאשימה בדבר תכתובות בין רות האפרתי לפילוסוף, עולה כי פילוסוף ציין שעליו לקבל את אישורו של שותפו, אך המאשימה לא הציגה כל תכתובת ממנה ניתן ללמוד כי אישור שכזה אכן ניתן על-ידי הנאשם. באשר לתכתובת שנמצאה בתיקיה הירוקה שנתפסה על שולחנו של הנאשם, גם בהנחה שהנאשם ידע וראה תכתובת זו, הרי שאין בה כדי ללמד על הסכמתו לאחסון החומרים, שכן תכתובת שכזו יכולה להתיישב גם עם המסקנה שהנאשם סירב לסייע לרות האפרתי, שכן כל שעולה מאותה תכתובת הינו כי רות האפרתי מודיעה על הורדת החומר מהשרת.

אשר על כן, מצאתי לזכות את הנאשם מסיוע לביצוע העבירות הנטענות בכתב-האישום ביחס למחשבי הקורבנות שלעיל.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

קבלת דבר במירמה

1
2
3
4
5
6

50. המאשימה מייחסת לנאשם עבירה של קבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות, בשל קבלת הזכות לחדור למחשבי הקורבנות במירמה ובשל קבלת כל אותם חומרים ממחשבי הקורבנות במירמה.

7

היסוד העובדתי בעבירה

8
9
10
11
12
13
14

51. היסוד העובדתי מורכב משני יסודות: האחד - הצגת טענה כוזבת, לרבות בדרך של מחדל, קרי העלמת עובדה שבנסיבות המקרה היה מקום להציגה (ע"פ 593/81 מנדלבאום נ' מדינת ישראל, פ"ד לוי(2), 505; ע"פ 5734/91 מדינת ישראל נ' לאומי ושות' בנק להשקעות, פ"ד מט(2), 4, עמ' 21-22); והשני - קבלת ה"דבר" מכוח אותה טענה. לישם גיבוש מרכיב זה נדרשת קבלה של "דבר" וקשר סיבתי בין המירמה לבין הקבלה. רכיב נוסף העשוי להתווסף ליסוד העובדתי של העבירה הוא קיומן של נסיבות מחמירות, אם ישנן כאלה. הרכיב ההתנהגותי בעבירה הוא הצגת הטענה הכוזבת.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

הרכיב הנסיבתי הוא "דבר" אשר מוגדר בסעיף 414 לחוק העונשין כדלקמן:

"דבר" - מקרקעין, מיטלטלין, זכות וטובת-הנאה;

"זכות וטובת הנאה" אינן חייבות להיות רכושיות-כלכליות (י. קדמי, "על הזין בפלילים", חלק שני, תשס"ו-2005).

ראו בהקשר זה: ע"פ 752/90 ואח' ברזל ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(2), 539, עמ' 555-556:

"וכשם שטובת-ההנאה שמקבל המרמה אינה חייבת להתבטא ביתרון או הישג חומריים, כך אין לראות כתנאי בל יעבור כי נגרמו למרומה, בעטיה של המרמה, נזק או הפסד מוחשיים. חזות הכל בעבירה של קבלת דבר במירמה הנה ביתרון או בהישג למרמה, ולא בחסר למרומה... הפסד למרומה יכול שיתבטא רק בעצם הפגיעה שנפגע בחופש השיקול וההכרעה שלו, כתוצאה מן המירמה. שכן האינטרס החברתי עליו באה עבירת המירמה להגן הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה. פגיעה בחופש זה אשר באה כתוצאה ממעשה המירמה, ואשר הביאה למרמה יתרון או הישג, הם שעומדים ביסודותיה של העבירה שבסעיף 415 לחוק (ראה מאמרו של ד"ר ד' ביי, "האינטרס החברתי המוגן באמצעות עבירת המרמה", הפרקליט, כ"ז (תש"ל) עמ' 85).

עוד ראוי לציין את הוראת סעיף 438 לחוק העונשין:

"...קבלת דבר - בין שעברה הבעלות בדבר אל המקבל ובין שלא עברה, בין שהדבר נתקבל בשביל עושה המעשה ובין בשביל אחר, בין בידי עושה המעשה ובין על-ידי אחר; ונתינת דבר- בין לעושה המעשה ובין לאחר."

עבירת קבלת דבר במירמה היא עבירה תוצאתית. הרכיב התוצאתי הוא "קבלה". למושג זה משמעות רחבה, באופן שלקבל - משמעו לזכות, ואין המדובר בקבלה פיזית של חפץ מטלטל בלבד (ע"פ 2796/03 ביבס נ' מדינת ישראל, תק-על 2004(3), 16, 22); י. קדמי, "על הזין בפלילים", חוק העונשין, חלק שני, תשס"ו, 836).

הקשר הסיבתי הנדרש לשם התגבשות העבירה הוא בין הרכיב ההתנהגותי - הצגת הטענה הכוזבת קרי, המירמה; לבין הרכיב התוצאתי - קבלה, של ה"דבר". יש צורך להוכיח שה"דבר" ניתן בהשפעת המירמה (קדמי, שם, 852). המבחן לבחינת התקיימותו של הקשר הסיבתי הינו מבחן האלמלא.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 הוכחת הקשר הסיבתי אינה טעונה עדות מילולית דווקא, אלא עשויה להשתמע גם מן הנסיבות
 2 המוכחות במשפט (ע"פ 2463/90, 2471/90 מג'רא ואח' נ' מדינת ישראל ואח', תק-על
 3 91(3), 1999).

4 "אכן, מחובתה של התביעה הכללית להוכיח את הקשר הסיבתי שבין
 5 המרמה ותועאותיה. אבל קשר זה ניתן להסיקו מן העובדות המוכחות,
 6 ויש והוא "צץ ועולה מעצם הנסיבות והתנהגות הצדדים".
 7 (ע"פ 499/72 אל שעבי הנ"ל, עמ' 608-609).

8
 9
 10 לכאורה, משמשות הנסיבות המחמירות גורם להחמרת העונש; אולם הנסיבות המחמירות מהוות
 11 חלק ממרכיבי העבירה, ויש ליתן להן ביטוי מפורש בכתב-האישום ולהוכיחן באותו האופן שיוכחו
 12 יתר מרכיבי העבירה. במסגרת היסוד הנפשי נדרשת הוכחת המודעות לקיומן של הנסיבות
 13 המחמירות.
 14 הנסיבות המחמירות יכול שתהיינה נעוצות בתחכומה של המרמה, היקפה ומימדיה, תכנונה
 15 הממושך תוך חבירת מספר אנשים יחדיו ובמעמדו של המרמה כלפי קורבנותיו (קזמי, שם, עמ'
 16 860-861).



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

היסוד הנפשי בעבירה

52. היסוד הנפשי בעבירת קבלת דבר במירמה בא לידי ביטוי בהגדרת ה"מרמה" בסעיף 414 לחוק העונשין:

"מרמה" - טענת עובדה בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ו'לרמות' - להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל" (הדגשה שלי- ח.כ.).

במסגרת המישור ההפרכתי, נדרשת התביעה להוכיח כי הנאשם היה מודע לטיב התנהגותו, לעובדת קיומן של הנסיבות ולאפשרות גרימת התוצאה. במסגרת המישור החפצי, נדרשת התביעה להוכיח יחס חפצי של פזיזות, לכל הפחות כלפי סיכוי גרימת התוצאה.

לסיכום, בעבירה של קבלת דבר במירמה יש צורך להוכיח שהנאשם היה מודע לטיב הטענה, ולקיומה כוזבת; היה מודע ל"דבר" ולאפשרות קבלת ה"דבר" מכוחה. בנוסף, יש צורך להוכיח אדישות או קלות-דעת כלפי התרחשות קבלת ה"דבר" עקב המירמה.

בענייננו, שליחת הדואר האלקטרוני או התקליטור מהווים את "הטענה הכוזבת", כאשר "קבלת הדבר" היא בעצם פתיחת הדואר האלקטרוני או הכנסת התקליטור למחשב, שעל-ידי כך קיבל הנאשם את ה"זכות" לחדור למחשבי הקורבנות, ובהמשך זכה ב"טובת ההנאה" להעתיק את החומר ממחשבי הקורבנות. אלמלא ידעו הקורבנות שהקובץ שנשלח אליהם אינו תמים כפי שנחזה להיות, לא היו פותחים את הקובץ, וקבלת ה"דבר" - הזכות לחדור למחשבי הקורבנות ולהעתיק את החומר - לא הייתה מתאפשרת לנאשם.

באשר למירמה - זו מתבטאת בעצם שליחת הדואר האלקטרוני או התקליטור הכוללים את הקובץ בו מצויה תוכנת 'הסוס הטרויאני' במסווה של הצעה עסקית, על-מנת שהקורבנות יפתחו את הקובץ המצורף מבלי שידעו כי הוא מכיל את התוכנה של 'הסוס הטרויאני'. באשר לנסיבות המחמירות, אין ספק שאִלֶּה מתקיימות בענייננו. המדובר בפרשה סבוכה, מתוכננת בקפידה. מדובר במעשים שנעשו תוך חבירה לאחרים, בשיטתיות ותחכום רב, כלפי קורבנות רבים.

עבירות על חוק המחשבים

סעיף 6(ב) לחוק המחשבים

53. הנאשם הואשם בעבירה של החדרת נגיף מחשב, לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו, באופן המהווה עבירה על סעיף 6(ב) לחוק המחשבים:



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 **"(א) העורך תוכנה באופן שהוא מסגלה לגרום נזק או שיבוש למחשב**
 2 **או לחומר מחשב בלתי מסויימים, כדי לגרום שלא כדין נזק או**
 3 **שיבוש למחשב או לחומר מחשב, מסויימים או בלתי מסויימים,**
 4 **דינו - מאסר שלוש שנים.**

5
 6 **(ב) המעביר לאחר או המחדיר למחשב של אחר תוכנה אשר סוגלה**
 7 **לגרום נזק או שיבוש כאמור בסעיף קטן (א), כדי לגרום שלא כדין**
 8 **נזק או שיבוש כאמור, דינו - מאסר חמש שנים."**
 9

10 המאשימה טוענת, כי עצם הפעלת תוכנת 'הסוס הטרויאני', לאחר שזו הוחדרה למחשבי הקורבנות
 11 - גרמה למחשבים נזקים ושיבשה את פעולתם. נזקים אלו כוללים האטה משמעותית בפעילות
 12 יחידת המעבד הראשי (ה-CPU), משום שמדובר בתוכנה "כבדה", אשר סורקת ומעתיקה קבצים
 13 נכבדים מהמחשב המארח, באופן שדורש לעיתים עד 99% מיכולת העיבוד של המעבד הראשי
 14 (ראו מזכר רפ"ק ניר נתיב - ת/1843, מיום 4.7.07). בנוסף, העברת הקבצים הרבים ממחשבי
 15 הקורבנות לשרתים שהוגדרו בתוכנת 'הסוס הטרויאני' מכבידה על התעבורה, ומצמצמת את רוחב
 16 הפס המוקצה למחשבים אלו לצרכי התקשרות. עוד מצביעה המאשימה על כך שעם העתקת
 17 הקבצים ממחשבי הקורבנות - נפגע אופיו של המידע המועתק, בכך שזה הופך ממידע "סודי"
 18 ו"איש" - לגלוי.

19 אין חולק, כי תוכנת 'הסוס הטרויאני' הינה תוכנה אשר גורמת "נזק או שיבוש למחשב" כאמור
 20 בסעיף 6 לחוק המחשבים.

21 ראו בעניין זה: ת.פ. (חיפה) 8243/97 מדינת ישראל נ' פז, תק-של (1)98, 479, עמ' 480:

22 **"הגם שכותרת סעיף 6 לחוק המחשבים היא "נגיף מחשב", הרי שהסעיף**
 23 **נועד לחול על סוגים שונים של "תוכנות מרושעות" (Malicious**
 24 **Softwares), ובכללן כאלה המכונות "Trojan horses", "Worms"**
 25 **"Logic Bombs", "Viruses" ו-"Stealth viruses" (וראה: Jim**
 26 **Grable, Criminal Culpability of Virus Writers and Better**
 27 **Ways to Beat Them at Their Own Game, Computers and the**
 28 **Law, Spring 1996, [http://wings.buffalo.edu/ Complaw](http://wings.buffalo.edu/Complaw)**
 29 **הדגשה שלי - ח.כ.)."**
 30

31
 32 משקבעתי כי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו על דרך של "ביצוע בצוותא", הרי שיש
 33 לראות בפעולות החדרת תוכנת 'הסוס הטרויאני' (אף שאֵלה בוצעו בפועל על-ידי רות האפרתי
 34 ונאשם 1) - כפעולות להן היה שותף גם הנאשם.
 35 בכך מתקיים היסוד ההתנהגותי בעבירה.

36
 37 באשר ליסוד הנסיבתי - הוא הנזק שנגרם למחשבים - מקובלת עליי טענת המאשימה כי הנזקים
 38 אותם גרם 'הסוס הטרויאני' למחשבי הקורבנות גרמו לפגיעה מהותית בפעילותו של המחשב
 39 המארח. לפיכך, עצם החדירה למחשבים ושיבוש פעילותם, מספיקה לצורך הוכחת היסוד
 40 הנסיבתי בעבירה זו.
 41



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 באשר ליסוד הנפשי הנדרש להוכחת העבירה - הרי שמדובר בעבירת מטרה הדורשת קיומה של
2 "כוונה מיוחדת". לצורך הוכחת הכוונה, ניתן להידרש ל"חזקת הכוונה", לפיה אדם מתכוון
3 לתוצאות הטבעיות של מעשהו. המדובר ב"חזקה שבעובדה", שעל-מנת לסתור את המסקנה
4 המתחייבת מן החזקה - די לו לנאשם שיקיים ספק כי לא התכוון לאותה תוצאה טבעית (ראו: י.
5 קדמי, "על הזין בפלילים", חלק ראשון, תשס"ה-2004, 131; ע"פ 511/91 אשקד נ' מדינת
6 ישראל, פ"ד מו(2), 45, 49; ע"פ 406/72 שניר נ' מדינת ישראל, פ"ד כח(1), 234; ע"פ
7 315/66 בן-שבת נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד כא(1), 197).
8 באשר להחלת חזקות שבעובדה על העבירות על חוק המחשבים, ראה: ע"פ 1126/06
9 לרמן הנ"ל.

10 בענייננו, מעשיו של הנאשם, בפועלו בצוותא עם פילוסוף ורות האפרתי להחדרת תוכנת 'הסוס
11 הטרויאני' למחשבי הקורבנות - כמו גם ידיעתו על אופן פעולתה של התוכנה ותוצאות הלוואי
12 שנובעות מפעילותה מרגע שתילתה במחשב והפעלתה - מקימים את החזקה כי התכוון לתוצאות
13 הטבעיות והמסתברות שנובעות ממעשיו, קרי, התכוון לגרום נזק או שיבוש שלא כדין, למחשבי
14 הקורבנות.

סעיף 5 לחוק המחשבים

17
18 54. עוד הואשם הנאשם, בהדירה לחומר מחשב לצורך ביצוע עבירה אחרת, וכן בניסיון
19 לעשות כן, באופן המהווה עבירה על סעיף 5 לחוק המחשבים. סעיף 5 לחוק, מבוסס על
20 העבירה המנויה בסעיף 4 לחוק, הקובע כי:

21
22 "החודר שלא כדין לחומר מחשב הנמצא במחשב, דינו - מאסר שלוש
23 שנים; לענין זה, "הדירה לחומר מחשב" - הדירה באמצעות התקשרות או
24 התחברות עם מחשב, או על-ידי הפעלתו, אך למעט הדירה לחומר מחשב
25 שהיא האזנה לפי חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979."

26
27 סעיף 5 לחוק, מהווה למעשה הדירה שלא כדין לחומר מחשב בנסיבות מחמירות, שכן לשונו
28 כדלקמן:

29 "העושה מעשה האסור לפי סעיף 4 כדי לעבור עבירה על פי כל דין,
30 למעט על פי חוק זה, דינו - מאסר חמש שנים."

31
32 הנסיבות המחמירות הן היות "העבירה האחרת" מטרת הדירה - קרי, הדירה משמשת כלי או
33 אמצעי, לביצוע העבירה האחרת.

34 היסוד הראשון בעבירה זו הינו המעשה של "הדירה לחומר מחשב", המוגדר בסעיף 4 לחוק
35 המחשבים, כאשר סעיף 4 לחוק מגדיר את אופן הדירה באמצעות התקשרות או התחברות
36 למחשב, או הפעלתו של המחשב.

37 במקרה דנן, הדירה למחשבי הקורבנות בוצעה באמצעות משלוח הודעת דוא"ל שנשלחה ברשת
38 האינטרנט - קרי, באמצעות תקשורת בין מחשבים, או על-ידי משלוח דיסק עליו נצרכה תוכנת
39 'הסוס הטרויאני', כאשר עם הכנסת והפעלת הדיסק - התוכנה מועתקת למחשב הקורבן. פעולה זו



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

מהווה **התחברות** למחשב, שכן עם הכנסת והפעלת הדיסק - נוצר חיבור בין מחשב הקורבן לשרת המחשב של הגורם החודר, אליו תוכננה התוכנה להתחבר, כאשר במסגרת חיבור זה מועבר חומר ממחשב הקורבן לשרת; אולם במקביל גם מועברים עדכונים והוראות מהשרת אל הרכיב שבמחשב הקורבן, והכל על-גבי רשת האינטרנט. לפיכך, ניתן לקבוע כי מדובר בפעולת **הדירה** החוזרת על עצמה, כאשר הגורם החודר ממשיך ומעדכן את התוכנה באמצעותה בוצעה **ההדירה**.

עם זאת, יש להבחין בין "**התקשרות או התחברות**" עם מחשב לבין "**הדירה לחומר מחשב**", שכן בעולם המודרני, בו מחשבים משוחחים זה עם זה על-בסיס קבוע ומעבירים זה לזה מידע וקבצים באופן תדיר - לא ניתן לראות בכל התקשרות שכזו בין מחשבים כ"**הדירה למחשב**". ההשוואה שהוצעה בפסיקה לבחינת "**ההדירה**" שאובה מעבירת ההתפרצות והכניסה לחצרים (ראו: **ת.פ. (ירושלים) 3047/03 מדינת ישראל נ' מזרחי, תק-של 2004(1), 5911**), אף שישנם הבדלים בין שני סוגי החדירות הללו, שכן **ההדירה** למחשב מהווה התפרצות וירטואלית. מכל מקום, במקרה שבפני אינני נדרש לקבוע מסמרות באשר לגבולותיה של "**ההדירה לחומר מחשב**", לעומת התקשרות עם מחשב, כיוון שמדובר במקרה מובהק של כניסה בלתי-מורשית למחשבי הקורבנות, העונה ללא כל ספק על יסודות העבירה המנויים בסעיף 4 לחוק.

באשר ליסוד של היותה של **ההדירה "לא כדין"** - אין ספק כי במקרה הנדון בוצעה **הדירה** למחשבי הקורבנות ללא ידיעתם והסכמתם של הקורבנות, כאשר מרבית הקורבנות כלל לא היו מודעים לעצם **ההדירה** עד שזו נודעה להם על-ידי חוקרי המשטרה. למותר לציין, כי הנאשם אף לא פעל תחת כל הרשאה אחרת, וטענה שכזו אף לא הועלתה על-ידו. היסוד הנפשי הנדרש להוכחת העבירה הקבועה בסעיף 5 לחוק הינו "**כוונה מיוחדת**", קרי, במטרה לבצע את ה"**עבירה האחרת**", למעט עבירה לפי חוק המחשבים.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

ניתן ללמוד על קיומו של היסוד הנפשי בנאשם נוכח הוכחת יסודותיהן של העבירות האחרות שיוחסו לו, כגון העבירה של קבלת דבר במרמה, עבירות על **חוק הגנת הפרטיות** ועבירות על **חוק האזנת סתר**.

כמפורט בהרחבה בהכרעת-הדין, מטרת הנאשם ושותפו הייתה להשיג מידע ממחשבי הקורבנות, כאשר החדירה שימשה אמצעי להשגת המידע לשם העברתו לידי המזמינים.

חוק הגנת הפרטיות

55. הנאשם מואשם בעבירות לפי סעיף 5, יחד עם סעיפים 2(5), 2(9), 2(10) ו-2(11) **לחוק הגנת הפרטיות** (להלן בפרק זה: "**החוק**"). בנוסף, מואשם הנאשם בניהול מאגר מידע בלתי מורשה, באופן המהווה עבירה על סעיף 31א(א)(1) **לחוק**.

סעיף 2 **לחוק** מונה את המצבים אשר המחוקק הגדיר כפגיעה בפרטיות. להלן הסעיפים הרלוונטיים לענייננו:

"פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה : ...

- (5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו. לענין זה, "כתב" - לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001; ...
- (9) שימוש בידע על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה ;
- (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9) ;
- (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."

ואילו סעיף 5 **לחוק**, קובע את הנורמה כי פגיעה בפרטיות מהווה עבירה פלילית:

"הפוגע במזיד בפרטיות זולתו, באחת הדרכים האמורות בסעיף (3) (2(1), עד (7) ו-(9) עד (11), דינו - מאסר 5 שנים."

היסוד הנפשי הנדרש לצורך הרשעה בעבירה על-פי סעיף 5 **לחוק** הוא כי הפגיעה בפרטיות תיעשה "**במזיד**". סעיף 90א(1) **לחוק העונשין** קובע, כי המונח "**במזיד**" יפורש כדרישה ל"**מודעות**" הנאשם לטיב המעשה, לקיומן של הנסיבות ולאפשרות גרימת התוצאה, הנמנית עם פרטי העבירה, כפי שנקבע בסעיף 20א(א) **לחוק העונשין**.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

סעיף 2(5) לחוק דן במקרה בו מבצע הנאשם העתקה או שימוש בתוכנו של כתב או מכתב ללא רשות מאת הנמען או כותב המכתב. תוכנת 'הסוס הטרויאני', שהושלתה על-ידי הנאשם במחשבי הקורבנות - בפועלו בצוותא עם אחרים - מעתיקה תכנים ממחשבים אלו ושולחת את העתק התכנים לשרת יעודי כפי שהוגדר בה מראש. בכך מתמלא רכיב ה"העתקה" שבסעיף 5 לחוק. השימוש שעשה הנאשם בתכנים שהועתקו, מתבטא בפעולות הסינון והמיון של החומר הגולמי שהתקבל ממחשבי הקורבנות, בפועלו בצוותא עם פילוסוף, ולאחר מכן העברת החומר ללקוחות שהזמינו את החקירה. התכנים שהועתקו כללו מכתבים במתכונתם הקלאסית - כאלו שנכתבו במעבד תמלילים (כגון 'WORD'), וכן תכתובות נוספות כגון גיליונות נתונים ('אקסל'), תכתובות דואר אלקטרוני וכו'.

כפי שפירטתי בפרק העוסק בעבירות על-פי חוק המחשבים, הנאשם לא קיבל את אישורם של הקורבנות להעתקה או לשימוש בתכנים. כמו-כן, החומר שהועתק ממחשבי הקורבנות לא נועד לפרסום, בין אם בכלל ובין אם במתכונתו כפי שהועתקה על-ידי הנאשם, כאשר חומר זה פלל אף תכתובות אישיות של הקורבנות, תמונות משפחתיות וכו'.

סעיף 2(9) לחוק, עוסק בפגיעה בפרטיותם של אותם צדדים שלישיים אשר העבירו מידע ותכתובות לקורבנות, כאשר מידע זה הועתק שלא כדין באמצעות 'הסוס הטרויאני' ונשלח לשרת הנאשם, במסגרת כלל המידע שהועתק מהקורבנות. המידע, שהועבר מאותם צדדים שלישיים לקורבנות, כולל בחובו מידע פרטי של אותם צדדים שלישיים. המאשימה ביקשה להצביע בהקשר זה על חברת 'סיניטוס' השוויצרית, שהינה חברת נאמנות שנפלה קורבן להחדרת 'הסוס הטרויאני' בהקשר ל"פרויקט שוויץ".

חברה זו החזיקה רשימת לקוחות סודית, שכללה נתונים כספיים פרטיים של אותם לקוחות. גם בהקשר זה, ה"שימוש" שנעשה על-ידי הנאשם ושותפו במידע מתחלק לעיבוד וסינון החומר בשלב הראשון, והעברת המידע למזמיני החקירה בשלב השני (בעניין של 'סיניטוס' הועבר כאמור המידע לחוקר הפרטי מנילוביץ').

סעיף 2(10) לחוק עוסק בפרסום או מסירת המידע שהושג תוך פגיעה בפרטיות. בענייננו מתקיימים יסודות העבירה עם מסירתו של המידע, שהתקבל באמצעות 'הסוס הטרויאני', אל מזמיני החקירה. במסגרת מידע זה נכלל הן מידע עסקי והן מידע אישי, שכן הסעיף אינו מסייג את אופי המידע, אלא מחיל את העבירה על כל מידע שהתקבל בדרך של פגיעה בפרטיות. משקבעתי כי לפחות בעניין "פרויקט שוויץ" הוכיחה המאשימה כי החומר הועבר מהנאשם לחוקרים הפרטיים מנילוביץ' ומסד, הרי שבכך מתקיימים יסודות חלופה זו.

סעיף 2(11) לחוק דן במקרה של פרסום עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם. לצורך הגדרת יסוד "הפרסום", מפנה סעיף 3 לחוק לסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, הקובע:

"(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות -



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- (1) **אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם**
או לאדם אחר זולת הנפגע ;
 (2) **אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע**
לאדם זולת הנפגע."

המדובר בהגדרה רחבה, כאשר סעיף 2(ב)(2) לחוק איסור לשון הרע אף קובע כי די בכך שהכתב עשוי היה להגיע לאדם שלישי, בכדי לקיים את דרישת הפרסום. בענייננו, הועבר המידע, בין של הקורבנות עצמם ובין של צדדים שלישיים שהעבירו מידע לקורבנות, מהנאשם למזמיני החקירה (לכל הפחות ב"פרויקט שוויץ", שם הועבר כאמור המידע מהנאשם למנילוביץ' ומסד) - בכך מתקיימת דרישת הפרסום. באשר לדרישה כי הפרסום יהיה בעניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם והתנהגותו ברשות היחיד, הרי שמן העובדה שהסוס הטרויאני העתיק ממחשבי הקורבנות מידע הכולל מסמכים אישיים, תכתובות דוא"ל פרטיים וצילומי מסך, המדובר בחומר שהוא באופן מובהק חומר אישי, שיועד לשימוש ברשות היחיד. דוגמה לכך ניתן למצוא בדו"ח שהגיש קורבן א' גדי אילן לבית-המשפט (ת/1815), בו הוא מאשר, בעמ' 1, כי בין הקבצים שזוהו על-ידו ככאלו שניטלו ממנו שלא כדין היו מסמכים אישיים רבים כגון תמונות משפחתיות, עניינים רפואיים, תכתובות עם משפחה, חברים וכו'.

ניהול מאגר מידע בלתי מורשה

56. כמצוין, הואשם הנאשם בעבירה לפי סעיף 31א(א)(1) לחוק, העוסקת בניהול מאגר מידע בלתי-מורשה:

- "(א) עושה אחד מאלה, דינו - מאסר שנה:
 (1) מנהל, מחזיק או משתמש במאגר מידע בניגוד להוראות סעיף 8;
 (2) ...
 (ב) עבירה לפי סעיף זה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות."

סעיף 7 לחוק מגדיר מהו "מאגר מידע":

- "אוסף נתוני מידע, המוחזק באמצעי מגנטי או אופטי והמיועד לעיבוד ממוחשב, למעט -
 (1) אוסף לשימוש אישי שאינו למטרות עסק; או
 (2) אוסף הכולל רק שם, מען ודרכי התקשרות, ששולעצמו אינו יוצר איפיון שיש בו פגיעה בפרטיות לגבי בני האדם ששמותיהם כלולים בו...
 "מידע" - נתונים על אישיותו של אדם, מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו;
 "מידע רגיש" -



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

(1) **נתונים על אישיותו של אדם, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, דעותיו ואמונתו;..."**

ואילו סעיף 8 לחוק קובע:

"(א) לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
(1) המאגר נרשם בפנקס;...
(ג) בעל מאגר מידע חייב ברישום בפנקס ועל בעל המאגר לרשמו אם נתקיים בו אחד מאלה:...
(2) יש במאגר מידע רגיש;
(3) המאגר כולל מידע על אנשים והמידע לא נמסר על-ידיהם, מטעמים או בהסכמתם למאגר זה;..."

בענייננו, באשר להגדרת "מאגר מידע" כמצוין בסעיף 7 לחוק, הרי שכבר קבעתי כי הנאשם החזיק במידע שהתקבל ונשמר באמצעים מגנטיים (על-גבי דיסקים קשיחים, ניידים ונייחים, ועל-גבי אמצעי אחסון מידע אחרים), כאשר אין חולק כי במקרה דנן המידע שהוחזק על-ידי הנאשם עונה על הגדרת "מידע רגיש" המוגדר בסעיף 7 לחוק, שכן תוכנת 'הסוס הטרויאני' העתיקה ממחשבי הקורבנות תכתובות דואר אלקטרוני, תכתובות בתוכנות מסרים מיידיים, מסמכי WORD, עקבה אחר הרגלי הגלישה של הקורבנות באינטרנט וכו', כאשר ברי כי המידע לא נמסר על-ידי הקורבנות או בהסכמתם (סעיף 8(ג)(3) לחוק).
באשר לדרישה כי הנאשם "יחזיק" במאגר המידע, כאמור בסעיף 31א(א)(1) לחוק, המונח "החזקה" מוגדר בסעיף 34כד לחוק העונשין, כדלקמן:

"שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד;"

משקבעתי כי הנאשם פעל בצוותא-חדא עם פילוסוף, אשר בשולחנו ישב שרת ה-BP007 בו אוכסן המידע, ושרת זה נרכש גם על-ידי הנאשם; וכן שהנאשם היה מודע ונתן הסכמתו להימצאות השרת במשרד ולשימוש שנעשה בו, הרי שבכך מתקיימת החזקה קונסטרוקטיבית של הנאשם במאגר המידע. יתרה מכך, העובדה שהייתה לנאשם גישה בלתי-מוגבלת לשרת באמצעות הרשת המשרדית, והעובדה שהחומר שנמצא בשרת, נמצא גם במחשבו האישי ובדיסק הקשיח הנייד של הנאשם - מלמדת כי מתקיימת בנאשם אף החזקה ממשית במאגר המידע (באשר לפרשנות המונח "החזקה" - ראו: ע"פ 250/84 הוכשטט נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(1) 813; ע"פ 4533/07 עזרי נ' מדינת ישראל, תק-על 2007 (4) 707).

הגנות לפי חוק הגנת הפרטיות

57. פרק ג' לחוק קובע שורה של הגנות אותן יכול להעלות נאשם המואשם בעבירות על חוק הגנת הפרטיות. בענייננו הנאשם לא העלה, לא במהלך הדיון ולא בשלב הסיכומים, כל טענת



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 הגנה. סעיף 20 לחוק קובע כי טענות אלו, ככל שישנן, תועלינה על-ידי הנאשם. בעיקר נכון
2 הדבר ככל שמדובר בטענת הגנה לפי סעיף 18(2)(ד) לחוק, הנטענת לרוב על-ידי חוקרים
3 פרטיים, ולפיה בוצעה הפגיעה בפרטיות בתום-לב ו"...תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין
4 ובמהלך עבודתו הרגיל, ובלבד שלא נעשתה דרך פרסום ברבים".
5 למעלה מן הנדרש, יצוין כי אפילו היה מעלה הנאשם את ההגנה האמורה, הרי שנוכח קיומה של
6 החזקה הראייתית בדבר פגיעה שנעשתה בחוסר תום-לב, הקבועה בסעיפים 20(ב) ו-1(ג) לחוק
7 - לא ניתן היה לקבל את ההגנה במקרה הנדון.
8

חוק האזנת סתר

9
10
11 58. הנאשם הואשם בשלוש עבירות לפי חוק האזנת סתר (להלן בפרק זה: "החוק"): עבירה
12 על סעיף 2(א) לחוק - האזנת סתר שלא כדין, לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו; עבירה על סעיף
13 2(ב) לחוק - שימוש שלא כדין בהאזנת סתר; ועבירה על סעיף 2(ג) לחוק - התקנת מכשיר
14 למטרת האזנת סתר, לרבות ניסיון לעבור עבירה זו.
15 סעיף 2 לחוק האזנת סתר קובע:
16

17 (א) המאזין האזנת סתר שלא על פי היתר כדין, דינו - מאסר חמש
18 שנים.

19
20 (ב) המשתמש ביוזעין וללא סמכות כדין בידיעה או בתכנה של שיחה
21 שהושגו על-ידי האזנת סתר, בין שנעשתה בדין ובין שנעשתה
22 שלא כדין, או מגלה ידיעה או תוכן שיחה כאמור ביוזעין לאדם
23 שאינו מוסמך לקבלה, דינו - מאסר חמש שנים.
24

25 (ג) המציב או המתקין מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין או כדי
26 לאפשר שימוש בו למטרה האמורה, דינו - מאסר חמש שנים."
27

28 "האזנת סתר" מוגדרת בסעיף 1 לחוק כ"האזנה ללא הסכמה של אף אחד מבעלי
29 השיחה";

30 "האזנה" מוגדרת בסעיף ההגדרות כ"האזנה לשיחת הזולת, קליטה או העתקה של שיחת
31 הזולת, והכל באמצעות מכשיר";
32 ואילו "שיחה", מוגדרת כ"דיבור או בבזק, לרבות בטלפון, בטלפון אלחוטי, ברדיו טלפון
33 נייד, במכשיר קשר אלחוטי, בפקסימיליה, בטלקס, בטלפרינטר או בתקשורת בין
34 מחשבים (הדגשה שלי - ח.כ.).".
35

36 במסגרת ה"שיחה" שחוק האזנת סתר דן בה, ייכללו מצבים בהם מתקיימת תקשורת בין שני
37 מחשבים, לדוגמה: שליחה או קבלה של דואר אלקטרוני; העברת מסרים בין שני מחשבים
38 באמצעות תוכנות מסרים מידיים כגון, מסנג'ר ו-ICQ.
39 כל זאת להבדיל ממצב בו נעשה שימוש במחשב מבלי שהוא מקיים תקשורת ערם חיצוני אחר,
40 כגון כאשר נעשה שימוש בתוכנות מעבדי תמלילים, מעבדי נתונים וכו'.
41



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

באשר לדרישה שההאזנה, הקליטה או ההעתקה תתבצענה **באמצעות מכשיר**, הרי שתוכנת 'הסוס הטרויאני' מהווה את המכשיר באמצעותו בוצעה "**האזנה**". אמנם תוכנת 'הסוס הטרויאני' אינה מכשיר מכאני, אולם עם התפתחות הטכנולוגיה, ישנו מעבר ממכשירים או כלים, מבוססי חומרה, לכאלו המבוססים יותר ויותר על תוכנה. תוכנות אלה מבצעות פעילותן תוך שהן פועלת מתוך מחשב קיים.

ב-ע"פ **1497/92 מדינת ישראל נ' עוברי ו-3 אח', פ"ד מז(4), 177, עמ' 193-194** (להלן: "**פרשת עוברי**") ציין בית-המשפט:

"החוק אינו מגדיר "מכשיר" מהו ולכן יפורש ביטוי זה על פי משמעותו הלשונית הרגילה, היינו כוונת המחוקק היא למיכשור אלקטרוני או לכלים כיוצא באלה, המאפשרים האזנה."

תוכנת 'הסוס הטרויאני' פעלה בשני מישורים:

במישור הראשון העתיקה התוכנה קבצים ומסמכים מן המחשב, אולם פעולות אלה לא נעשו תוך כדי "**תקשורת בין מחשבים**", כך שאין מדובר ב"**שיחה**" לצורך הכללת פעולות אלה תחת **חוק האזנת סתר**.

במישור השני העתיקה תוכנת 'הסוס הטרויאני' תכתובות וצילומי מסך שנעשו בעת שהמחשב היה במצב של "**תקשורת בין מחשבים**", כגון בעת כתיבת תכתובות דואר אלקטרוני, צילומי מסך בעת שימוש בתוכנות מסרים מידיים, צילומי מסך בעת שהמשתמש גלש ברשת האינטרנט וכו'. פעילות תוכנת 'הסוס הטרויאני' במישור זה, מקיימת את יסודות "**האזנת סתר**" כאשר קיימת **חשיבות** כי תיעוד ה"**שיחה**" יבוצע תוך כדי ה"**תקשורת בין המחשבים**" - קרי **דרישת** הסימולטאניות, כפי שנקבע ב-**פרשת עוברי**:

"פשוטו של מקרא ותכליתו של דבר החקיקה **מצביעים על כך שהמדובר בהאזנה לשיחה או בהקלטתה, בעת קיום השיחה, היינו על פעולות המתבצעות בו - זמנית עם קיומה של השיחה.**"

באשר לדרישה כי ההאזנה תעשה ללא הסכמתם של בעלי השיחה, הרי שכמצוין לעיל הקורבנות לא נתנו, בשום שלב, את הסכמתם להקלטה שבוצעה למחשביהם, ואף לא ידעו על כך. הסכמה שכזו לא ניתנה גם על-ידי הצדדים השלישיים ששוחחו עם הקורבנות וכלולים בגדר הגדרת החוק ל"**בעל שיחה**". כמו-כן, ברי כי האזנת-הסתר לא בוצעה על-ידי הנאשם מתוקף היתר שניתן כדין, והנאשם אף לא טען כן. משקבעתי כי תוכנת 'הסוס הטרויאני' עונה על הגדרת המחוקק ל"**מכשיר**", אני קובע כי התקנת תוכנת 'הסוס הטרויאני' במחשבי הקורבנות - בין אם על-ידי החדרת התוכנה באמצעות שליחת דואר אלקטרוני ובין אם באמצעות תקליטור שבהפעלתו מותקנת התוכנה בדיסק הקשיח שבמחשב הקורבן - מהווה התקנה של מכשיר, כאשר קבעתי כאמור כי הנאשם ביצע באמצעות התוכנה "**האזנת סתר**" שלא כדין. לפיכך, מעשי הנאשם, בפועלו בצוותא עם פילוסוף ורות האפרתי, מקיימים את יסודות העבירה הקבועה בסעיף 2(ג) **לחוק האזנת סתר**.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

1 כפי שקבעתי בפרק העוסק בעבירות על סעיפים 2(10) ו-2(11) לחוק הגנת הפרטיות, הרי
 2 שהעתקת החומר באמצעות תוכנת 'הסוס הטרויאני' נועדה על-מנת להעבירו לגורמים שלישיים -
 3 מזמיני החקירה - הנאשם, בצוותא-חדא עם פילוסוף, השתמש בחומר שהתקבל, על-ידי עיבודו,
 4 מיונו, העתקתו, ולבסוף כאמור העברתו למזמיני החקירה - כפי שהוכח בכל הנוגע ל"פרויקט
 5 שוויץ", שם העביר הנאשם את החומר למגילוביץ' ומסד.
 6 לפיכך מתקיימים יסודות העבירה המנויה בסעיף 2(ב) לחוק האזנת סתר - בכל הנוגע לקבצים
 7 שהתקבלו כתוצאה מהאזנת סתר שלא כדין.

8
 9 לא למיותר לציין, כי חרף הוראת סעיף 4 סיפא לחוק המחשבים, הקובע: "אך למעט
 10 חדירה לחומר מחשב שהיא האזנה לפי חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979", במקרה דנן
 11 אין כל מניעה להרשיע את הנאשם בגין העבירות הן לפי חוק המחשבים והן לפי חוק האזנת
 12 סתר, שכן בשלב הראשון, הנאשם חדר למחשבי הקורבנות כאשר באמצעות חדירה זו השיג הן
 13 חומרים האגורים במחשב והן חומרים שהושגו כתוצאה מ"תקשורת בין מחשבים"; בעוד
 14 שסעיף 4 לחוק המחשבים מתייחס לשלב החדירה למחשב והעתקת החומרים האגורים במחשבי
 15 הקורבנות, הרי שחוק האזנת סתר יחול על השלב הבא, ורק על אותם קבצים שהושגו תוך כדי
 16 ה"תקשורת בין המחשבים".



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

הרשעה לפי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982
(להלן: "החט"פ")

59. המאשימה עתרה להרשעת הנאשם גם ביחס לקורבן נוסף, שאינו מופיע בכתב-האישום, והוא הקורבן USER061 - מחשב נוסף הקשור ל"פרויקט שוויץ". המאשימה מבססת עתירתה על הוראת סעיף 184 לחט"פ שכתרתו הרשעה בעבירה על-פי עובדות שלא נטענו בכתב-האישום, ולשונו כדלקמן:

"בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב-האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן ; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב-האישום."

משהוכחה מעורבותו האקטיבית והישירה של הנאשם ב"פרויקט שוויץ" (הכל כמפורט לעיל) - אינני מוצא כל מניעה להיעתר לבקשת המאשימה.

ראשית, ולמעלה מן הנדרש, הרשעת הנאשם בהקשר לקורבן זה מתבססת על אותן עובדות שנטענו בכתב-האישום, כאשר לטענת המאשימה, וההגנה לא חלקה על כך, חומר החקירה שהועבר לעיונו של הנאשם כלל את החומר בגין מחשב זה.

שנית, הנאשם כפר באופן גורף בכל אותן ראיות שנמצאו בדיסק הקשיח הנייד (ת/1252) ובשרת ה-BP007 - שם נמצאו קבצי המחשב הנוסף, כך שהרשעתו גם ביחס לקורבן זה אין בה כדי להשפיע כהוא-זה על קו הגנתו של הנאשם, אשר בחר בקו הגנה אחיד של התכחשות ביחס לכל הקורבנות.

שלישית, גם בסיכומי ההגנה שנמסרו לבית-המשפט לאחר עתירת המאשימה, לא נטענה כל טענה ספציפית לגבי הרשעת הנאשם ביחס לקורבן זה, וקו ההגנה כאמור התייחס לכל הקורבנות כמקשה אחת, כאשר טענות ההגנה התמקדו בחוסר-מעורבותו של הנאשם בשימוש שעשה פילוסוף בשרת ה-BP007 לצורך הפעילות העבריינית של 'הסוס הטרויאני', ובהעדר בעלותו על הדיסק הקשיח הנייד (ת/1252).

במצב זה, עתירת המאשימה להרשעת הנאשם גם ביחס לקורבן זה לא היה בה כדי להעלות או להוריד מקו ההגנה הנטען על-ידי הנאשם.

ז. סוף דבר

60. אני מזכה את הנאשם מסיוע לביצוע העבירות ביחס למחשבי הקורבנות 'הוט טלוויזיה בכבלים', 'אלייד השקעות', 'מל"מ מערכות' ו'עוזי חלפים'.



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

- 1 **61.** אני מרשיע את הנאשם ביתר העבירות המיוחסות לו בכתב-האישום, ביחס לכל
 2 הקורבנות המצוינים בכתב-האישום, לרבות USER061 - מחשב נוסף הקשור ל"פרויקט שוויץ",
 3 לגביו עתרה כאמור המאשימה להרשעת הנאשם לפי סעיף 184 לח"פ:
 4
 5 א. קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.
 6
 7 ב. קבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 סיפה לחוק
 8 העונשין, לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
 9
 10 ג. חֲדִירָה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת - עבירה לפי סעיף 5 לחוק
 11 המחשבים, לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
 12
 13 ד. החדרת נגיף מחשב - עבירה לפי סעיף 6(ב) לחוק המחשבים, לרבות ניסיון
 14 לביצוע עבירה זו.
 15
 16 ה. האזנת סתר שלא כדין - עבירה לפי סעיף 2(א) לחוק האזנת סתר, לרבות
 17 ניסיון לביצוע עבירה זו.
 18
 19 ו. שימוש שלא כדין בהאזנת סתר - עבירה לפי סעיף 2(ב) לחוק האזנת סתר.
 20 ז. התקנת מכשיר למטרת האזנת סתר - עבירה לפי סעיף 2(ג) לחוק האזנת
 21 סתר, לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
 22
 23 ח. פגיעה בפרטיות במספר אופנים - עבירה לפי סעיף 5, יחד עם סעיפים 2(5),
 24 2(9), 2(10) ו-2(11) לחוק הגנת הפרטיות, לרבות ניסיון לביצוע עבירה זו.
 25
 26 ט. ניהול מאגר מידע בלתי מורשה - עבירה לפי סעיף 31א(א)(1) לחוק הגנת
 27 הפרטיות.
 28

29 **ניתנה והודעה בפומבי היום, י"ח בסיוון התשס"ט, 10 ביוני 2009.**

30

31



בתי-המשפט

ת.פ. 40206/05

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

תאריך: 10.06.2009

בפני כב' השופט חאלד כבוב

חאלד כבוב, שופט

1
2